

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/1939

av den 12 oktober 2017

om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 86,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av underrättelsen från Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Cypern, Litauen, Luxemburg, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Finland, varigenom dessa medlemsstater den 3 april 2017 underrättade Europaparlamentet, rådet och kommissionen om sin önskan att upprätta ett fördjupat samarbete på grundval av utkastet till förordning,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande ⁽¹⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) Möjligheten att inrätta Europeiska åklagarmyndigheten fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i avdelningen om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (3) Både unionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen har en skyldighet att skydda unionens ekonomiska intressen mot brott, vilka orsakar allvarlig ekonomisk skada varje år. Dessa brott utreds och lagförs dock inte alltid tillräckligt av de nationella straffrättsliga myndigheterna.
- (4) Den 17 juli 2013 antog kommissionen ett förslag till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.
- (5) Vid sitt möte den 7 februari 2017 noterade rådet att enhällighet inte hade kunnat nås om utkastet till förordning.
- (6) I enlighet med artikel 86.1 andra stycket i EUF-fördraget begärde en grupp om sjutton medlemsstater i ett brev av den 14 februari 2017 att utkastet till förordning skulle överlämnas till Europeiska rådet.
- (7) Den 9 mars 2017 diskuterade Europeiska rådet utkastet till förordning och noterade att ingen enighet uppnåts i den mening som avses i artikel 86.1 tredje stycket i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ Godkännande av den 5 oktober 2017 (ännu ej offentliggjort i EUT).

- (8) Den 3 april 2017 underrättade Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Cypern, Litauen, Luxemburg, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Finland Europaparlamentet, rådet och kommissionen om att de önskade upprätta ett fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten. Därmed ska, i enlighet med artikel 86.1 tredje stycket i EUF-fördraget, det bemyndigande att inleda ett fördjupat samarbete som avses i artikel 20.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 329.1 i EUF-fördraget anses vara beviljat, och bestämmelserna om fördjupat samarbete är tillämpliga från och med den 3 april 2017. Utöver detta uttryckte Lettland, Estland, Österrike och Italien, genom skrivelser av den 19 april 2017, den 1 juni 2017, den 9 juni 2017 respektive den 22 juni 2017, sin önskan att delta i upprättandet av det fördjupade samarbetet.
- (9) När fördjupade samarbeten upprättas ska de enligt artikel 328.1 i EUF-fördraget vara öppna för samtliga medlemsstater i Europeiska unionen. De ska också vara öppna för dem vid varje annat tillfälle, vilket även innefattar ett fördjupat samarbete som redan inletts, under förutsättning att de tar hänsyn till de akter som redan har antagits inom denna ram. Kommissionen och de medlemsstater som deltar i ett fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (nedan kallade *medlemsstaterna*) ska se till att främja ett deltagande av så många av medlemsstaterna i Europeiska unionen som möjligt. Denna förordning bör vara till alla delar bindande och direkt tillämplig endast i de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten, eller med stöd av ett beslut i överensstämmelse med artikel 331.1 andra eller tredje stycket i EUF-fördraget.
- (10) Enligt artikel 86 i EUF-fördraget bör inrättandet av den europeiska åklagarmyndigheten baseras på Eurojust. Detta innebär att denna förordning bör skapa en nära förbindelse mellan dem som bygger på ömsesidigt samarbete.
- (11) Enligt EUF-fördraget ska Europeiska åklagarmyndighetens materiella behörighet vara begränsad till brott som skadar unionens ekonomiska intressen i enlighet med denna förordning. Europeiska åklagarmyndigheten bör därför ha till uppgift att utreda, lagföra och väcka talan mot personer som begår brott som skadar unionens ekonomiska intressen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁾ och brott som är oupplösligt sammankopplade med dem. Ett eventuellt utsträckande av denna behörighet till att även omfatta grova brott som har ett gränsöverskridande inslag kräver ett enhälligt beslut från Europeiska rådet.
- (12) I enlighet med subsidiaritetsprincipen kan bekämpandet av brott som skadar unionens ekonomiska intressen bättre uppnås på unionsnivå, på grund av dess omfattning och verkningar. Den rådande situationen, där lagföring av brott som skadar unionens ekonomiska intressen hör till den exklusiva behörigheten för myndigheterna i medlemsstaterna i Europeiska unionen, innebär att detta mål inte alltid uppnås i tillräcklig utsträckning. Eftersom målen för denna förordning, nämligen att intensifiera kampen mot brott som skadar unionens ekonomiska intressen genom att inrätta Europeiska åklagarmyndigheten, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna i Europeiska unionen, med tanke på att lagföringsåtgärderna på nationell nivå avseende brott som skadar unionens ekonomiska intressen är splittrade, utan snarare, på grund av att Europeiska åklagarmyndigheten kommer att ha behörighet att lagföra sådana brott, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål, och det säkerställs att den inkräktar så lite som möjligt på medlemsstaternas rättsordningar och institutionella strukturer.
- (13) I denna förordning föreskrivs ett system med delad befogenhet mellan Europeiska åklagarmyndigheten och nationella myndigheter när det gäller att bekämpa brott som skadar unionens ekonomiska intressen, baserat på Europeiska åklagarmyndighetens rätt att överta förfaranden.
- (14) Med hänsyn till principen om lojalt samarbete bör såväl Europeiska åklagarmyndigheten som de behöriga nationella myndigheterna stödja och informera varandra i syfte att effektivt bekämpa de brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet.
- (15) Denna förordning påverkar inte det sätt på vilket brottsutredningar organiseras enligt medlemsstaternas nationella system.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (16) Eftersom Europeiska åklagarmyndigheten kommer att beviljas utrednings- och lagföringsbefogenheter, bör institutionella garantier införas för att säkerställa myndighetens oberoende och ansvarsskyldighet gentemot unionens institutioner.
- (17) Europeiska åklagarmyndigheten bör verka i hela unionens intresse och varken be om eller ta emot instruktioner från någon person utanför Europeiska åklagarmyndigheten.
- (18) En strikt ansvarsskyldighet kompletterar det oberoende och de befogenheter som Europeiska åklagarmyndigheten ges i enlighet med denna förordning. Den europeiska chefsåklagaren är fullt ut ansvarsskyldig för utförandet av sina uppgifter som chef för Europeiska åklagarmyndigheten, och har som chef dessutom en övergripande institutionell ansvarsskyldighet gentemot Europaparlamentet, rådet och kommissionen för den allmänna verksamheten. Detta innebär att var och en av dessa institutioner kan vända sig till Europeiska unionens domstol för att under vissa omständigheter entlediga den europeiska chefsåklagaren, bland annat vid allvarlig försummelse. Samma förfarande bör tillämpas vid avsättning av europeiska åklagare.
- (19) Europeiska åklagarmyndigheten bör avge en offentlig årsrapport om sin allmänna verksamhet, vilken som minimum bör innehålla statistiska uppgifter om Europeiska åklagarmyndighetens arbete.
- (20) Europeiska åklagarmyndighetens organisatoriska struktur bör möjliggöra en snabb och effektiv beslutsprocess i samband med genomförande av utredningar och lagföring av brott, oavsett om de omfattar en eller flera medlemsstater. Strukturen bör också säkerställa att alla nationella rättssystem och rättsliga traditioner i medlemsstaterna är företrädda vid Europeiska åklagarmyndigheten och att det är åklagare med kännedom om de enskilda rättssystemen som i princip kommer att handlägga utredningar och lagföring i sina respektive medlemsstater.
- (21) I detta syfte bör Europeiska åklagarmyndigheten vara ett odelbart unionsorgan som verkar som en enda myndighet. Den centrala nivån består av en europeisk chefsåklagare, som är chef för Europeiska åklagarmyndigheten som helhet samt chef för kollegiet av europeiska åklagare, permanenta avdelningar och europeiska åklagare. Den decentraliserade nivån består av europeiska delegerade åklagare, som är placerade i medlemsstaterna.
- (22) För att säkerställa konsekvens i Europeiska åklagarmyndighetens åtgärder och därmed ett likvärdigt skydd av unionens ekonomiska intressen, bör Europeiska åklagarmyndighetens organisatoriska struktur och interna beslutsprocess dessutom möjliggöra för den centrala åklagarmyndigheten att kontrollera, leda och övervaka alla utredningar och lagföringar som de europeiska delegerade åklagarna genomför.
- (23) I denna förordning används termerna *allmän tillsyn*, *kontroll och ledning* samt *övervakning* för att beskriva olika kontrollverksamheter som utövas av Europeiska åklagarmyndigheten. *Allmän tillsyn* bör förstås som den allmänna förvaltningen av Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet, där man endast ger instruktioner i frågor som har en övergripande betydelse för Europeiska åklagarmyndigheten. *Kontroll och ledning* bör förstås som befogenheter att kontrollera och leda enskilda utredningar och lagföringar. *Övervakning* bör förstås som en närmare och kontinuerlig tillsyn över utredningar och lagföring, inklusive vid behov ingripanden och instruktioner om utrednings- och lagföringsfrågor.
- (24) Kollegiet bör fatta beslut i strategiska frågor, inbegripet fastställande av Europeiska åklagarmyndighetens prioriteringar och utrednings- och lagföringspolicy, samt i allmänna frågor som uppstått vid behandlingen av enskilda ärenden, t.ex. vad avser tillämpningen av denna förordning, ett korrekt genomförande av Europeiska åklagarmyndighetens utrednings- och lagföringspolicy eller principfrågor eller frågor av betydande vikt för utvecklingen av en samstämmig utrednings- och lagföringspolicy för Europeiska åklagarmyndigheten. Kollegiets beslut i allmänna frågor bör inte påverka plikten att utreda och lagföra i enlighet med denna förordning och nationell rätt. Kollegiet bör göra sitt yttersta för att fatta beslut i samförstånd. Om samförstånd inte är möjligt bör beslut fattas genom omröstning.
- (25) De permanenta avdelningarna bör kontrollera och leda utredningarna och säkerställa enhetlighet inom Europeiska åklagarmyndighetens verksamheter. De permanenta avdelningarnas sammansättning bör fastställas i enlighet med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning, vilket bl.a. bör göra det möjligt för en europeisk åklagare att vara ledamot i fler än en permanent avdelning när så är lämpligt för att i möjligaste mån säkerställa att enskilda europeiska åklagare har en jämnt fördelad arbetsbörda.

- (26) De permanenta avdelningarna bör ledas av den europeiska chefsåklagaren, någon av de biträdande europeiska chefsåklagarna eller en europeisk åklagare, i enlighet med de principer som fastställts i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.
- (27) Fördelningen av ärenden mellan de permanenta avdelningarna bör grundas på ett system för slumpvis fördelning, så att det i den mån det är möjligt säkerställs en rättvis fördelning av arbetsbördan. Avvikelser från denna princip efter beslut av den europeiska chefsåklagaren bör vara möjliga i syfte att säkerställa att Europeiska åklagarmyndigheten fungerar korrekt och effektivt.
- (28) En europeisk åklagare från varje medlemsstat bör utses till kollegiet. De europeiska åklagarna bör på den behöriga permanenta avdelningens vägnar i princip övervaka utredningar och lagföring som de europeiska delegerade åklagarna handlägger i sina ursprungsmedlemsstater. De bör fungera som sambandsmän mellan det centrala åklagarkontoret och den decentraliserade nivån i sina medlemsstater och underlätta för Europeiska åklagarmyndigheten att fungera som en enda myndighet. Den övervakande europeiska åklagaren bör också kontrollera att alla instruktioner är förenliga med nationell rätt och informera den permanenta avdelningen om instruktionerna inte är det.
- (29) En europeisk åklagare bör på grund av hög arbetsbelastning kopplad till det stora antalet utredningar och lagföringar i en viss medlemsstat kunna begära att övervakningen av vissa utredningar och lagföringar i dennes ursprungsmedlemsstat undantagsvis anvisas till andra europeiska åklagare. Beslutet bör fattas av den europeiska chefsåklagaren med samtycke av den europeiska åklagare som skulle komma att ta över ärendena i fråga. Kriterierna för sådana beslut bör fastställas i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning och inbegripa ett krav på att den europeiska åklagare som tar över ärendena har tillräckliga kunskaper i den berörda medlemsstatens språk och om den berörda medlemsstatens rättssystem.
- (30) Europeiska åklagarmyndighetens utredningar bör i regel genomföras av europeiska delegerade åklagare i medlemsstaterna. Detta bör ske i enlighet med denna förordning och, när det gäller frågor som inte omfattas av denna förordning, i enlighet med nationell rätt. Europeiska delegerade åklagare bör utföra sina uppgifter under övervakning av den övervakande europeiska åklagaren och under ledning av och enligt instruktioner från den behöriga permanenta avdelningen. Om det enligt en medlemsstats nationella lagstiftning föreskrivs en intern prövning av vissa beslut inom den nationella åklagarmyndighetens struktur, bör prövningen av sådana beslut som fattats av den europeiska delegerade åklagaren omfattas av den övervakande europeiska åklagarens övervakningsbefogenheter i enlighet med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19 i EU-fördraget och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) bör medlemsstaterna i sådana fall inte vara skyldiga att föreskriva prövning vid nationella domstolar.
- (31) Verksamheten som åklagare i behöriga domstolar bör utövas fram till dess att förfarandena har avslutats, med vilket ska förstås det slutgiltiga avgörandet i frågan om huruvida den misstänkte eller tilltalade har begått brottet samt även i tillämpliga fall åläggande av påföljd och avgörande i fråga om eventuella rättsliga åtgärder eller rättsmedel som är tillgängliga fram till dess att domen har vunnit laga kraft.
- (32) De europeiska delegerade åklagarna bör utgöra en integrerad del av Europeiska åklagarmyndigheten och bör som sådana, när de utreder och lagför brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet, agera utslutande på Europeiska åklagarmyndighetens vägnar och i Europeiska åklagarmyndighetens namn på sin respektive medlemsstats territorium. Detta bör medföra att de genom denna förordning ges en funktionellt och rättsligt oberoende ställning som skiljer sig från ställningar enligt nationell rätt.
- (33) Trots sin särskilda ställning enligt denna förordning bör europeiska delegerade åklagare under sin ämbetsperiod även vara medlemmar av åklagarväsendet i sin medlemsstat, dvs. åklagare eller domare, och bör av sin medlemsstat ges minst samma befogenheter som nationella åklagare.
- (34) De europeiska delegerade åklagarna bör vara skyldiga att följa instruktioner från de permanenta avdelningarna och de europeiska åklagarna. Om en europeisk delegerad åklagare anser att en instruktion skulle kräva att han eller hon vidtar en åtgärd som är i strid med nationell rätt, bör han eller hon begära att den instruktionen omprövas av den europeiska chefsåklagaren.

- (35) Den europeiska delegerade åklagare som handlägger ärendet bör rapportera om alla viktiga händelser i ärendet, såsom vidtagande av utredningsåtgärder eller ändringar av förteckningen över misstänkta personer, till den övervakande europeiska åklagaren och den behöriga permanenta avdelningen.
- (36) De permanenta avdelningarna bör utöva sina beslutsbefogenheter i specifika skeden av Europeiska åklagarmyndighetens förfaranden, så att en gemensam utrednings- och lagföringspolicy säkerställs. De bör anta beslut på grundval av ett utkast till beslut som föreslås av den handläggande europeiska delegerade åklagaren. I undantagsfall bör dock en permanent avdelning kunna anta ett beslut utan ett utkast till beslut från den handläggande europeiska delegerade åklagaren. I sådana fall får den europeiska åklagare som övervakar ärendet lägga fram ett sådant utkast till beslut.
- (37) En permanent avdelning bör kunna delegera sina beslutsbefogenheter till den övervakande europeiska åklagaren i enskilda ärenden, om ett brott inte är allvarligt eller om förfarandena inte är komplexa. När man bedömer hur allvarligt ett brott är bör hänsyn tas till dess återverkningar på unionsnivå.
- (38) En ersättningsmekanism för europeiska åklagare bör fastställas i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. Ersättningsmekanismen bör användas i fall där den europeiska åklagaren kortvarigt inte kan utföra sina uppgifter, till exempel vid frånvaro.
- (39) Dessutom bör en europeisk åklagare ersättas av en av de europeiska delegerade åklagarna i hans eller hennes medlemsstat när den europeiska åklagaren avgår, avsätts eller lämnar sin post av andra skäl eller vid t.ex. långvarig sjukdom. Ersättandet bör begränsas till en period på högst tre månader. Det bör överlåtas åt kollegiet att besluta om möjligheten att förlänga denna tidsfrist till dess att den europeiska åklagaren ersätts eller kommer tillbaka, när detta bedöms som nödvändigt, med beaktande av Europeiska åklagarmyndighetens arbetsbörda och frånvarons varaktighet. Den europeiska delegerade åklagare som ersätter den europeiska åklagaren bör under ersättningsperioden inte längre ansvara för utredningar och lagföringar som handläggs av honom eller henne i egenskap av europeisk delegerad åklagare eller nationell åklagare. Europeiska åklagarmyndighetens regler för omfördelning bör gälla för förfaranden inom Europeiska åklagarmyndigheten som handlades av den europeiska delegerade åklagare som ersätter en europeisk åklagare.
- (40) Förfarandet för utnämning av den europeiska chefsåklagaren och de europeiska åklagarna bör garantera att personerna i fråga är oberoende. Deras legitimitet bör härröra från de unionsinstitutioner som deltar i utnämningsförfarandet. De biträdande europeiska chefsåklagarna bör utses av kollegiet bland dess ledamöter.
- (41) En urvalskommitté bör upprätta en slutlista över kandidater till posten som europeisk chefsåklagare. Befogenheten att fastställa reglerna för kommitténs arbetssätt och utse dess ledamöter bör tilldelas rådet, på grundval av ett förslag från kommissionen. Denna genomförandebefogenhet skulle återspegla de särskilda befogenheter som tilldelas rådet i enlighet med artikel 86 i EUF-fördraget och avspeglar den Europeiska åklagarmyndighetens särskilda natur, då den kommer att förbli fast förankrad i de nationella rättsliga strukturerna samtidigt som den är ett unionsorgan. Europeiska åklagarmyndigheten kommer att verka i förfaranden där de flesta andra aktörerna kommer att vara nationella, såsom domstolar, polisen och andra brottsbekämpande myndigheter, och därför har rådet ett särskilt intresse av att vara nära inblandat i utnämningsförfarandet. Att rådet tilldelas dessa befogenheter innebär också att tillräcklig hänsyn tas till beslutsbefogenheternas potentiellt känsliga karaktär med direkta följder för de nationella rättsliga strukturerna och lagföringsstrukturerna. Europaparlamentet och rådet bör i samförstånd utnämna en av kandidaterna på slutlistan till europeisk chefsåklagare.

- (42) Varje medlemsstat bör nominera tre kandidater till posten som europeisk åklagare, som ska väljas och utnämnas av rådet. I syfte att säkerställa kontinuitet i kollegiets arbete bör en tredjedel av de europeiska åklagarna ersättas vart tredje år. Befogenheten att anta övergångsbestämmelser för utnämningen av europeiska åklagare för och under den första mandatperioden bör tilldelas rådet. Denna genomförandebefogenhet återspeglar rådets befogenhet att välja och utnämna de europeiska åklagarna. Detta motiveras även av de europeiska åklagarnas särskilda natur, då de är knutna till sina respektive medlemsstater samtidigt som de är ledamöter av kollegiet, och mer generellt Europeiska åklagarmyndighetens särskilda natur, i enlighet med samma logik som ligger till grund för den genomförandebefogenhet som tilldelas rådet att fastställa reglerna för kommitténs arbetssätt och utse dess ledamöter. Rådet bör beakta medlemsstaternas geografiska spridning när det beslutar om ersättande av en tredjedel av de europeiska åklagarna under den första mandatperioden.
- (43) Förfarandet för utnämning av de europeiska delegerade åklagarna bör säkerställa att de utgör en integrerad del av Europeiska åklagarmyndigheten, samtidigt som de fortsätter att vara integrerade på operativ nivå i sina nationella rättssystem, rättsliga strukturer och lagföringsstrukturer. Medlemsstaterna bör nominera kandidater till posten som europeisk delegerad åklagare för utnämning av kollegiet på förslag av den europeiska chefsåklagaren.
- (44) Det bör finnas två eller flera europeiska delegerade åklagare i varje medlemsstat i syfte att säkerställa en korrekt handläggning av Europeiska åklagarmyndighetens ärenden. Den europeiska chefsåklagaren bör i samråd med varje medlemsstat godkänna antalet europeiska delegerade åklagare per medlemsstat och den funktionella och territoriella fördelningen av uppgifter mellan dem. Vid dessa samråd bör vederbörlig hänsyn tas till uppbyggnaden av de nationella åklagarväsendena. Begreppet *funktionell behörighetsfördelning mellan europeiska delegerade åklagare* skulle kunna möjliggöra en fördelning av uppgifter.
- (45) Det totala antalet europeiska delegerade åklagare i en medlemsstat kan ändras med den europeiska chefsåklagarens godkännande, inom ramen för den årliga budgetposten för Europeiska åklagarmyndigheten.
- (46) Kollegiet bör ansvara för disciplinära förfaranden som rör europeiska delegerade åklagare som agerar i enlighet med denna förordning. Eftersom de europeiska delegerade åklagarna förblir aktiva medlemmar av medlemsstaternas åklagarväsen eller domstolsväsen och även kan utöva verksamhet som nationella åklagare, kan nationella disciplinära bestämmelser vara tillämpliga av skäl som inte hör samman med denna förordning. I sådana fall bör dock den europeiska chefsåklagaren informeras om avsättningen eller om de eventuella disciplinära åtgärderna, med tanke på sitt ansvar för förvaltningen av Europeiska åklagarmyndigheten och i syfte att skydda myndighetens integritet och oberoende.
- (47) Europeiska åklagarmyndighetens arbete bör i princip utföras i elektroniskt format. Ett ärendehanteringssystem bör inrättas, ägas och förvaltas av Europeiska åklagarmyndigheten. Informationen i ärendehanteringssystemet bör inbegripa mottagen information om eventuella brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet samt information från ärendeakterna, även när ärendena har avslutats. Europeiska åklagarmyndigheten bör när den inrättar ärendehanteringssystemet säkerställa att systemet gör det möjligt för Europeiska åklagarmyndigheten att verka som en enda myndighet, varvid de ärendeakter som förvaltas av europeiska delegerade åklagare är tillgängliga för det centrala åklagarkontoret för utövande av dess beslutsfattande-, kontroll-, lednings- och övervakningsuppgifter.
- (48) De nationella myndigheterna bör utan dröjsmål underrätta Europeiska åklagarmyndigheten om handlingar som skulle kunna utgöra ett brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet. I ärenden som inte omfattas av dess behörighet bör Europeiska åklagarmyndigheten informera de behöriga nationella myndigheterna om eventuella sakförhållanden som den blir medveten om och som kan utgöra ett brott, till exempel falskt vittnesmål.
- (49) Unionens institutioner, organ och byråer samt nationella myndigheter bör utan dröjsmål förse Europeiska åklagarmyndigheten med all information om brott i fråga om vilka den skulle kunna utöva sin behörighet. Europeiska åklagarmyndigheten kan också motta eller samla in information från andra källor, såsom privata aktörer. En kontrollmekanism vid Europeiska åklagarmyndigheten bör ha till syfte att på grundval av mottagen information bedöma huruvida villkoren för Europeiska åklagarmyndighetens materiella, territoriella och personliga behörighet är uppfyllda.

- (50) Visselblåsare kan göra Europeiska åklagarmyndigheten uppmärksam på ny information som kan vara till nytta i dess arbete med att utreda, lagföra och väcka talan mot förövare av brott som skadar unionens ekonomiska intressen. Personer kan emellertid avskräckas från att slå larm om missförhållanden av rädsla för repressalier. För att göra det lättare att upptäcka brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet uppmanas medlemsstaterna att i enlighet med nationell rätt tillhandahålla effektiva förfaranden som möjliggör rapportering av eventuella brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet och säkerställa att personer som rapporterar sådana brott skyddas mot repressalier och särskilt mot ogynnsamma eller diskriminerande anställningsrelaterade åtgärder. Europeiska åklagarmyndigheten bör vid behov utarbeta egna interna bestämmelser.
- (51) För att fullständigt fullgöra sin skyldighet att informera Europeiska åklagarmyndigheten om misstänkta brott som omfattas av dess behörighet bör medlemsstaternas nationella myndigheter samt unionens alla institutioner, organ och byråer följa de befintliga rapporteringsförfarandena och införa effektiva system för preliminära bedömningar av anklagelser som rapporteras till dem. Unionens institutioner, organ och byråer får använda Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) för detta ändamål.
- (52) Medlemsstaternas myndigheter bör inrätta ett system som säkerställer att information snarast möjligt rapporteras till Europeiska åklagarmyndigheten. Medlemsstaterna får själva bestämma huruvida de ska inrätta ett direkt eller ett centralt system.
- (53) Om Europeiska åklagarmyndigheten ska kunna fungera väl är det nödvändigt att fullgöra denna rapporterings-skyldighet, som bör ges en bred tolkning, så att det säkerställs att nationella myndigheter rapporterar ärenden där det inte omedelbart är möjligt att bedöma vissa kriterier (till exempel skadans omfattning eller den tillämpliga påföljden). Europeiska åklagarmyndigheten bör även i enskilda ärenden kunna begära information från medlemsstaternas myndigheter om andra brott som skadar unionens ekonomiska intressen. Detta bör inte ses som en möjlighet för Europeiska åklagarmyndigheten att begära systematisk eller periodisk information från medlemsstaternas myndigheter om lindriga brott.
- (54) En effektiv utredning av brott som skadar unionens ekonomiska intressen samt principen *ne bis in idem* kan i vissa fall kräva en utvidgning av utredningen till andra brott enligt nationell lagstiftning, när dessa är oupplösligt sammankopplade med ett brott som skadar unionens ekonomiska intressen. Begreppet *oupplösligt sammankopplade brott* bör ses mot bakgrund av relevant rättspraxis, som med avseende på tillämpningen av principen *ne bis in idem* betraktar identiska sakförhållanden (eller sakförhållanden som är väsentligen desamma) som ett relevant kriterium, vilket ska förstås som att det föreligger en uppsättning konkreta omständigheter som är oupplösligt sammankopplade i tid och rum.
- (55) Europeiska åklagarmyndigheten bör ha rätt att utöva sin behörighet om brott är oupplösligt sammankopplade och det brott som skadar unionens ekonomiska intressen utgör huvuddelen av ärendet, sett till det berörda brottets allvarlighetsgrad så som den återspeglas i den maximala påföljd som det kan beläggas med.
- (56) Europeiska åklagarmyndigheten bör emellertid också ha rätt att utöva sin behörighet vid oupplösligt sammankopplade brott där brottet som skadar unionens ekonomiska intressen inte utgör huvuddelen av ärendet, sett till möjliga påföljder, men där det oupplösligt sammankopplade andra brottet anses vara underordnat till sin natur eftersom det endast har varit bidragande till det brott som skadar unionens ekonomiska intressen, i synnerhet i de fall där det andra brottet har begåtts i det huvudsakliga syftet att skapa förutsättningar för att begå det brott som skadar unionens ekonomiska intressen, såsom ett brott som strikt syftar till att säkerställa de materiella eller rättsliga medlen för att begå det brott som skadar unionens ekonomiska intressen eller säkerställa vinst eller produkt av brottet.
- (57) Begreppet *brott som rör deltagande i en kriminell organisation* bör omfattas av definitionen i nationell lagstiftning i överensstämmelse med rådets rambeslut 2008/841/RIF⁽¹⁾ och kan till exempel omfatta medlemskap i eller organisation och ledning av en sådan kriminell organisation.

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (58) Europeiska åklagarmyndighetens behörighet i fråga om brott som skadar unionens ekonomiska intressen bör som regel ha prioritet framför nationella krav på behörighet, så att myndigheten kan säkerställa konsekvens och styra utredningar och lagföring på unionsnivå. Vid sådana brott bör medlemsstaternas myndigheter avstå från att agera, såvida det inte krävs brådskande åtgärder, tills Europeiska åklagarmyndigheten har beslutat huruvida den ska genomföra en utredning.
- (59) Ett visst ärende bör anses ha återverkningar på unionsnivå bland annat om ett brott är av gränsöverskridande art och omfattning, om en kriminell organisation är inblandad i ett sådant brott eller om den särskilda typen av brott kan utgöra ett allvarligt hot mot unionens ekonomiska intressen eller unionsinstitutionernas anseende och unionsmedborgarnas förtroende.
- (60) Om Europeiska åklagarmyndigheten inte kan utöva sin behörighet i ett visst ärende på grund av att det finns anledning att anta att de skador som unionens ekonomiska intressen åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas inte är större än de skador som något annat brottsoffer åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas, bör Europeiska åklagarmyndigheten ändå kunna utöva sin behörighet, under förutsättning att den skulle vara bättre skickad än myndigheterna i respektive medlemsstat(er) att utreda eller lagföra brottet. Europeiska åklagarmyndigheten kan förefalla vara bättre skickad bland annat om det skulle vara mer verkningsfullt att låta Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra brottet i fråga på grund av brottets gränsöverskridande art och omfattning, om en kriminell organisation är inblandad i detta brott eller om en särskild typ av brott kan utgöra ett allvarligt hot mot unionens ekonomiska intressen eller unionsinstitutionernas anseende och unionsmedborgarnas förtroende. I ett sådant ärende bör Europeiska åklagarmyndigheten kunna utöva sin behörighet med samtycke från de behöriga nationella myndigheterna i den eller de medlemsstater där skadan för detta (dessa) andra brottsoffer uppstått.
- (61) När en rättslig myndighet eller en brottsbekämpande myndighet i en medlemsstat inleder en utredning av ett brott och anser att Europeiska åklagarmyndigheten inte skulle kunna utöva sin behörighet bör den informera Europeiska åklagarmyndigheten om detta så att den senare kan bedöma huruvida den bör utöva sin behörighet.
- (62) Om det uppstår meningsskiljaktighet i frågor som rör utövande av behörighet, bör de behöriga nationella myndigheterna besluta om behörighetsfördelningen. Begreppet *behöriga nationella myndigheter* bör förstås som rättsliga myndigheter som i enlighet med nationell lagstiftning har behörighet att besluta om behörighetsfördelning.
- (63) Eftersom Europeiska åklagarmyndigheten bör väcka talan vid nationella domstolar, bör dess behörighet fastställas med hänvisning till medlemsstaternas straffrätt, enligt vilken en handling eller underlåtenhet som skadar unionens ekonomiska intressen är straffbar och tillämpliga påföljder fastställs genom genomförande i de nationella rättsystemen av den berörda unionslagstiftningen, särskilt direktiv (EU) 2017/1371.
- (64) Europeiska åklagarmyndigheten bör utöva sin behörighet så brett som möjligt så att myndighetens utredningar och lagföring kan utvidgas till att omfatta brott som begås utanför medlemsstaternas territorium.
- (65) Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och lagföring bör vägledas av principerna om proportionalitet, opartiskhet och rättvisa gentemot den misstänkte eller tilltalade. Detta innefattar skyldigheten att söka alla typer av bevisning, dvs. bevisning som kan tala till såväl den misstänktes eller tilltalades fördel som nackdel, antingen på eget initiativ eller på begäran av försvaret.
- (66) För att säkerställa rättssäkerhet och effektivt bekämpa brott som skadar unionens ekonomiska intressen bör Europeiska åklagarmyndighetens utrednings- och lagföringsverksamhet vägledas av legalitetsprincipen, vilket innebär att Europeiska åklagarmyndigheten strikt tillämpar de regler som fastställs i denna förordning, i synnerhet med avseende på behörighet och utövande av sådan, inledande av utredningar, avslutande av utredningar, hänskjutande av ärenden, avskrivande av ärenden samt förenklade åtalsförfaranden.

- (67) För att på bästa sätt tillvarata svarandens rättigheter bör i princip en misstänkt eller tilltalad endast vara föremål för en utredning eller lagföring vid Europeiska åklagarmyndigheten. Om ett brott har begåtts av flera personer, bör Europeiska åklagarmyndigheten i princip endast inleda ett ärende och genomföra gemensamma utredningar med avseende på samtliga misstänkta eller tilltalade.
- (68) Om flera europeiska delegerade åklagare har inlett utredningar om samma brott, bör den permanenta avdelningen om lämpligt slå samman sådana utredningar. Den permanenta avdelningen får besluta att inte slå samman sådana förfaranden eller besluta att senare dela upp sådana förfaranden om detta främjar utredningarnas effektivitet, till exempel om förfarandena mot en misstänkt eller tilltalad kan avslutas i ett tidigare skede, medan förfarandena mot andra misstänkta eller tilltalade måste fortsätta, eller om en uppdelning av målet kan leda till att en av de misstänkta tid i häkte förkortas. Om ansvaret för de ärenden som ska slås samman tilldelats olika permanenta avdelningar, bör lämplig behörighet och lämpligt förfarande bestämmas i enlighet med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. Om den permanenta avdelningen beslutar att dela upp ett ärende bör den fortfarande ha behörighet i fråga om de därav resulterande ärendena.
- (69) Europeiska åklagarmyndigheten bör förlita sig på nationella myndigheter, bland annat polismyndigheter, särskilt för verkställande av tvångsåtgärder. Enligt principen om lojalt samarbete bör alla nationella myndigheter och berörda unionsorgan, inklusive Eurojust, Europol och Olaf, aktivt stödja Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och lagföringsåtgärder och samarbeta med myndigheten från den tidpunkt då ett misstänkt brott rapporteras till Europeiska åklagarmyndigheten och fram till den tidpunkt då myndigheten beslutar om den ska lagföra eller på annat sätt avsluta ärendet.
- (70) För en effektiv utredning och lagföring av brott som skadar unionens ekonomiska intressen är det viktigt att Europeiska åklagarmyndigheten kan samla in bevisning genom att använda minst en minimiuppsättning utredningsåtgärder, samtidigt som den följer proportionalitetsprincipen. Dessa åtgärder bör, åtminstone där brotten är belagda med en maximal påföljd på minst fyra års fängelse, vara tillgängliga för brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet, så att den kan genomföra utredningar och lagföring, men kan vara föremål för begränsningar i enlighet med nationell lagstiftning.
- (71) Utöver den minimiuppsättning utredningsåtgärder som förtecknas i denna förordning bör europeiska delegerade åklagare ha rätt att begära eller beordra åtgärder som är tillgängliga för åklagare enligt nationell lagstiftning i liknande nationella ärenden. Tillgänglighet bör säkerställas i alla situationer där den angivna utredningsåtgärden finns men kan vara föremål för begränsningar i enlighet med nationell lagstiftning.
- (72) I gränsöverskridande ärenden bör den handläggande europeiska delegerade åklagaren kunna förlita sig på biträdande europeiska delegerade åklagare när åtgärder behöver vidtas i andra medlemsstater. Om ett rättsligt tillstånd krävs för en sådan åtgärd, bör det tydligt fastställas i vilken medlemsstat tillståndet ska inhämtas, men i varje ärende bör det endast finnas ett tillstånd. Om en utredningsåtgärd slutligt avslås av de rättsliga myndigheterna, dvs. efter att alla rättsmedel har uttömts, bör den handläggande europeiska delegerade åklagaren dra tillbaka begäran eller ordern.
- (73) Möjligheten enligt denna förordning att använda sig av rättsliga instrument om ömsesidigt erkännande eller gränsöverskridande samarbete bör inte ersätta de särskilda reglerna om gränsöverskridande utredningar i enlighet med denna förordning. Möjligheten bör snarare komplettera dessa regler, så att det säkerställs att en åtgärd som är nödvändig i en gränsöverskridande utredning men som inte är tillgänglig i nationell rätt i en renodlat inhemsk situation kan användas i enlighet med den nationella lagstiftning som genomför det relevanta instrumentet, när utredningen eller lagföringen genomförs.
- (74) Bestämmelserna i denna förordning om gränsöverskridande samarbete bör inte påverka tillämpningen av befintliga rättsliga instrument som underlättar gränsöverskridande samarbete mellan nationella myndigheter som inte är åklagarmyndigheter eller rättsliga myndigheter. Detsamma bör gälla för nationella myndigheter som samarbetar på grundval av förvaltningsrätt.
- (75) Bestämmelserna i denna förordning om provisoriskt frihetsberövande och gränsöverskridande överlämnande bör inte påverka särskilda förfaranden i sådana medlemsstater där det inte krävs något rättsligt tillstånd för att anhålla en misstänkt eller tilltalad.

- (76) Den handläggande europeiska delegerade åklagaren bör ha rätt att utfärda eller begära europeiska arresteringsorder inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde.
- (77) Europeiska åklagarmyndigheten bör ha rätt att hänskjuta ett ärende till de nationella myndigheterna, om utredningen visar att brottet inte omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet. Vid ett sådant hänskjutande bör de nationella myndigheterna fortsatt ha full rätt att i enlighet med nationell lagstiftning inleda, fortsätta eller avsluta utredningen.
- (78) I denna förordning krävs det att Europeiska åklagarmyndigheten utreder och lagför brott, vilket även omfattar beslut om att väcka åtal mot misstänkta eller tilltalade samt val av vilken medlemsstats domstolar som kommer att vara behöriga att pröva åtalet. Beslutet om huruvida den misstänkta personen eller den tilltalade ska åtalas bör i princip fattas av den behöriga permanenta avdelningen på grundval av ett utkast till beslut från den europeiska delegerade åklagaren, så att det finns en gemensam lagföringspolicy. Den permanenta avdelningen bör ha rätt att fatta beslut inom 21 dagar från det att den har mottagit utkastet till beslut, inbegripet att begära ytterligare bevisning, innan den beslutar att väcka talan i ett ärende, med undantag av beslut att avsluta ett ärende, om den europeiska delegerade åklagaren har föreslagit att talan ska väckas i ärendet.
- (79) Vilken medlemsstats domstolar som kommer att vara behöriga att pröva åtalet bör avgöras av den behöriga permanenta avdelningen på grundval av en uppsättning kriterier som fastställs i denna förordning. Den permanenta avdelningen bör fatta sitt beslut på grundval av en rapport och ett utkast till beslut från den handläggande europeiska delegerade åklagaren, vilka bör översändas till den permanenta avdelningen av den övervakande europeiska åklagaren, vid behov åtföljda av den övervakande europeiska åklagarens egen bedömning. Den övervakande europeiska åklagaren bör ha kvar alla de befogenheter att ge särskilda instruktioner till den europeiska delegerade åklagaren som föreskrivs i denna förordning.
- (80) Den bevisning som Europeiska åklagarmyndigheten lägger fram i domstol bör inte avvisas enbart på grund av att bevisningen har inhämtats i en annan medlemsstat eller i enlighet med lagstiftningen i en annan medlemsstat, under förutsättning att den behöriga domstolen anser att tillåtandet av bevisningen uppfyller villkoren för rättvisa förfaranden och misstänkta eller tilltalades rätt till försvar i enlighet med stadgan. Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i artikel 6 i EU-fördraget och i stadgan, särskilt avdelning VI, i internationell rätt och internationella avtal i vilka unionen eller samtliga medlemsstater är part, inbegripet den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, samt i medlemsstaternas konstitutioner inom respektive tillämpningsområde. I enlighet med dessa principer och med respekt för de olika rättssystemen och rättsliga traditionerna i medlemsstaterna i enlighet med artikel 67.1 i EUF-fördraget får ingenting i denna förordning tolkas som ett förbud för domstolarna att tillämpa de grundläggande principer i nationell rätt om rättvisa förfaranden som de tillämpar i sina nationella system, inbegripet i *common law-system*.
- (81) Med beaktande av legalitetsprincipen bör Europeiska åklagarmyndighetens utredningar i regel leda till lagföring i de behöriga nationella domstolarna i ärenden där det finns tillräcklig bevisning och ingen rättslig grund förhindrar lagföring eller där ett förenklat åtalsförfarande inte har tillämpats. Skälen för avslutande av ett ärende fastställs uttömmande i denna förordning.
- (82) I nationella rättssystem föreskrivs olika typer av förenklade åtalsförfaranden, vilka kan men inte måste inbegripa medverkan av domstol, i form av till exempel förlikning med den misstänkte eller tilltalade. Om sådana förfaranden finns, bör den europeiska delegerade åklagaren ha befogenhet att tillämpa dem på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning och i de situationer som föreskrivs i denna förordning. Dessa situationer bör inbegripa ärenden där brottets slutliga skada inte är betydande, efter eventuell ersättning till ett belopp som motsvarar skadan. Den behöriga permanenta avdelningen bör, med beaktande av intresset av en enhetlig och effektiv lagföringspolicy vid Europeiska åklagarmyndigheten, alltid uppmanas att ge sitt samtycke till tillämpningen av sådana förfaranden. När det förenklade förfarandet tillämpats med framgång bör ärendet avslutas.

- (83) I denna förordning krävs det att Europeiska åklagarmyndigheten särskilt respekterar rätten till en rättvis rättegång, rätten till försvar och oskuldspresumtion i enlighet med artiklarna 47 och 48 i stadgan. Genom artikel 50 i stadgan, där rätten att inte lagföras eller straffas två gånger för samma brott fastställs, säkerställs att principen om *ne bis in idem* följs när Europeiska åklagarmyndigheten lagför brott. Europeiska åklagarmyndigheten bör följaktligen utöva sin verksamhet i fullständig överensstämmelse med dessa rättigheter och denna förordning bör tillämpas och tolkas i enlighet med detta.
- (84) Enligt artikel 82.2 i EUF-fördraget får unionen fastställa minimiregler om personers rättigheter vid straffrättsliga förfaranden för att säkerställa att rätten till försvar och rättvisa förfaranden respekteras. Dessa minimiregler har gradvis fastställts av unionslagstiftaren i direktiv om särskilda rättigheter.
- (85) Den rätt till försvar som fastställs i den berörda unionsrätten, till exempel Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU ⁽¹⁾, 2012/13/EU ⁽²⁾, 2013/48/EU ⁽³⁾, (EU) 2016/343 ⁽⁴⁾ och (EU) 2016/1919 ⁽⁵⁾, såsom de genomförs genom nationell lagstiftning, bör vara tillämpliga på Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet. Alla misstänkta eller tilltalade om vilka Europeiska åklagarmyndigheten inleder en utredning bör omfattas av dessa rättigheter samt av de i nationell lagstiftning fastställda rättigheterna att begära att experter utses eller att vittnen hörs eller att Europeiska åklagarmyndigheten på annat sätt lägger fram bevisning på försvarets vägnar.
- (86) Enligt artikel 86.3 i EUF-fördraget ska unionens lagstiftare fastställa regler för domstolskontroll (i denna förordning kallat *rättslig prövning*) av de processuella åtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten beslutar om när den utövar sin verksamhet. Denna behörighet som beviljas unionslagstiftaren avspeglar också den särskilda karaktären hos Europeiska åklagarmyndighetens uppgifter och struktur, som skiljer sig från alla andra unionsorgan och unionsbyråer och kräver särskilda regler för rättslig prövning.
- (87) Enligt artikel 86.2 i EUF-fördraget ska Europeiska åklagarmyndigheten föra talan vid medlemsstaternas behöriga domstolar. De åtgärder som vidtas av Europeiska åklagarmyndigheten under dess utredningar har ett nära samband med det åtal som kan väckas till följd av utredningen och påverkar därigenom medlemsstaternas rättsordningar. I många fall kommer åtgärderna att vidtas av nationella brottsbekämpande myndigheter som agerar enligt Europeiska åklagarmyndighetens instruktioner, i vissa fall efter att ha fått tillstånd från en nationell domstol.

Det är därför lämpligt att anse att sådana processuella beslut av Europeiska åklagarmyndigheten som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man bör kunna bli föremål för prövning vid de behöriga nationella domstolarna i enlighet med de krav och förfaranden som föreskrivs i nationell rätt. Detta bör säkerställa att sådana processuella beslut av Europeiska åklagarmyndigheten som antas före åtalet och som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man (en kategori som omfattar den misstänkte, brottsoffret och andra berörda parter vars rättigheter kan påverkas negativt av dessa beslut) kan bli föremål för nationella domstolars rättsliga prövning. Processuella beslut som avser valet av vilken medlemsstats domstolar som kommer att vara behöriga att pröva åtalet, vilket ska avgöras på grundval av de kriterier som anges i denna förordning, är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man och bör därför senast vid rättegångsskedet kunna bli föremål för nationella domstolars rättsliga prövning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1919 av den 26 oktober 2016 om rättshjälp för misstänkta och tilltalade i straffrättsliga förfaranden och för eftersökta personer i förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder (EUT L 297, 4.11.2016, s. 1).

En talan vid behöriga nationella domstolar för Europeiska åklagarmyndighetens underlåtenhet att agera är en talan avseende processuella beslut som Europeiska åklagarmyndigheten har en rättslig förpliktelse att anta och som är avsedd att ha rättsverkan i förhållande till tredje man. Om det i den nationella lagstiftningen föreskrivs rättslig prövning för processuella beslut som inte är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man eller för rättsliga åtgärder som gäller annan underlåtenhet att agera, bör denna förordning inte tolkas som att den påverkar sådana rättsliga bestämmelser. Dessutom bör medlemsstaterna inte vara skyldiga att föreskriva att processuella beslut som inte är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man, t.ex. tillsättande av experter eller ersättning för kostnader för vittnen, kan bli föremål för rättslig prövning vid behöriga nationella domstolar.

Slutligen påverkar denna förordning inte de nationella behöriga domstolarnas befogenheter.

- (88) Huruvida processuella beslut av Europeiska åklagarmyndigheten som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man är lagenliga bör kunna bli föremål för rättslig prövning vid nationella domstolar. I detta avseende bör möjligheter till överklagande säkerställas i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i EU-fördraget. Vidare får, såsom framhållits i Europeiska unionens domstols rättspraxis, de nationella processuella regler som reglerar talan om det skydd av subjektiva rättigheter som unionsrätten ger inte vara mindre förmånliga än de som reglerar liknande inhemsk talan (likvärdighetsprincipen) eller göra att det blir praktiskt omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som unionsrätten ger (principen om ändamålsenlig verkan).

Nationella domstolar får vid sin prövning av sådana besluts lagenlighet utgå från unionsrätten, bl.a. denna förordning, och nationell lagstiftning, som är tillämplig i den mån en fråga inte tas upp i denna förordning. Såsom framhållits i Europeiska unionens domstols rättspraxis bör nationella domstolar alltid hänskjuta frågor för förhandsavgöranden till Europeiska unionens domstol när de hyser tvivel om huruvida sådana beslut är giltiga i förhållande till unionsrätten.

Nationella domstolar får emellertid inte till Europeiska unionens domstol hänskjuta frågor för förhandsavgöranden om huruvida Europeiska åklagarmyndighetens processuella beslut är giltiga med avseende på nationell processrätt eller nationella åtgärder varigenom direktiv införlivas, inte ens när det hänvisas till dem i denna förordning. Detta ska emellertid inte påverka förhandsavgöranden om tolkning av bestämmelser i primärrätten, inklusive fördragen och stadgan, eller tolkning och giltighet av bestämmelser i unionens sekundärrätt, inklusive denna förordning och tillämpliga direktiv. Dessutom utesluts i denna förordning inte möjligheten för nationella domstolar att pröva giltigheten av de av Europeiska åklagarmyndighetens processuella beslut som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man med avseende på proportionalitetsprincipen så som denna fastställts i nationell lagstiftning.

- (89) Bestämmelsen i denna förordning om rättslig prövning innebär inte någon ändring av Europeiska unionens domstols behörighet att pröva sådana administrativa beslut av Europeiska åklagarmyndigheten som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man, dvs. beslut som inte fattas under utövandet av dess verksamhet med att utreda, lagföra eller väcka talan. Denna förordning påverkar inte heller vare sig möjligheten för en av Europeiska unionens medlemsstater, Europaparlamentet, rådet eller kommissionen att i enlighet med artikel 263 andra stycket i EUF-fördraget väcka talan om ogiltigförklaring, artikel 265 första stycket i EUF-fördraget eller överträdelseförfaranden inom ramen för artiklarna 258 och 259 i EUF-fördraget.
- (90) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾ är tillämplig på Europeiska åklagarmyndighetens behandling av administrativa personuppgifter.
- (91) En konsekvent och enhetlig tillämpning av bestämmelserna för skydd av enskildas grundläggande fri- och rättigheter vid behandling av personuppgifter bör garanteras i hela unionen.
- (92) I förklaring nr 21 om skydd av personuppgifter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete, som fogas till EU-fördraget och EUF-fördraget, angavs att det på grund av de särskilda förhållanden som gäller på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete kan visa sig bli nödvändigt med särskilda regler om skydd av personuppgifter och om fri rörlighet för sådana uppgifter på dessa områden, på grundval av artikel 16 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (93) Bestämmelserna i denna förordning om skydd av personuppgifter bör tolkas och tillämpas i enlighet med tolkningen och tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽¹⁾, som är tillämpligt på behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter i medlemsstaterna i Europeiska unionen för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder.
- (94) Uppgiftsskyddsprincipen om korrekt behandling är ett begrepp som är skilt från rätten till en opartisk domstol enligt definitionen i artikel 47 i stadgan och rätten till en rättvis rättegång enligt definitionen i artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- (95) Uppgiftsskyddsbestämmelserna i denna förordning påverkar inte de tillämpliga bestämmelserna om personuppgifters tillåtlighet som bevisning i straffrättsliga förfaranden inför domstol.
- (96) Samtliga Europeiska unionens medlemsstater är anslutna till Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol). För att kunna fullgöra sitt uppdrag mottar, lagrar och cirkulerar Interpol personuppgifter i syfte att hjälpa behöriga myndigheter att förebygga, förhindra och bekämpa internationell brottslighet. Därför är det lämpligt att stärka samarbetet mellan unionen och Interpol genom att främja ett effektivt utbyte av personuppgifter med respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna vid automatiserad behandling av personuppgifter. När operativa personuppgifter överförs från Europeiska åklagarmyndigheten till Interpol samt till länder som har delegerade medlemmar i Interpol, bör denna förordning gälla, framför allt bestämmelserna om internationella överföringar. Denna förordning bör inte påverka de särskilda bestämmelserna i rådets gemensamma ståndpunkt 2005/69/RIF ⁽²⁾ och rådets beslut 2007/533/RIF ⁽³⁾.
- (97) När Europeiska åklagarmyndigheten överför operativa personuppgifter till en myndighet i ett tredjeland, en internationell organisation eller Interpol med stöd av ett internationellt avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, bör lämpliga skyddsåtgärder för integritetsskydd och enskildas grundläggande fri- och rättigheter säkerställa att bestämmelserna om dataskydd i denna förordning följs.
- (98) För att man ska kunna kontrollera efterlevnaden av och verkställa denna förordning vad gäller operativa personuppgifter på ett effektivt, tillförlitligt och enhetligt sätt, i enlighet med kraven i artikel 8 i stadgan, bör Europeiska datatillsynsmannen ha de uppgifter som anges i denna förordning och effektiva befogenheter, bl.a. undersökningsbefogenheter, korrigerande befogenheter och rådgivande befogenheter, vilket utgör de medel som krävs för utförandet av dessa uppgifter. Europeiska datatillsynsmannens befogenheter bör emellertid inte oskäligt inkräkta på särskilda regler för straffrättsliga förfaranden, inbegripet utredning och lagföring av brott, eller domstolsväsendets oberoende.
- (99) I syfte att möjliggöra för Europeiska åklagarmyndigheten att utföra sina uppgifter, i syfte att beakta informations-teknikens utveckling och mot bakgrund av de framsteg som görs inom informationssamhället, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på upprättande och uppdatering av en förteckning över de kategorier av operativa personuppgifter och de kategorier av registrerade som förtecknas i en bilaga. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 ⁽⁴⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i den av kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽²⁾ Rådets gemensamma ståndpunkt 2005/69/RIF av den 24 januari 2005 om utbyte av vissa uppgifter med Interpol (EUT L 27, 29.1.2005, s. 61).

⁽³⁾ Rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 205, 7.8.2007, s. 63).

⁽⁴⁾ Interinstitutionellt avtal av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1)

- (100) Europeiska åklagarmyndigheten bör ha ett nära samarbete med andra av unionens institutioner, organ och byråer för att underlätta utövandet av sin verksamhet i enlighet med denna förordning och bör där om nödvändigt inrätta formella arrangemang om närmare bestämmelser för informationsutbyte och samarbete. Att Europeiska åklagarmyndigheten samarbetar med Europol och Olaf bör vara särskilt viktigt för att dubbelarbete ska undvikas och för att Europeiska åklagarmyndigheten ska kunna erhålla relevant information som innehas av dem samt utnyttja deras analyser vid särskilda utredningar.
- (101) Europeiska åklagarmyndigheten bör kunna erhålla all relevant information som omfattas av dess behörighet och som finns lagrad i databaser och register som tillhör unionens institutioner, organ och byråer.
- (102) Europeiska åklagarmyndigheten och Eurojust bör bli partner och samarbeta i operativa frågor i enlighet med sina respektive mandat. Samarbetet kan omfatta alla utredningar som görs av Europeiska åklagarmyndigheten där det anses nödvändigt eller lämpligt att utbyta uppgifter eller samordna utredningsåtgärder avseende ärenden som omfattas av Eurojusts behörighet. När Europeiska åklagarmyndigheten begär sådant samarbete med Eurojust, bör Europeiska åklagarmyndigheten kontakta Eurojusts nationella medlem i den handläggande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat. Det operativa samarbetet kan även inbegripa tredjeländer som har ett samarbetsavtal med Eurojust.
- (103) Europeiska åklagarmyndigheten och Olaf bör upprätta och upprätthålla ett nära samarbete, som syftar till att säkerställa att deras respektive mandat kompletterar varandra och att dubbelarbete undviks. I detta avseende bör Olaf i princip inte parallellt med en utredning som görs av Europeiska åklagarmyndigheten inleda någon annan administrativ utredning av samma sakförhållanden. Detta bör dock inte påverka Olafs befogenhet att inleda en administrativ utredning på eget initiativ, i nära samråd med Europeiska åklagarmyndigheten.
- (104) I alla insatser till stöd för Europeiska åklagarmyndigheten kommer Olaf i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ att utöva sin verksamhet oberoende av kommissionen.
- (105) I ärenden där Europeiska åklagarmyndigheten inte gör någon utredning bör den kunna lämna relevanta uppgifter till Olaf, så att byrån kan överväga lämpliga åtgärder i enlighet med sitt mandat. I synnerhet bör Europeiska åklagarmyndigheten överväga att informera Olaf om ärenden där det inte finns några rimliga skäl att anta att något brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet håller på att begås eller har begåtts, men där en administrativ utredning av Olaf kan vara lämplig eller där Europeiska åklagarmyndigheten avskriver ett ärende och ett hänskjutande till Olaf är önskvärt för administrativ uppföljning eller återvinning. Europeiska åklagarmyndigheten kan när den lämnar uppgifter begära att Olaf ska överväga huruvida en administrativ utredning ska inledas eller andra administrativa uppföljnings- eller kontrollåtgärder ska vidtas, särskilt inom ramen för säkerhetsåtgärder, återvinning eller disciplinära åtgärder, i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013.
- (106) I den mån som indrivningsförfaranden skjuts upp till följd av beslut som fattats av Europeiska åklagarmyndigheten i samband med utredningar eller lagföring enligt denna förordning bör detta inte betraktas som fel eller försummelse från medlemsstaternas sida vid återkravsförfaranden i den mening som avses i artikel 122 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽²⁾.
- (107) Europeiska åklagarmyndigheten bör göra det möjligt för unionens institutioner, organ och byråer och andra brottsoffer att vidta lämpliga åtgärder. Detta kan inbegripa att vidta säkerhetsåtgärder, särskilt för att förhindra fortsatta oegentligheter eller för att skydda unionen mot renomméskador eller göra det möjligt för dem att intervensera som målsägande i förfaranden i enlighet med nationell lagstiftning. Informationsutbytet bör ske med full respekt för Europeiska åklagarmyndighetens oberoende och endast ske i den mån det är möjligt, utan att det påverkar det korrekta genomförandet av och sekretessen i utredningarna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (108) I den utsträckning som krävs för fullgörandet av dess uppgifter bör Europeiska åklagarmyndigheten också kunna upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer. I denna förordning avses med *internationella organisationer* internationella organisationer och underställda organ som lyder under folkrätten eller andra organ som inrättats genom eller på grundval av en överenskommelse mellan två eller flera länder samt Interpol.
- (109) Om kollegiet konstaterar ett operativt behov av samarbete med ett tredjeland eller en internationell organisation, bör det kunna föreslå rådet att uppmärksamma kommissionen på behovet av ett beslut om adekvat skyddsnivå eller en rekommendation om att inleda förhandlingar om ett internationellt avtal.

I avvaktan på att unionen ska ingå nya internationella avtal eller tillträda multilaterala avtal som medlemsstaterna redan ingått om rättslig hjälp i brottmål, bör medlemsstaterna underlätta för Europeiska åklagarmyndigheten att utöva sin verksamhet i enlighet med den princip om lojalt samarbete som fastställs i artikel 4.3 i EU-fördraget. Om det är tillåtet inom ramen för det multilaterala avtalet i fråga, bör medlemsstaterna, under förutsättning att tredjelandet ger sitt godkännande, erkänna och i tillämpliga fall anmäla Europeiska åklagarmyndigheten som en behörig myndighet vid tillämpningen av detta multilaterala avtal. Detta kan i vissa fall innebära en ändring av dessa avtal, men en omförhandling av avtalen bör inte anses vara ett obligatoriskt steg, eftersom detta kanske inte alltid är möjligt. Medlemsstaterna får också anmäla Europeiska åklagarmyndigheten som en behörig myndighet vid tillämpning av andra internationella avtal om rättslig hjälp i brottmål som de ingått, till exempel genom en ändring av dessa avtal.

Om det inte är möjligt att anmäla Europeiska åklagarmyndigheten som en behörig myndighet vid tillämpning av multilaterala avtal som redan har ingåtts av medlemsstaterna med tredjeländer eller där tredjeländerna inte godtar att den anmäls, får europeiska delegerade åklagare i avvaktan på att unionen tillträder de internationella avtalen utnyttja sin ställning som nationella åklagare gentemot sådana tredjeländer, under förutsättning att de informerar, och om lämpligt försöker inhämta samtycke från, tredjeländernas myndigheter om att de vid Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och lagföring kommer att använda den bevisning som insamlats från dessa tredjeländer på grundval av de internationella avtalen.

Europeiska åklagarmyndigheten bör också kunna förlita sig på ömsesidighet eller *comitas gentium* i förhållandet till tredjeländers myndigheter. Detta bör emellertid ske efter en bedömning i varje enskilt fall, inom ramarna för Europeiska åklagarmyndighetens materiella behörighet och med förbehåll för eventuella villkor som fastställts av tredjeländernas myndigheter.

- (110) Medlemsstater i Europeiska unionen som inte deltar i ett fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten är inte bundna av denna förordning. Kommissionen bör om lämpligt lägga fram förslag med syftet att säkerställa ett ändamålsenligt straffrättsligt samarbete mellan Europeiska åklagarmyndigheten och medlemsstater i Europeiska unionen som inte deltar i ett fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten. Detta bör i synnerhet avse bestämmelser om straffrättsligt samarbete och överlämnande, med fullständigt iakttagande av unionens regelverk på detta område samt kravet på lojalt samarbete i enlighet med artikel 4.3 i EU-fördraget.
- (111) För att garantera Europeiska åklagarmyndighetens fullständiga oberoende och självständighet bör den ha en egen budget, med inkomster som främst består av ett bidrag från unionens budget. Europeiska åklagarmyndighetens ekonomiska, budgetära och personalmässiga system bör uppfylla berörda unionsstandarder som är tillämpliga på de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾, dock med vederbörlig hänsyn till att Europeiska åklagarmyndighetens behörighet att göra brottsutredningar och lagföra brott på unionsnivå är unik.
- (112) Kostnaderna för de utredningsåtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten vidtar bör i princip de nationella myndigheter som utför dem stå för. Exceptionellt höga kostnader för utredningsåtgärder, såsom komplicerade expertutlåtanden, omfattande polisinsatser eller övervakning som sträcker sig över en längre tid, skulle delvis kunna ersättas av Europeiska åklagarmyndigheten, om möjligt även genom omfördelning av medel från andra av Europeiska åklagarmyndighetens budgetposter eller genom ändring av budgeten i enlighet med denna förordning och de tillämpliga finansiella reglerna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

Vid utarbetandet av förslaget till preliminär beräkning av inkomster och utgifter bör den administrativa direktören beakta att exceptionellt kostsamma utredningsåtgärder som den permanenta avdelningen har godkänt delvis måste ersättas av Europeiska åklagarmyndigheten.

- (113) Europeiska åklagarmyndighetens driftskostnader bör täckas av Europeiska åklagarmyndighetens budget. Dessa bör inbegripa kostnaderna för operativ kommunikation mellan den europeiska delegerade åklagaren och Europeiska åklagarmyndighetens centrala nivå, såsom postkostnader, resekostnader och översättningar som krävs för Europeiska åklagarmyndighetens interna funktion, och andra kostnader som medlemsstaterna tidigare inte ådragit sig under en utredning och som endast har uppstått på grund av att Europeiska åklagarmyndigheten har åtagit sig utrednings- och lagföringsansvar. Kostnaderna för den europeiska delegerade åklagarens kontors- och sekretariats-tjänster bör dock täckas av medlemsstaterna.

I enlighet med artikel 332 i EUF-fördraget kommer utgifter för genomförandet av Europeiska åklagarmyndigheten att bäras av medlemsstaterna. Dessa utgifter inbegriper inte de förvaltningskostnader som åsamkas institutionerna i den mening som avses i artikel 13.1 i EU-fördraget.

- (114) Kollegiet bör i princip alltid till den administrativa direktören delegera sina befogenheter att ingå anställningsavtal, vilka tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda⁽¹⁾ (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren*), om inte särskilda omständigheter kräver att det ska utöva dessa befogenheter.
- (115) Den administrativa direktören har i sin egenskap av utanordnare ansvar för genomförandet av Europeiska åklagarmyndighetens budget. Vid samråd med den permanenta avdelningen om utredningsåtgärder med exceptionellt höga kostnader är den administrativa direktören ansvarig för att fatta beslut om storleken på det bidrag som ska tilldelas, på grundval av tillgängliga finansiella resurser och i enlighet med de kriterier som anges i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.
- (116) De europeiska delegerade åklagarnas lön som särskilda rådgivare kommer att fastställas i ett direkt avtal och bör grundas på ett särskilt beslut av kollegiet. Detta beslut bör bland annat säkerställa att de europeiska delegerade åklagarna, i det specifika fall när de även utövar verksamhet som nationella åklagare i enlighet med artikel 13.3, i princip fortsätter att få betalt i egenskap av nationella åklagare och att lönen som särskild rådgivare endast kommer att motsvara den del av arbetet som utförs som europeiska delegerade åklagare på Europeiska åklagarmyndighetens vägnar. Varje medlemsstat förblir behörig att i sin lagstiftning med iakttagande av unionsrätten fastställa de villkor som ska gälla för beviljande av förmåner inom systemen för social trygghet.
- (117) För att Europeiska åklagarmyndigheten ska kunna vara fullt operativ vid den tidpunkt som ska fastställas kommer den att ha behov av personal med erfarenhet från unionens institutioner, organ eller byråer. I syfte att tillgodose detta behov bör man underlätta Europeiska åklagarmyndighetens rekrytering av tillfälligt anställda och kontraktsanställda som redan arbetar inom unionens institutioner, organ eller byråer, genom att garantera denna personal kontinuerliga avtalsenliga rättigheter, om de rekryteras till Europeiska åklagarmyndigheten i samband med dess inrättande fram till och med ett år efter det att Europeiska åklagarmyndigheten har blivit operativ i enlighet med beslutet som avses i artikel 120.2.
- (118) Europeiska åklagarmyndighetens förfaranden bör vara öppna för insyn i enlighet med artikel 15.3 i EUF-fördraget och särskilda bestämmelser om hur allmänhetens rätt till tillgång till handlingar säkerställs kommer att behöva antas av kollegiet. Inget i denna förordning är avsett att begränsa allmänhetens rätt till tillgång till handlingar i den mån som den garanteras i unionen och i medlemsstaterna, särskilt i enlighet med artikel 42 i stadgan och andra relevanta bestämmelser.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 31 (EEG), nr 11 (EKSG) om tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen (EGT 45, 14.6.1962, s. 1385).

- (119) De allmänna insynsbestämmelser som gäller för unionsorgan bör även vara tillämpliga på Europeiska åklagarmyndigheten, men endast för andra handlingar än ärendeakter, inbegripet elektroniska bilder av dessa akter, så att kravet på sekretess i fråga om myndighetens operativa arbete inte riskeras på något sätt. På samma sätt bör administrativa undersökningar som genomförs av Europeiska ombudsmannen också respektera det krav på sekretess som gäller för Europeiska åklagarmyndigheten. För att säkerställa att Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och lagföringsåtgärder är fria från otillbörlig påverkan bör handlingar som avser den operativa verksamheten inte omfattas av bestämmelserna om öppenhet och insyn.
- (120) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och avgav ett yttrande den 10 mars 2014.
- (121) Medlemsstaternas företrädare, församlade på stats- eller regeringschefsnivå i Bryssel den 13 december 2003, har fastställt Europeiska åklagarmyndighetens säte i enlighet med bestämmelserna i beslutet av den 8 april 1965 ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas Europeiska åklagarmyndigheten och fastställs bestämmelser avseende dess sätt att fungera.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *medlemsstat*: medlemsstat som deltar i ett fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med vad som anses vara bemyndigat i överensstämmelse med artikel 86.1 tredje stycket i EUF-fördraget eller med stöd av ett beslut som antagits i enlighet med artikel 331.1 andra eller tredje stycket i EUF-fördraget, om inte annat anges, särskilt i kapitel VIII,
2. *person*: fysisk eller juridisk person,
3. *unionens ekonomiska intressen*: alla inkomster, utgifter och tillgångar som omfattas av, erhållits genom eller ska betalas till unionens budget eller budgetarna för de institutioner, organ och byråer som inrättats genom fördragen och de budgetar som förvaltas och kontrolleras av dem,
4. *Europeiska åklagarmyndighetens anställda*: personal på central nivå som stöder kollegiet, de permanenta avdelningarna, den europeiska chefsåklagaren, de europeiska åklagarna, de europeiska delegerade åklagarna och den administrativa direktören i den dagliga verksamheten vid utförandet av de uppgifter denna myndighet har i enlighet med denna förordning,
5. *handläggande europeisk delegerad åklagare*: europeisk delegerad åklagare med ansvar för utredningar och lagföring som han eller hon har tagit initiativ till, som har tilldelats honom eller henne eller som han eller hon har tagit över genom att använda sig av rätten att överta förfaranden i enlighet med artikel 27,
6. *biträdande europeisk delegerad åklagare*: europeisk delegerad åklagare som är placerad i en annan medlemsstat än den handläggande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat, där en utredning eller annan åtgärd som han eller hon anvisas ska utföras,

⁽¹⁾ Beslut (67/446/EEG) (67/30/Euratom) av företrädarna för medlemsstaternas regeringar av den 8 april 1965 om lokaliseringen tills vidare av vissa av gemenskapernas institutioner och avdelningar (EGT 152, 13.7.1967, s. 18).

7. *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (nedan kallad *en registrerad*), varvid en identifierbar fysisk person är en person som direkt eller indirekt kan identifieras, särskilt med hänvisning till en identifikator som ett namn, ett identifikationsnummer, en lokaliseringssuppgift, en onlineidentifikator eller en eller flera faktorer som är specifika för den fysiska personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet,
8. *behandling*: en åtgärd eller kombination av åtgärder som utförs beträffande personuppgifter eller uppsättningar av personuppgifter, oberoende av om det sker automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, strukturer, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, utlämning genom överföring, spridning eller tillhandahållande på annat sätt, justering eller sammanförande, begränsning, radering eller förstöring,
9. *begränsning av behandling*: markering av lagrade personuppgifter med syftet att begränsa behandlingen av dessa i framtiden,
10. *profilering*: varje form av automatisk behandling av personuppgifter som består i att dessa personuppgifter används för att bedöma vissa personliga egenskaper hos en fysisk person, i synnerhet för att analysera eller förutsäga denna fysiska persons arbetsprestationer, ekonomiska situation, hälsa, personliga preferenser, intressen, pålitlighet, beteende, vistelseort eller förflyttningar,
11. *pseudonymisering*: behandling av personuppgifter på ett sätt som innebär att personuppgifterna inte längre kan tillskrivas en specifik registrerad utan att kompletterande uppgifter används, under förutsättning att dessa kompletterande uppgifter förvaras separat och är föremål för tekniska och organisatoriska åtgärder som säkerställer att personuppgifterna inte tillskrivs en identifierad eller identifierbar fysisk person,
12. *register*: en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgänglig enligt särskilda kriterier, oavsett om samlingen är centraliserad, decentraliserad eller spridd på grundval av funktionella eller geografiska förhållanden,
13. *personuppgiftsansvarig*: Europeiska åklagarmyndigheten eller en annan behörig myndighet som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter; om ändamålen och medlen för behandlingen bestäms av unionsrätten eller Europeiska unionens medlemsstaters nationella lagstiftning, kan den personuppgiftsansvarige eller de särskilda kriterierna för hur denne ska utses föreskrivas i unionsrätten eller i Europeiska unionens medlemsstaters nationella lagstiftning,
14. *personuppgiftsbiträde*: fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institution eller annat organ som behandlar personuppgifter för den personuppgiftsansvariges räkning,
15. *mottagare*: fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institution eller annat organ till vilken/vilket personuppgifter utlämnas, vare sig det rör sig om en tredje part eller inte; andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna i Europeiska unionen än de behöriga myndigheter som definieras i artikel 3.7 a i direktiv (EU) 2016/680 som mottar personuppgifter inom ramen för ett särskilt uppdrag för Europeiska åklagarmyndigheten ska dock inte betraktas som mottagare; offentliga myndigheters behandling av dessa uppgifter ska vara förenlig med tillämpliga bestämmelser för dataskydd beroende på behandlingens syfte,
16. *personuppgiftsincident*: en säkerhetsincident som leder till oavsiktlig eller olaglig förstöring, förlust eller ändring eller till obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till de personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats,
17. *administrativa personuppgifter*: alla personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten, förutom operativa personuppgifter,
18. *operativa personuppgifter*: alla personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten för de ändamål som fastställs i artikel 49,

19. *genetiska uppgifter*: alla personuppgifter som rör nedärvda eller förvärvade genetiska kännetecken för en fysisk person, vilka ger unik information om denna fysiska persons fysiologi eller hälsa och vilka framför allt härrör från en analys av ett biologiskt prov från den fysiska personen i fråga,
20. *biometriska uppgifter*: personuppgifter som erhållits genom en särskild teknisk behandling som rör en fysisk persons fysiska, fysiologiska eller beteendemässiga kännetecken och som möjliggör eller bekräftar identifieringen av denna fysiska person, såsom ansiktsbilder eller fingeravtrycksuppgifter,
21. *uppgifter om hälsa*: personuppgifter som rör en fysisk persons fysiska eller psykiska hälsa, inbegripet tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, vilka ger information om dennes hälsostatus,
22. *tillsynsmyndighet*: en oberoende offentlig myndighet som är utsedd av en av Europeiska unionens medlemsstater i enlighet med artikel 51 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ eller i enlighet med artikel 41 i direktiv (EU) 2016/680,
23. *internationell organisation*: en organisation och underställda organ som lyder under folkrätten eller ett annat organ som inrättats genom eller på grundval av en överenskommelse mellan två eller flera länder.

KAPITEL II

EUROPEISKA ÅKLAGARMYNDIGHETENS INRÄTTANDE, ARBETSUPPGIFTER OCH GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER

Artikel 3

Inrättande

1. Europeiska åklagarmyndigheten inrättas härmed som ett unionsorgan.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska ha status som juridisk person.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska samarbeta med Eurojust och förlita sig på dess stöd i enlighet med artikel 100.

Artikel 4

Arbetsuppgifter

Europeiska åklagarmyndigheten ska vara ansvarig för att utreda, lagföra och väcka talan mot förövare av och medhjälpare till sådana brott som skadar unionens ekonomiska intressen och som föreskrivs i direktiv (EU) 2017/1371 och fastställs i enlighet med denna förordning. I detta avseende ska Europeiska åklagarmyndigheten genomföra utredningar samt driva åtal och utöva åklagares uppgifter i medlemsstaternas behöriga domstolar till dess att ärendet har avslutats.

Artikel 5

Grundläggande principer för verksamheten

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska säkerställa att dess verksamhet är förenlig med de rättigheter som erkänns i stadgan.
2. Europeiska åklagarmyndighetens hela verksamhet ska följa rättsstatsprincipen och proportionalitetsprincipen.
3. Utredningar och lagföring på Europeiska åklagarmyndighetens vägnar ska regleras av denna förordning. Nationell lagstiftning ska gälla i den utsträckning ett ärende inte regleras av denna förordning. Såvida inte annat framgår av denna förordning, ska tillämplig nationell lagstiftning vara lagstiftningen i den medlemsstat vars europeiska delegerade åklagare handlägger ärendet i enlighet med artikel 13.1. När ett ärende regleras av både nationell lagstiftning och denna förordning, ska den senare gälla.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

4. Europeiska åklagarmyndigheten ska genomföra sina utredningar på opartiskt sätt och söka allt relevant bevismaterial, dvs. bevisning som kan tala till såväl den misstänktes eller tilltalades fördel som nackdel.
5. Europeiska åklagarmyndigheten ska inleda och genomföra utredningar utan onödigt dröjsmål.
6. De behöriga nationella myndigheterna ska aktivt bistå och stödja Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och lagföring. Alla åtgärder, förhållningssätt eller förfaranden inom ramen för denna förordning ska vägledas av principen om lojalt samarbete.

Artikel 6

Oberoende och ansvarsskyldighet

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska vara oberoende. Den europeiska chefsåklagaren, de biträdande europeiska chefsåklagarna, de europeiska åklagarna, de europeiska delegerade åklagarna, den administrativa direktören och Europeiska åklagarmyndighetens anställda ska verka i hela unionens intresse, enligt den definition som ges i lagstiftning, och får varken be om eller ta emot instruktioner från någon person utanför Europeiska åklagarmyndigheten, någon av medlemsstaterna i Europeiska unionen eller någon av unionens institutioner, organ eller byråer vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt denna förordning. Medlemsstaterna i Europeiska unionen och unionens institutioner, organ och byråer ska respektera Europeiska åklagarmyndighetens oberoende och inte försöka påverka myndigheten vid utförandet av dess uppgifter.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska vara ansvarig inför Europaparlamentet, rådet och kommissionen vad gäller dess allmänna verksamhet och upprätta årsrapporter i enlighet med artikel 7.

Artikel 7

Rapportering

1. Varje år ska Europeiska åklagarmyndigheten upprätta och offentliggöra en årsrapport om sin allmänna verksamhet på de officiella språk som gäller för unionens institutioner. Den ska överlämna rapporten till Europaparlamentet och till de nationella parlamenten samt rådet och kommissionen.
2. Den europeiska chefsåklagaren ska en gång per år inställa sig hos Europaparlamentet och hos rådet och på begäran medlemsstaternas nationella parlament för att redogöra för Europeiska åklagarmyndighetens allmänna verksamhet, utan att det påverkar Europeiska åklagarmyndighetens diskretions- och tystnadsplikt när det gäller enskilda ärenden och personuppgifter. Den europeiska chefsåklagaren får ersättas av en av de biträdande europeiska chefsåklagarna för utfrågningar som anordnas av de nationella parlamenten.

KAPITEL III

EUROPEISKA ÅKLAGARMYNDIGHETENS STÄLLNING, STRUKTUR OCH ORGANISATION

AVSNITT 1

Europeiska åklagarmyndighetens ställning och struktur

Artikel 8

Europeiska åklagarmyndighetens struktur

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska vara ett odelbart unionsorgan, som ska verka som en enda myndighet med en decentraliserad struktur.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska verka på central nivå och på decentraliserad nivå.
3. Den centrala nivån ska bestå av ett centralt åklagarkontor förlagt till Europeiska åklagarmyndighetens säte. Det centrala åklagarkontoret ska bestå av kollegiet, de permanenta avdelningarna, den europeiska chefsåklagaren, de biträdande europeiska chefsåklagarna, de europeiska åklagarna och den administrativa direktören.

4. Den decentraliserade nivån ska bestå av europeiska delegerade åklagare, som ska vara placerade i medlemsstaterna.
5. Det centrala åklagarkontoret och de europeiska delegerade åklagarna ska i sina uppgifter inom ramen för denna förordning bistås av Europeiska åklagarmyndighetens anställda.

Artikel 9

Kollegiet

1. Europeiska åklagarmyndighetens collegium ska bestå av den europeiska chefsåklagaren och en europeisk åklagare per medlemsstat. Den europeiska chefsåklagaren ska leda kollegiets sammanträden och ansvara för förberedelserna av dem.
2. Kollegiet ska sammanträda regelbundet och ansvara för allmän tillsyn av Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet. Det ska fatta beslut i strategiska frågor och i allmänna frågor som uppstått vid behandlingen av enskilda ärenden, särskilt i syfte att säkerställa samstämmighet, effektivitet och konsekvens i Europeiska åklagarmyndighetens lagföringspolicy i samtliga medlemsstater och i andra frågor i enlighet med vad som anges i denna förordning. Kollegiet ska inte fatta operativa beslut i enskilda ärenden. Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning ska innehålla föreskrifter om arrangemang för kollegiets utövande av den allmänna tillsynen över verksamheten och för beslutsfattande i strategiska frågor och allmänna frågor i enlighet med denna artikel.
3. Kollegiet ska inrätta permanenta avdelningar på förslag från den europeiska chefsåklagaren och i överensstämmelse med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.
4. Kollegiet ska anta en intern arbetsordning för Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 21 och även fastställa ansvar för utförandet av kollegiets ledamöters och Europeiska åklagarmyndighetens anställdas uppgifter.
5. Om inte annat anges i denna förordning ska kollegiet fatta beslut med enkel majoritet. Varje ledamot i kollegiet ska ha rätt att föreslå omröstningar i frågor som ska avgöras av kollegiet. Varje ledamot i kollegiet ska ha en röst. Vid lika röstetal i frågor som ska avgöras av kollegiet ska den europeiska chefsåklagaren ha utslagsröst.

Artikel 10

De permanenta avdelningarna

1. De permanenta avdelningarna ska ledas av den europeiska chefsåklagaren eller någon av de biträdande europeiska chefsåklagarna, eller av en europeisk åklagare som utses till ordförande i enlighet med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. De permanenta avdelningarna ska utöver ordförandeposten ha två permanenta ledamöter. Antalet permanenta avdelningar, deras sammansättning samt fördelningen av befogenheter mellan avdelningarna ska ta vederbörlig hänsyn till Europeiska åklagarmyndighetens funktionella behov och fastställas i enlighet med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.

I Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning ska, på grundval av ett system för slumpvis tilldelning av ärenden, en rättvis fördelning av arbetsbördan säkerställas och förfaranden fastställas som gör det möjligt för den europeiska chefsåklagaren att i undantagsfall besluta att göra avvikelser från principen om slumpvis tilldelning, om detta är nödvändigt för att Europeiska åklagarmyndigheten ska fungera på ett tillfredsställande sätt.

2. De permanenta avdelningarna ska kontrollera och leda utredningar och lagföring som genomförs av europeiska delegerade åklagare i enlighet med punkterna 3, 4 och 5 i denna artikel. De ska också säkerställa samordningen av utredningar och lagföring i gränsöverskridande ärenden och genomförandet av beslut som fattas av kollegiet i enlighet med artikel 9.2.

3. De permanenta avdelningarna ska fatta beslut om följande i enlighet med de villkor och förfaranden som anges i denna förordning, i förekommande fall efter att ha prövat ett utkast till beslut som föreslås av den handläggande europeiska delegerade åklagaren:

- a) Att väcka talan i ärenden i enlighet med artikel 36.1, 36.3 och 36.4.
- b) Att avskriva ett ärende i enlighet med artikel 39.1 a–g.

c) Att tillämpa ett förenklat åtalsförfarande och ge den europeiska delegerade åklagaren i uppdrag att agera i syfte att slutgiltigt avgöra ärendet i enlighet med artikel 40.

d) Att hänskjuta ett ärende till de nationella myndigheterna i enlighet med artikel 34.1, 34.2, 34.3 eller 34.6.

e) Att återuppta en utredning i enlighet med artikel 39.2.

4. De permanenta avdelningarna ska vid behov fatta följande beslut i enlighet med de villkor och förfaranden som anges i denna förordning:

a) Att ge den europeiska delegerade åklagaren i uppdrag att inleda en utredning i enlighet med bestämmelserna i artikel 26.1–26.4, om det inte har inletts någon utredning.

b) Att ge den europeiska delegerade åklagaren i uppdrag att utöva rätten att överta förfaranden i enlighet med artikel 27.6, om ärendet inte har övertagits.

c) Att hänskjuta strategiska frågor och allmänna frågor som uppstått vid behandlingen av enskilda ärenden till kollegiet i enlighet med artikel 9.2.

d) Att tilldela ärenden i enlighet med artikel 26.3.

e) Att omtilldela ärenden i enlighet med artikel 26.5 eller 28.3.

f) Att godkänna en europeisk åklagares beslut om att denne själv ska genomföra utredningen i enlighet med artikel 28.4.

5. Den behöriga permanenta avdelningen får, genom den europeiska åklagare som övervakar utredningen eller lagföringen, i ett enskilt ärende i överensstämmelse med tillämplig nationell lagstiftning ge instruktioner till den handläggande europeiska delegerade åklagaren, om detta är nödvändigt för en effektiv handläggning av utredningen eller lagföringen, i rättvisans intresse eller för att säkerställa en konsekvent fungerande Europeisk åklagarmyndighet.

6. Den permanenta avdelningen ska fatta beslut med enkel majoritet. Den ska hålla omröstning på begäran av någon av dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst. Beslut ska fattas efter överläggning vid avdelningarnas sammanträden, i tillämpliga fall på grundval av det utkast till beslut som föreslås av den handläggande europeiska delegerade åklagaren.

Alla handlingar i ett ärende ska på begäran vara tillgängliga för den behöriga permanenta avdelningen för utarbetande av beslut.

7. De permanenta avdelningarna får besluta att till den europeiska åklagare som övervakar ärendet i enlighet med artikel 12.1 delegera sina beslutsbefogenheter i enlighet med punkt 3 a eller b i den här artikeln, i det senare fallet endast med avseende på de regler som fastställs i artikel 39.1 a–f, om sådana delegeringar vederbörligen kan motiveras med hänvisning till hur allvarligt brottet är eller komplexiteten i förfarandet i det enskilda ärendet, när det gäller ett brott som åsamkat eller sannolikt skulle åsamka unionens ekonomiska intressen skador för mindre än 100 000 EUR. I Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning ska det fastställas riktlinjer i syfte att säkerställa enhetlig tillämpning inom Europeiska åklagarmyndigheten.

Den permanenta avdelningen ska informera den europeiska chefsåklagaren om alla eventuella beslut om att delegera beslutsbefogenheter. När den europeiska chefsåklagaren mottar denna information, får han eller hon inom tre dagar begära att den permanenta avdelningen omprövar sitt beslut om han eller hon anser att enhetligheten inom Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och lagföring kräver detta. Om den europeiska chefsåklagaren är ledamot av den berörda permanenta avdelningen, ska en av de biträdande europeiska chefsåklagarna utöva rätten att begära denna omprövning. Den övervakande europeiska åklagaren ska till den permanenta avdelningen rapportera det slutliga avgörandet av ärendet samt alla uppgifter eller omständigheter som enligt hans eller hennes bedömning sannolikt nödvändiggör en ny bedömning av möjligheten att bibehålla delegeringen, i synnerhet under de omständigheter som avses i artikel 36.3.

Beslutet att delegera beslutsbefogenheter kan när som helst återkallas på begäran av en av ledamöterna i den permanenta avdelningen och ska fattas i enlighet med punkt 6 i denna artikel. En delegering ska återkallas om en europeisk delegerad åklagare har ersatt den europeiska åklagaren i enlighet med artikel 16.7.

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av delegeringsprincipen ska varje permanent avdelning årligen rapportera till kollegiet om användningen av delegering.

8. I Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning ska de permanenta avdelningarna bemyndigas att fatta beslut genom skriftligt förfarande, för vilket detaljerade regler ska fastställas i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.

Alla beslut som fattas och instruktioner som ges i enlighet med punkterna 3, 4, 5 och 7 ska redovisas skriftligen och bli en del av ärendeakten.

9. Utöver de permanenta ledamöterna ska den europeiska åklagare som övervakar en utredning eller en lagföring i enlighet med artikel 12.1 delta i den permanenta avdelningens överläggningar. Den europeiska åklagaren ska ha rösträtt, utom när det gäller den permanenta avdelningens beslut om delegering eller återkallande av delegering i enlighet med punkt 7 i den här artikeln, om tilldelning och om tilldelning enligt artiklarna 26.3, 26.4, 26.5 och 27.6 och om väckande av talan i enlighet med artikel 36.3 om mer än en medlemsstat har behörighet att pröva ärendet samt i de situationer som beskrivs i artikel 31.8.

En permanent avdelning får också, antingen på begäran av en europeisk åklagare eller en europeisk delegerad åklagare eller på eget initiativ, inbjuda andra europeiska åklagare eller europeiska delegerade åklagare som berörs av ett ärende att närvara vid dess möten utan rösträtt.

10. Ordförandena i de permanenta avdelningarna ska i enlighet med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning informera kollegiet om de beslut som fattas i enlighet med denna artikel, så att kollegiet kan utföra sina uppgifter enligt artikel 9.2.

Artikel 11

Den europeiska chefsåklagaren och de biträdande europeiska chefsåklagarna

1. Den europeiska chefsåklagaren ska vara chef för Europeiska åklagarmyndigheten. Den europeiska chefsåklagaren ska organisera Europeiska åklagarmyndighetens arbete, leda dess verksamhet och fatta beslut i enlighet med denna förordning och Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.

2. Två biträdande europeiska chefsåklagare ska utses för att bistå den europeiska chefsåklagaren vid utförandet av hans eller hennes arbetsuppgifter och fungera som ersättare när han eller hon är frånvarande eller är förhindrad att sköta dessa uppgifter.

3. Den europeiska chefsåklagaren ska företräda Europeiska åklagarmyndigheten gentemot unionens institutioner, Europeiska unionens medlemsstater och tredje parter. Den europeiska chefsåklagaren får delegera arbetsuppgifter som rör representation till en av de biträdande europeiska chefsåklagarna eller till en europeisk åklagare.

Artikel 12

De europeiska åklagarna

1. De europeiska åklagarna ska, på den permanenta avdelningens vägnar och i enlighet med eventuella instruktioner från denna enligt artikel 10.3, 10.4 och 10.5, övervaka utredningar och lagföring som de europeiska delegerade åklagare som handlägger ärendet i deras ursprungsmedlemsstat ansvarar för. De europeiska åklagarna ska lägga fram sammanfattningar av ärenden de övervakat och i förekommande fall förslag till beslut som ska fattas av nämnda avdelning, på grundval av utkast till beslut som utarbetats av europeiska delegerade åklagare.

Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16.7, innehålla föreskrifter om en mekanism för ersättning av europeiska åklagare, om den övervakande europeiska åklagaren tillfälligt är frånvarande från sina uppgifter eller av andra skäl inte är tillgänglig för att utföra de uppgifter som ankommer på europeiska åklagare. Ersättaren för en europeisk åklagare får fullgöra en europeisk åklagares alla uppgifter utom möjligheten att genomföra en sådan utredning som föreskrivs i artikel 28.4.

2. En europeisk åklagare får undantagsvis, på grund av den arbetsbelastning som följer av antalet utredningar och lagföringar i dennes ursprungsmedlemsstat eller en personlig intressekonflikt, begära att övervakningen av utredningar och lagföring i enskilda ärenden som handläggs av europeiska delegerade åklagare i dennes ursprungsmedlemsstat anvisas till andra europeiska åklagare, under förutsättning att dessa samtycker till detta. Den europeiska chefsåklagaren ska fatta beslut om begäran på grundval av arbetsbelastningen för en europeisk åklagare. Vid en intressekonflikt som rör en europeisk åklagare ska den europeiska chefsåklagaren bifalla begäran. Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning ska fastställa principerna för detta beslut samt förfarandet för den efterföljande tilldelningen av ärendena i fråga. Artikel 28.4 ska inte gälla för utredningar och lagföring som övervakas i enlighet med denna punkt.

3. De övervakande europeiska åklagarna får i ett enskilt ärende, i överensstämmelse med tillämplig nationell lagstiftning och de instruktioner som getts av behörig permanent avdelning, ge den handläggande europeiska delegerade åklagaren instruktioner, om detta är nödvändigt för en effektiv handläggning av utredningen eller lagföringen eller i rättvisans intresse eller för att säkerställa en konsekvent fungerande Europeisk åklagarmyndighet.

4. Om det enligt en medlemsstats nationella lagstiftning föreskrivs en intern prövning av vissa beslut inom den nationella åklagarmyndighetens struktur, ska prövningen av sådana beslut fattade av den europeiska delegerade åklagaren omfattas av den övervakande europeiska åklagarens övervakningsbefogenheter i enlighet med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning, utan att detta påverkar den permanenta avdelningens övervaknings- och kontrollbefogenheter.

5. De europeiska åklagarna ska fungera som sambandsmän och informationskanaler mellan de permanenta avdelningarna och de europeiska delegerade åklagarna i sina respektive ursprungsmedlemsstater. De ska kontrollera genomförandet av Europeiska åklagarmyndighetens arbetsuppgifter i sina respektive medlemsstater i nära samråd med de europeiska delegerade åklagarna. De ska, i enlighet med denna förordning och Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning, säkerställa att all relevant information från det centrala åklagarkontoret tillhandahålls de europeiska delegerade åklagarna och omvänt.

Artikel 13

De europeiska delegerade åklagarna

1. De europeiska delegerade åklagarna ska agera på Europeiska åklagarmyndighetens vägnar i sina respektive medlemsstater och ha samma befogenheter som nationella åklagare när det gäller utredningar, lagföring och väckande av talan, utöver och med förbehåll för de särskilda befogenheter och den särskilda ställning som tillkommer dem och på de villkor som anges i denna förordning.

De europeiska delegerade åklagarna ska ansvara för de utredningar och lagföringar som de har inlett, tilldelats eller övertagit genom sin rätt att överta förfaranden. De europeiska delegerade åklagarna ska följa den ledning och de instruktioner som ges av den permanenta avdelning som handlägger ärendet samt instruktioner från den övervakande europeiska åklagaren.

De europeiska delegerade åklagarna ska också ansvara för att väcka talan och i synnerhet ha behörighet att presentera svaromål, delta vid bevisupptagning samt använda tillgängliga rättsmedel i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Det ska finnas två eller flera europeiska delegerade åklagare i varje medlemsstat. Den europeiska chefsåklagaren ska efter samråd och uppnådd överenskommelse med medlemsstaternas berörda myndigheter godkänna antalet europeiska delegerade åklagare och den funktionella och territoriella uppdelningen av befogenheter mellan europeiska delegerade åklagare i varje medlemsstat.

3. De europeiska delegerade åklagarna får även utöva verksamhet som nationella åklagare i den utsträckning som detta inte hindrar dem från att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning. De ska informera den övervakande europeiska åklagaren om sådan verksamhet. Om en europeisk delegerad åklagare vid en given tidpunkt inte kan utföra sina uppgifter som europeisk delegerad åklagare på grund av utövandet av verksamhet som nationell åklagare, ska han eller hon informera den övervakande europeiska åklagaren, som ska samråda med de behöriga nationella åklagarmyndigheterna för att fastställa om prioritet bör ges till deras verksamhet i enlighet med denna förordning. Den europeiska åklagaren får föreslå den permanenta avdelningen att omtildela ärendet till en annan europeisk delegerad åklagare i samma medlemsstat eller att han eller hon genomför utredningen själv i enlighet med artikel 28.3 och 28.4.

AVSNITT 2

Utnämning och avsättning av europeiska åklagarmyndighetens ledamöter

Artikel 14

Utnämning och avsättning av den europeiska chefsåklagaren

1. Europaparlamentet och rådet ska i samförstånd utnämna den europeiska chefsåklagaren för en period på sju år som inte kan förnyas. Rådet ska fatta beslut med enkel majoritet.
2. Den europeiska chefsåklagaren ska väljas ut bland kandidater
 - a) som är aktiva medarbetare i åklagarväsendet eller rättsväsendet i medlemsstaterna eller aktiva europeiska åklagare,
 - b) vilkas oberoende inte kan ifrågasättas,
 - c) som har nödvändiga kvalifikationer för utnämning till högsta åklagarämbeten eller juridiska ämbeten i sina respektive medlemsstater och relevant praktisk erfarenhet av de nationella rättssystemen, ekonomiska utredningar och av internationellt straffrättsligt samarbete eller som har tjänstgjort som europeiska åklagare, och
 - d) som har tillräcklig ledarerfarenhet och kvalifikationer för uppdraget.
3. Urvalet ska utgå från en öppen infordran av intresseanmälningar som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, på grundval av vilken en urvalskommitté ska upprätta och lämna in en slutlista över kvalificerade kandidater till Europaparlamentet och rådet. Urvalskommittén ska bestå av tolv personer som valts ut bland före detta ledamöter av Europeiska unionens domstol och revisionsrätten, tidigare nationella ledamöter av Eurojust, ledamöter av nationella högsta domstolar, åklagare på hög nivå och jurister med erkänd kompetens. En av de utvalda personerna ska föreslås av Europaparlamentet. Rådet ska fastställa reglerna för urvalskommitténs arbetssätt och anta ett beslut där dess ledamöter utses på förslag av kommissionen.
4. Om en europeisk åklagare utnämns till europeisk chefsåklagare, ska hans eller hennes tjänst som europeisk åklagare utan dröjsmål tillsättas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 16.1 och 16.2.
5. Europeiska unionens domstol får på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen avsätta den europeiska chefsåklagaren om den anser att han eller hon inte längre kan utföra sina uppgifter eller att han eller hon gjort sig skyldig till allvarlig försummelse.
6. Om en europeisk chefsåklagare avgår, avsätts eller lämnar sin post av andra skäl ska posten omedelbart tillsättas i enlighet med det förfarande som fastställs i punkterna 1, 2 och 3.

Artikel 15

Utnämning och avsättning av de biträdande europeiska chefsåklagarna

1. Kollegiet ska utnämna två europeiska åklagare som biträdande europeiska chefsåklagare för en mandatperiod på tre år som kan förnyas men som inte får överstiga deras mandatperiod som europeiska åklagare. Urvalsförfarandet ska regleras i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. De biträdande europeiska chefsåklagarna ska behålla sin ställning som europeiska åklagare.
2. Reglerna och villkoren för fullgörandet av uppgifterna som biträdande europeisk chefsåklagare ska anges i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. Om en europeisk åklagare inte längre kan utföra sina uppgifter som biträdande europeisk chefsåklagare, får kollegiet i enlighet med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning besluta att avsätta den biträdande europeiska chefsåklagaren från denna post.
3. Om en biträdande europeisk chefsåklagare avgår, avsätts eller lämnar sin post som biträdande europeisk chefsåklagare av andra skäl ska posten utan dröjsmål tillsättas i enlighet med det förfarande som fastställs i punkt 1 i denna artikel. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 16, ska han eller hon förbli europeisk åklagare.

*Artikel 16***Utnämning och avsättning av europeiska åklagare**

1. Varje medlemsstat ska nominera tre kandidater till posten som europeisk åklagare bland kandidater
 - a) som är aktiva medarbetare i åklagarväsendet eller rättsväsendet i den berörda medlemsstaten,
 - b) vilkas oberoende inte kan ifrågasättas, och
 - c) som har nödvändiga kvalifikationer för utnämning till höga åklagarämbeten eller juridiska ämbeten i sina respektive medlemsstater och som har relevant praktisk erfarenhet av de nationella rättssystemen, ekonomiska utredningar och av internationellt straffrättsligt samarbete.
2. Efter att ha erhållit ett motiverat yttrande från den urvalskommitté som avses i artikel 14.3 ska rådet välja ut och utnämna en av kandidaterna till posten som europeisk åklagare för medlemsstaten i fråga. Om urvalskommittén konstaterar att en kandidat inte uppfyller de villkor som krävs för att utföra en europeisk åklagares uppgifter ska dess yttrande vara bindande för rådet.
3. Rådet ska, med enkel majoritet, välja ut och utnämna europeiska åklagare för en period på sex år som inte kan förnyas. Rådet får besluta att förlänga mandatet med högst tre år vid utgången av sexårsperioden.
4. Vart tredje år ska en tredjedel av de europeiska åklagarna ersättas. Rådet ska med enkel majoritet anta övergångsbestämmelser för utnämningen av europeiska åklagare för och under den första mandatperioden.
5. Europeiska unionens domstol får på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen avsätta en europeisk åklagare om den anser att han eller hon inte längre kan utföra sina uppgifter eller att han eller hon gjort sig skyldig till allvarlig försummelse.
6. Om en europeisk åklagare avgår, avsätts eller lämnar sin post av andra skäl ska posten utan dröjsmål tillsättas i enlighet med det förfarande som fastställs i punkterna 1 och 2. Om den europeiska åklagaren i fråga också tjänstgör som biträdande europeisk chefsåklagare ska han eller hon automatiskt avsättas från den sistnämnda posten.
7. I samband med utnämning av varje europeisk åklagare ska kollegiet utse en av de europeiska delegerade åklagarna i samma medlemsstat som ska ersätta den europeiska åklagaren om denne är förhindrad att utföra sina uppgifter eller har lämnat sin post i enlighet med punkterna 5 och 6.

Om kollegiet konstaterar att det behövs en ersättare ska den utsedda personen under en period som inte överstiger tre månader agera som tillfällig europeisk åklagare till dess att den europeiska åklagaren ersätts eller kommer tillbaka. Kollegiet får på begäran förlänga denna period om så är nödvändigt. Mekanismerna och metoderna för en tillfällig ersättning ska fastställas och regleras i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.

*Artikel 17***Utnämning och avsättning av de europeiska delegerade åklagarna**

1. Kollegiet ska på förslag av den europeiska chefsåklagaren utnämna europeiska delegerade åklagare som nominerats av medlemsstaterna. Kollegiet får ge avslag åt en person som nominerats om han eller hon inte uppfyller de kriterier som avses i punkt 2. De europeiska delegerade åklagarna ska utses för en period på fem år som kan förnyas.
2. De europeiska delegerade åklagarna ska från tidpunkten för utnämning till europeisk delegerad åklagare till tidpunkten för avsättning vara aktiva medarbetare i åklagarväsendet eller rättsväsendet i respektive medlemsstater som nominerat dem. Deras oberoende ska inte kunna ifrågasättas och de ska ha nödvändiga kvalifikationer och relevant praktisk erfarenhet av det nationella rättssystemet.

3. Kollegiet ska avsätta en europeisk delegerad åklagare om det anser att han eller hon inte längre uppfyller de krav som fastställs i punkt 2, inte kan utföra sina uppgifter eller har gjort sig skyldig till allvarlig försummelse.

4. Om en medlemsstat beslutar att avsätta, eller vidta disciplinära åtgärder mot, en nationell åklagare som har utnämnts till europeisk delegerad åklagare med hänvisning till skäl som inte hör samman med hans eller hennes skyldigheter enligt denna förordning, ska den informera den europeiska chefsåklagaren innan den vidtar några åtgärder. En medlemsstat får inte avsätta eller vidta disciplinära åtgärder mot en europeisk delegerad åklagare med hänvisning till skäl som hör samman med hans eller hennes skyldigheter enligt denna förordning utan samtycke från den europeiska chefsåklagaren. Om den europeiska chefsåklagaren inte samtycker får den berörda medlemsstaten begära att kollegiet prövar ärendet på nytt.

5. Om en europeisk delegerad åklagare avgår, om hans eller hennes tjänster inte längre behövs för att fullgöra Europeiska åklagarmyndighetens skyldigheter eller om han eller hon avsätts eller lämnar sin post av något annat skäl ska den berörda medlemsstaten omgående informera den europeiska chefsåklagaren och vid behov nominera en annan åklagare till ny europeisk delegerad åklagare i enlighet med punkt 1.

Artikel 18

Den administrativa direktörens status

1. Den administrativa direktören ska vara tillfälligt anställd vid Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 2 a i anställningsvillkoren.

2. Den administrativa direktören ska utses av kollegiet från en förteckning över kandidater som föreslås av den europeiska chefsåklagaren efter ett öppet urvalsförfarande i enlighet med Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. I syfte att ingå den administrativa direktörens avtal ska Europeiska åklagarmyndigheten representeras av den europeiska chefsåklagaren.

3. Mandatperioden för den administrativa direktören ska vara fyra år. I slutet av denna period ska kollegiet göra en bedömning vid vilken hänsyn tas till en utvärdering av den administrativa direktörens arbetsinsats.

4. Kollegiet kan förlänga den administrativa direktörens mandatperiod en gång med en period på högst fyra år på förslag från den europeiska chefsåklagaren som tar hänsyn till den bedömning som avses i punkt 3.

5. En administrativ direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma tjänst efter den sammanlagda perioden.

6. Den administrativa direktören ska vara ansvarig inför den europeiska chefsåklagaren och kollegiet.

7. Genom ett beslut från kollegiet efter ett beslut fattat med två tredjedels majoritet av ledamöterna får, utan att det påverkar gällande regler för uppsägning i tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren, den administrativa direktören entledigas.

Artikel 19

Den administrativa direktörens ansvarsområden

1. För administrativa och budgetmässiga ändamål ska Europeiska åklagarmyndigheten ledas av sin administrativa direktör.

2. Utan att det påverkar kollegiets eller den europeiska chefsåklagarens befogenheter ska den administrativa direktören vara oberoende vid utförandet av sina uppgifter och han eller hon får varken be om eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.

3. Den administrativa direktören ska vara Europeiska åklagarmyndighetens rättsliga ombud för administrativa och budgetmässiga ändamål. Den administrativa direktören ska genomföra Europeiska åklagarmyndighetens budget.
4. Den administrativa direktören ska ansvara för genomförandet av de administrativa uppgifter som tilldelats Europeiska åklagarmyndigheten, särskilt
 - a) Europeiska åklagarmyndighetens löpande administration och personalförvaltningen,
 - b) att genomföra de beslut som antas av den europeiska chefsåklagaren eller kollegiet,
 - c) att utarbeta ett förslag till årligt och flerårigt programplaneringsdokument och lägga fram det för den europeiska chefsåklagaren,
 - d) att genomföra de årliga och fleråriga programplaneringsdokumenten och rapportera till kollegiet om deras genomförande,
 - e) att utarbeta den administrativa delen och budgetdelen i årsrapporten om Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet,
 - f) att utarbeta en handlingsplan som följer upp slutsatserna från de interna och externa revisionsrapporterna, utvärderingarna och utredningarna, inbegripet de från Europeiska datatillsynsmannen och Olaf och att rapportera till dem och kollegiet två gånger per år,
 - g) att utarbeta en intern bedrägeribekämpningsstrategi för Europeiska åklagarmyndigheten och lägga fram den för kollegiet för godkännande,
 - h) att utarbeta ett förslag till utkast till finansiella regler för Europeiska åklagarmyndigheten och lägga fram det för den europeiska chefsåklagaren,
 - i) att utarbeta ett förslag till preliminär beräkning av Europeiska åklagarmyndighetens inkomster och utgifter och lägga fram det för den europeiska chefsåklagaren,
 - j) att tillhandahålla det administrativa stöd som krävs för att underlätta Europeiska åklagarmyndighetens operativa arbete,
 - k) att ge stöd till den europeiska chefsåklagaren och de biträdande europeiska chefsåklagarna i utförandet av deras uppgifter.

Artikel 20

Tillfälliga administrativa arrangemang för Europeiska åklagarmyndigheten

1. På grundval av preliminära budgetanslag i den egna budgeten ska kommissionen ansvara för inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten och för dess inledande administrativa verksamhet till dess att myndigheten har förmåga att genomföra sin egen budget. I detta syfte får kommissionen
 - a) efter samråd med rådet utse en tjänsteman från kommissionen som ska fungera som tillförordnad administrativ direktör och utöva de uppgifter som anvisats till den administrativa direktören, däribland de befogenheter som genom tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren tilldelas tillsättningsmyndigheten när det gäller Europeiska åklagarmyndighetens administrativa personal för varje tjänst som måste tillsättas innan den administrativa direktören tillträder, i enlighet med artikel 18,
 - b) erbjuda Europeiska åklagarmyndigheten bistånd, särskilt genom utstationering av ett begränsat antal tjänstemän från kommissionen som är nödvändiga för att bedriva Europeiska åklagarmyndighetens administrativa verksamhet under den tillförordnade administrativa direktörens ansvar.
2. Den tillförordnade administrativa direktören får godkänna alla utbetalningar som omfattas av anslag i Europeiska åklagarmyndighetens budget och får ingå avtal, även anställningsavtal.

3. När kollegiet tillträder i enlighet med artikel 9.1 ska den tillförordnade administrativa direktören utöva sina uppgifter i enlighet med artikel 18. Den tillförordnade administrativa direktören ska upphöra att utöva denna uppgift när den administrativa direktören tillträder efter att ha utnämnts av kollegiet i enlighet med artikel 18.

4. Till dess att kollegiet tillträder i enlighet med artikel 9.1 ska kommissionen utöva dess uppgifter som fastställs i den här artikeln i samråd med en expertgrupp som består av företrädare för medlemsstaterna.

AVSNITT 3

Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning

Artikel 21

Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning

1. Organisationen av Europeiska åklagarmyndighetens arbete ska regleras av myndighetens interna arbetsordning.
2. Den europeiska chefsåklagaren ska, så fort Europeiska åklagarmyndigheten har inrättats, utan dröjsmål utarbeta ett förslag till Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning, för antagande av kollegiet med två tredjedels majoritet.
3. Ändringar i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning får föreslås av alla europeiska åklagare och ska antas om kollegiet med två tredjedels majoritet beslutar om detta.

KAPITEL IV

EUROPEISKA ÅKLAGARMYNDIGHETENS BEHÖRIGHET OCH UTÖVANDE AV SIN BEHÖRIGHET

AVSNITT 1

Europeiska åklagarmyndighetens behörighet

Artikel 22

Europeiska åklagarmyndighetens materiella behörighet

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska ha behörighet i fråga om brott som skadar unionens ekonomiska intressen som fastställs i direktiv (EU) 2017/1371, så som det införlivats genom nationell lagstiftning, oavsett om samma brottsliga handling enligt nationell lagstiftning skulle kunna klassificeras som en annan typ av brott. När det gäller sådana brott som avses i artikel 3.2 d i direktiv (EU) 2017/1371, så som det införlivats genom nationell lagstiftning, ska Europeiska åklagarmyndigheten inte ha behörighet annat än när en uppsåtlig handling eller underlåtenhet enligt definitionen i den bestämmelsen har anknytning till territoriet i två eller flera medlemsstater och inbegriper en total skada på minst 10 miljoner EUR.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska också ha behörighet i fråga om brott som rör deltagande i en kriminell organisation enligt definitionen i rambeslut 2008/841/RIF, så som det införlivats i nationell lagstiftning, om fokus för en sådan kriminell organisations brottsliga verksamhet är att begå något av de brott som avses i punkt 1.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska också ha behörighet i fråga om varje annat brott som är oupplösligt sammankopplat med en brottslig handling som omfattas av punkt 1 i denna artikel. Behörigheten i fråga om sådana brott får endast utövas i överensstämmelse med artikel 25.3.
4. Europeiska åklagarmyndigheten ska under inga omständigheter ha behörighet i fråga om brott som rör nationella direkta skatter, inklusive brott som är oupplösligt sammankopplade med sådana. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas skatteförvaltnings struktur eller funktionssätt.

Artikel 23

Europeiska åklagarmyndighetens territoriella och personliga behörighet

Europeiska åklagarmyndigheten ska ha behörighet i fråga om de brott som avses i artikel 22 om dessa brott

- a) helt eller delvis har begåtts på en eller flera medlemsstaters territorium,
- b) har begåtts av en medborgare i en medlemsstat, under förutsättning att en medlemsstat är behörig i fråga om sådana brott när de begås utanför dess territorium, eller

- c) har begåtts utanför de territorier som avses i led a av en person som när brottet begicks omfattades av tjänsteföreskrifterna eller av anställningsvillkoren, under förutsättning att medlemsstaten är behörig i fråga om sådana brott när de begås utanför dess territorium.

AVSNITT 2

Europeiska åklagarmyndighetens utövande av sin behörighet

Artikel 24

Inrapportering, registrering och kontroll av uppgifter

1. Unionens institutioner, organ och byråer och de av medlemsstaternas myndigheter som enligt tillämplig nationell lagstiftning är behöriga ska utan onödigt dröjsmål till Europeiska åklagarmyndigheten inrapportera alla brottsliga handlingar i fråga om vilka den skulle kunna utöva sin behörighet i enlighet med artiklarna 22, 25.2 och 25.3.
 2. När en rättslig myndighet eller en brottsbekämpande myndighet i en medlemsstat inleder en utredning av ett brott för vilket Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artiklarna 22, 25.2 och 25.3 skulle kunna utöva sin behörighet, eller när den behöriga rättsliga eller brottsbekämpande myndigheten i en medlemsstat vid någon tidpunkt efter inledandet av en utredning finner att utredningen avser ett sådant brott, ska den myndigheten utan onödigt dröjsmål informera Europeiska åklagarmyndigheten så att den sistnämnda kan besluta huruvida den i enlighet med artikel 27 ska utöva sin rätt att överta förfaranden.
 3. När en rättslig myndighet eller en brottsbekämpande myndighet i en medlemsstat inleder en utredning av ett sådant brott som avses i artikel 22 och anser att Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 25.3 inte skulle kunna utöva sin behörighet ska den informera Europeiska åklagarmyndigheten om detta.
 4. Rapporten ska minst innehålla en beskrivning av sakförhållandena, däribland en bedömning av den skada som åsamkats eller som sannolikt kommer att åsamkas, möjlig brottsrubricering och alla tillgängliga uppgifter om potentiella brottsoffer, misstänkta och eventuella andra inblandade personer.
 5. Europeiska åklagarmyndigheten ska också få information i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel om fall där det inte är möjligt att bedöma huruvida kriterierna i artikel 25.2 är uppfyllda.
 6. Information som lämnas till Europeiska åklagarmyndigheten ska registreras och kontrolleras i enlighet med dess interna arbetsordning. Vid kontrollen ska det, på grundval av den information som lämnats i enlighet med punkterna 1 och 2, göras en bedömning av huruvida det föreligger skäl att inleda en utredning eller utöva rätten att överta förfaranden.
 7. I de fall där Europeiska åklagarmyndigheten efter kontroll beslutar att det inte föreligger några skäl att i enlighet med artikel 26 inleda någon utredning eller att i enlighet med artikel 27 utöva myndighetens rätt att överta förfaranden ska motiveringen till detta anges i ärendehanteringssystemet.
- Europeiska åklagarmyndigheten ska informera den myndighet som i enlighet med punkt 1 eller 2 inrapporterade den brottsliga handlingen, samt brottsoffer och, om så föreskrivs i nationell lagstiftning, andra personer som inrapporterade den brottsliga handlingen.
8. Om det kommer till Europeiska åklagarmyndighetens kännedom att ett brott som inte omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet kan ha begåtts, ska Europeiska åklagarmyndigheten utan onödigt dröjsmål informera de behöriga nationella myndigheterna och översända allt relevant bevismaterial till dem.
 9. Europeiska åklagarmyndigheten får i specifika fall begära ytterligare relevant information som unionens institutioner, organ och byråer och medlemsstaternas myndigheter har tillgång till. Den begärda informationen kan också avse andra överträdelser som skadat unionens ekonomiska intressen än de som i enlighet med artikel 25.2 omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet.
 10. Europeiska åklagarmyndigheten får begära annan information för att göra det möjligt för kollegiet att i enlighet med artikel 9.2 utfärda allmänna riktlinjer om tolkningen av skyldigheten att informera Europeiska åklagarmyndigheten om fall som omfattas av artikel 25.2.

Artikel 25

Europeiska åklagarmyndighetens utövande av sin behörighet

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska utöva sin behörighet antingen genom att inleda en utredning i enlighet med artikel 26 eller genom att besluta att utöva sin rätt att överta förfaranden i enlighet med artikel 27. Om Europeiska åklagarmyndigheten beslutar att utöva sin behörighet ska de behöriga nationella myndigheterna inte utöva sin behörighet i fråga om samma brottsliga handling.

2. Om unionens ekonomiska intressen på grund av ett brott som omfattas av artikel 22 har åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas skador för mindre än 10 000 EUR får Europeiska åklagarmyndigheten endast utöva sin behörighet om

- a) ärendet har konsekvenser på unionsnivå som gör att Europeiska åklagarmyndigheten måste göra en utredning, eller
- b) brottet skulle kunna misstänkas ha begåtts av tjänstemän eller övriga anställda vid unionen eller av ledamöter av unionens institutioner.

Europeiska åklagarmyndigheten ska, där så är lämpligt, rådgöra med de behöriga nationella myndigheterna eller unionsorganen för att fastställa huruvida de kriterier som anges i första stycket leden a och b är uppfyllda.

3. Europeiska åklagarmyndigheten ska avstå från att utöva sin behörighet i fråga om brott som omfattas av artikel 22 och ska, efter att ha rådgjort med de behöriga nationella myndigheterna, utan onödigt dröjsmål i enlighet med artikel 34 hänskjuta ärendet till de senare om

- a) den maximala påföljden enligt nationell lagstiftning för ett brott som omfattas av artikel 22.1 är likvärdig med eller mindre sträng än den maximala påföljden för det oupplösligt sammankopplade brott som avses i artikel 22.3, utom om det senare brottet har varit bidragande till att begå det brott som omfattas av artikel 22.1, eller
- b) det finns anledning att anta att de skador som unionens ekonomiska intressen åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas genom ett brott som avses i artikel 22 inte är större än de skador som något annat brottsoffer åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas.

Led b i första stycket i denna punkt ska inte gälla för de brott som avses i artikel 3.2 a, b och d i direktiv (EU) 2017/1371 så som det införlivats genom nationell lagstiftning.

4. Europeiska åklagarmyndigheten får, med de berörda nationella myndigheternas samtycke, utöva sin behörighet i fråga om sådana brott som avses i artikel 22 i ärenden som annars skulle uteslutas på grund av tillämpningen av punkt 3 b i den här artikeln, om det förefaller som om Europeiska åklagarmyndigheten är bättre skickad att utreda eller lagföra brottet.

5. Europeiska åklagarmyndigheten ska utan onödigt dröjsmål informera de behöriga nationella myndigheterna om alla eventuella beslut att utöva eller att avstå från att utöva Europeiska åklagarmyndighetens behörighet.

6. Om meningsskiljaktighet uppstår mellan Europeiska åklagarmyndigheten och den nationella åklagarmyndigheten om huruvida den brottsliga handlingen omfattas av artikel 22.2 eller 22.3 eller artikel 25.2 eller 25.3 ska de nationella myndigheter som är behöriga att besluta om behörighetsfördelning avseende lagföring på nationell nivå besluta vem som ska vara behörig i fråga om utredningen av ärendet. Medlemsstaterna ska ange vilken nationell myndighet som ska besluta om behörighetsfördelningen.

KAPITEL V

ARBETSORDNING FÖR UTREDNINGAR, UTREDNINGSÅTGÄRDER, LAGFÖRING OCH ALTERNATIV TILL LAGFÖRING

AVSNITT 1

Bestämmelser om utredningar

Artikel 26

Inledande av utredningar och fördelning av behörigheter inom Europeiska åklagarmyndigheten

1. Om det i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning finns rimliga skäl att anta att ett brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet håller på att begås eller har begåtts, ska den europeiska delegerade åklagaren i en medlemsstat som enligt sin nationella lagstiftning är behörig i fråga om brottet, utan att det påverkar de regler som fastställs i artikel 25.2 och 25.3, inleda en utredning och ange detta i ärendehanteringssystemet.

2. Om Europeiska åklagarmyndigheten efter kontrollen i enlighet med artikel 24.6 beslutar att inleda en utredning ska den utan onödigt dröjsmål informera den myndighet som inrapporterade den brottsliga handlingen i enlighet med artikel 24.1 eller 24.2.

3. Om ingen utredning inletts av en europeisk delegerad åklagare ska den permanenta avdelning som tilldelats ärendet, i enlighet med de villkor som anges i punkt 1, ge en europeisk delegerad åklagare i uppdrag att inleda en utredning.

4. Som regel ska ett ärende inledas och handläggas av en europeisk delegerad åklagare från den medlemsstat där den brottsliga verksamheten huvudsakligen utövas eller, om flera sammanhängande brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet har begåtts, i den medlemsstat där merparten av brotten har begåtts. En europeisk delegerad åklagare från en annan medlemsstat som har behörighet i ärendet får endast inleda eller ta emot instruktioner av den behöriga permanenta avdelningen om att inleda en utredning om en avvikelse från den regel som anges i föregående mening är vederbörligen berättigad med hänsyn till följande kriterier, i prioritetsordning:

a) Platsen där den misstänkte eller tilltalade har sin stadigvarande vistelseort.

b) Den misstänktes eller tilltalades nationalitet.

c) Den plats där den huvudsakliga ekonomiska skadan har uppstått.

5. Fram till dess att ett beslut om att väcka åtal i enlighet med artikel 36 har fattats får den behöriga permanenta avdelningen i ett ärende som rör mer än en medlemsstats jurisdiktion och efter att ha rådgjort med de europeiska åklagarna och/eller europeiska delegerade åklagarna, besluta att

a) omtilldela ärendet till en europeisk delegerad åklagare i en annan medlemsstat,

b) slå samman eller dela upp mål och, för varje enskilt ärende, välja den europeiska delegerade åklagare som ska handlägga ärendet,

om sådana beslut generellt är i rättvisans intresse och uppfyller de kriterier för valet av handläggande europeisk delegerad åklagare i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

6. När den permanenta avdelningen fattar ett beslut om att omtilldela, slå samman eller dela upp ett mål ska den ta vederbörlig hänsyn till det aktuella läget i utredningarna.

7. Europeiska åklagarmyndigheten ska utan onödigt dröjsmål informera de behöriga nationella myndigheterna om alla eventuella beslut att inleda en utredning.

Artikel 27

Rätt att överta förfaranden

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska efter att ha mottagit all relevant information i enlighet med artikel 24.2 fatta sitt beslut om huruvida den ska utöva sin rätt att överta förfaranden snarast möjligt, dock senast fem dagar efter att mottagit informationen från de nationella myndigheterna, samt underrätta de nationella myndigheterna om detta beslut. Den europeiska chefsåklagaren får i ett enskilt ärende fatta ett motiverat beslut om att förlänga tidsfristen med en period på maximalt fem dagar och ska underrätta de nationella myndigheterna om detta.

2. Under de perioder som avses i punkt 1 ska de nationella myndigheterna avhålla sig från att fatta några sådana beslut enligt nationell lagstiftning som kan leda till att Europeiska åklagarmyndigheten hindras från att utöva sin rätt att överta förfaranden.

De nationella myndigheterna ska, i enlighet med nationell lagstiftning, vidta eventuella brådskande åtgärder som krävs för att garantera en effektiv utredning och lagföring.

3. Om Europeiska åklagarmyndigheten på annat sätt än genom den information som avses i artikel 24.2 blir medveten om att en utredning i fråga om ett brott för vilket den kan vara behörig redan pågår hos de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, ska den utan dröjsmål underrätta dessa myndigheter om detta. Efter att i vederbörlig ordning ha informerats i enlighet med artikel 24.2 ska Europeiska åklagarmyndigheten fatta ett beslut om huruvida den ska utöva sin rätt att överta förfaranden. Beslutet ska fattas inom de tidsfrister som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

4. Europeiska åklagarmyndigheten ska, vid behov, rådgöra med de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten innan den beslutar huruvida den ska utöva sin rätt att överta förfaranden.

5. I de fall Europeiska åklagarmyndigheten utövar sin rätt att överta förfaranden ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna överföra ärendeakten till Europeiska åklagarmyndigheten och avstå från att vidta ytterligare utredningsåtgärder i fråga om samma brott.

6. Den rätt att överta förfaranden som fastställs i denna artikel kan utövas av en europeisk delegerad åklagare från en medlemsstat vars behöriga myndigheter har inlett en utredning avseende ett brott som omfattas av artiklarna 22 och 23.

Om en europeisk delegerad åklagare, som har mottagit informationen i enlighet med artikel 24.2, överväger att inte utöva rätten att överta förfaranden ska han eller hon underrätta den behöriga permanenta avdelningen genom den europeiska åklagaren i hans eller hennes medlemsstat för att göra det möjligt för den permanenta avdelningen att fatta ett beslut i enlighet med artikel 10.4.

7. Om Europeiska åklagarmyndigheten har avstått från att utöva sin behörighet ska den utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga nationella myndigheterna om detta. De behöriga nationella myndigheterna ska, när som helst under förfarandena, underrätta Europeiska åklagarmyndigheten om eventuella nya sakförhållanden som kan ge Europeiska åklagarmyndigheten skäl att ompröva sitt beslut att inte utöva sin behörighet.

Europeiska åklagarmyndigheten får utöva sin rätt att överta förfaranden efter att ha mottagit denna information, förutsatt att den nationella utredningen ännu inte har avslutats och att ett åtalsbeslut inte har lämnats till en domstol. Beslutet ska fattas inom den tidsfrist som fastställs i punkt 1.

8. Om kollegiet, avseende brott som åsamkat eller sannolikt kommer att åsamka unionens ekonomiska intressen skador för mindre än 100 000 EUR, anser att det, med hänvisning till hur allvarligt brottet är eller komplexiteten i förfarandet i det enskilda ärendet, inte finns något behov av utredning eller lagföring på unionsnivå ska det i enlighet med artikel 9.2 utfärda allmänna riktlinjer som gör det möjligt för europeiska delegerade åklagare att oberoende och utan onödigt dröjsmål fatta beslut om att inte överta ärendet.

Riktlinjerna ska med alla nödvändiga uppgifter specificera de omständigheter på vilka de är tillämpliga genom att fastställa tydliga kriterier, varvid hänsyn särskilt ska tas till brottets art, hur brådskande läget är samt de behöriga nationella myndigheternas åtagande att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för fullständig ersättning för skador som åsamkats Europeiska unionens ekonomiska intressen.

9. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av riktlinjerna ska den europeiska delegerade åklagaren underrätta den behöriga permanenta avdelningen om varje beslut som fattats i enlighet med punkt 8 och varje permanent avdelning årligen rapportera till kollegiet om tillämpningen av riktlinjerna.

Artikel 28

Genomförande av utredningar

1. Den europeiska delegerade åklagare som handlägger ett ärende får, i enlighet med denna förordning och nationell lagstiftning, antingen vidta utredningsåtgärder och andra åtgärder på egen hand eller instruera behöriga myndigheter i sin medlemsstat. Dessa myndigheter ska, i enlighet med nationell lagstiftning, se till att alla instruktioner följs och vidta de åtgärder som har anvisats till dem. Den handläggande europeiska delegerade åklagaren ska genom ärendehanteringssystemet rapportera till den behöriga europeiska åklagaren och den permanenta avdelningen om alla viktiga händelser i ärendet, i enlighet med bestämmelserna i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.

2. När som helst under de utredningar som genomförs av Europeiska åklagarmyndigheten ska de behöriga nationella myndigheterna vidta sådana brådskande åtgärder enligt nationell lagstiftning som krävs för att säkerställa effektiva utredningar även när de inte specifikt agerar med stöd av en instruktion som getts av den handläggande europeiska delegerade åklagaren. De nationella myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål informera handläggande europeisk delegerad åklagare om de brådskande åtgärder som de har vidtagit.

3. Den behöriga permanenta avdelningen får, på förslag av den övervakande europeiska åklagaren, besluta att omtilldela ett ärende till en annan europeisk delegerad åklagare i samma medlemsstat i de fall där den handläggande europeiska delegerade åklagaren

a) inte kan genomföra utredningen eller lagföringen, eller

b) underlåter att följa instruktionerna från den behöriga permanenta avdelningen eller den europeiska åklagaren.

4. I undantagsfall får den övervakande europeiska åklagaren, efter godkännande av den behöriga permanenta avdelningen, fatta ett motiverat beslut om att personligen genomföra utredningen, antingen genom att personligen vidta utredningsåtgärder och andra åtgärder eller genom att instruera de behöriga myndigheterna i sin medlemsstat, i de fall där detta framstår som absolut nödvändigt med hänsyn till utredningens eller lagföringens effektivitet på grundval av ett eller flera av nedanstående kriterier:

- a) Hur allvarligt brottet är, särskilt med tanke på dess möjliga återverkningar på unionsnivå.
- b) Att utredningen avser tjänstemän eller övriga anställda vid unionen eller ledamöter av unionens institutioner.
- c) Den omtilldelningsmekanism som föreskrivs i punkt 3 har fallerat.

I sådana undantagsfall ska medlemsstaterna se till att den europeiska åklagaren har rätt att begära eller beordra utredningsåtgärder och andra åtgärder och att denne har alla de befogenheter, skyldigheter och förpliktelser som en europeisk delegerad åklagare har enligt denna förordning och nationell lagstiftning.

De behöriga nationella myndigheterna och de europeiska delegerade åklagare som berörs av ärendet ska utan onödigt dröjsmål informeras om beslut som fattats i enlighet med denna punkt.

Artikel 29

Upphävande av privilegier eller immunitet

1. När Europeiska åklagarmyndighetens utredningar inbegriper personer som skyddas genom privilegier eller immunitet i enlighet med nationell lagstiftning, och sådana privilegier eller sådan immunitet utgör ett hinder för utredningen i fråga, ska den europeiska chefsåklagaren utfärda en motiverad skriftlig begäran om upphävande av privilegierna eller immuniteten i enlighet med de förfaranden som fastställs i nationell lagstiftning.

2. När Europeiska åklagarmyndighetens utredningar inbegriper personer som skyddas genom privilegier eller immunitet i enlighet med unionsrätten, särskilt protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier, och sådana privilegier eller sådan immunitet utgör ett hinder för utredningen i fråga, ska den europeiska chefsåklagaren utfärda en motiverad skriftlig begäran om upphävande av privilegierna eller immuniteten i enlighet med de förfaranden som fastställs i unionslagstiftningen.

AVSNITT 2

Bestämmelser om utredningsåtgärder och andra åtgärder

Artikel 30

Utredningsåtgärder och andra åtgärder

1. Åtminstone i de fall där det brott som utreds är belagt med en maximal påföljd på minst fyra års fängelse ska medlemsstaterna säkerställa att de europeiska delegerade åklagarna har rätt att begära eller beordra följande utredningsåtgärder:

- a) Genomsökning av lokaler, tomter, transportmedel, privata bostäder, kläder och annan personlig egendom eller data-system samt vidtagande av de åtgärder som krävs för att bevara deras integritet eller undvika att bevismaterial förstörs eller förorenas.
- b) Erhållande av relevanta föremål eller handlingar antingen i originalformat eller i annat angivet format.
- c) Erhållande av lagrade krypterade eller dekrypterade datauppgifter, antingen i originalformat eller i annat angivet format, inbegripet bankkontouppgifter och trafikuppgifter med undantag för uppgifter som bevarats specifikt i enlighet med nationell lagstiftning i överensstämmelse med artikel 15.1 andra meningen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG⁽¹⁾.
- d) Frysning av hjälpmedel eller vinning av brott, inbegripet tillgångar, som förväntas bli föremål för förverkande av den behöriga domstolen och där det finns anledning att tro att den som äger, innehar eller är ansvarig för de hjälpmedlen eller den vinningen kommer att försöka hindra en dom om förverkande.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

e) Avlyssning av elektronisk kommunikation till och från den misstänkte eller tilltalade via alla de elektroniska kommunikationsmedel som den misstänkte eller tilltalade använder.

f) Spårning av ett föremål med tekniska metoder, inbegripet kontrollerade varuleveranser.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29 kan de utredningsåtgärder som anges i punkt 1 i den här artikeln vara förenade med villkor i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning om den nationella lagstiftningen innehåller särskilda restriktioner som är tillämpliga på vissa kategorier av personer eller yrkesverksamma som är bundna av tystnadsplikt.

3. Utredningsåtgärderna i punkt 1 c, e och f i denna artikel kan vara förenade med ytterligare villkor, inbegripet begränsningar, som föreskrivs i tillämplig nationell lagstiftning. I synnerhet får medlemsstaterna begränsa tillämpningen av punkt 1 e och f i denna artikel till specifika grova brott. En medlemsstat som avser att använda sig av en sådan begränsning ska i enlighet med artikel 117 till Europeiska åklagarmyndigheten anmäla den relevanta förteckningen över specifika grova brott.

4. De europeiska delegerade åklagarna ha rätt att utöver de åtgärder som avses i punkt 1 begära eller beordra alla andra åtgärder i deras medlemsstater som är tillgängliga för åklagare enligt nationell lagstiftning i liknande nationella ärenden.

5. De europeiska delegerade åklagarna får bara beordra de åtgärder som avses i punkterna 1 och 4 när det finns rimliga skäl att anta att de särskilda åtgärderna i fråga kan rendera information eller bevismaterial som är till nytta för utredningen och när det inte finns någon mindre ingripande åtgärd med vilken de skulle kunna uppnå samma mål. Förfarandena och metoderna för att vidta åtgärderna ska styras av tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 31

Gränsöverskridande utredningar

1. De europeiska delegerade åklagarna ska verka i nära samarbete med varandra genom att biträda och regelbundet rådgöra med varandra i gränsöverskridande fall. När en åtgärd behöver vidtas i en annan medlemsstat än den handläggande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat ska denne besluta om antagandet av den nödvändiga åtgärden och anvisa den till en europeisk delegerad åklagare som finns i den medlemsstat där åtgärden behöver vidtas.

2. Den handläggande europeiska delegerade åklagaren får anvisa alla åtgärder som är tillgängliga för honom eller henne i enlighet med artikel 30. Motiveringen och antagandet av sådana åtgärder ska styras av lagstiftningen i den handläggande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat. Om den handläggande europeiska delegerade åklagaren anvisar en utredningsåtgärd till en eller flera europeiska delegerade åklagare från en annan medlemsstat ska han eller hon samtidigt informera sin övervakande europeiska åklagare.

3. Om domstolsgodkännande krävs för åtgärden enligt lagstiftningen i den biträdande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat ska den biträdande europeiska delegerade åklagaren inhämta det godkännandet i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten.

Om det vägras ett domstolsgodkännande för den anvisade åtgärden ska den handläggande europeiska delegerade åklagaren dra tillbaka anvisningen.

Om lagstiftningen i den biträdande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat inte kräver ett sådant domstolsgodkännande medan lagstiftningen i den handläggande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat kräver det, ska godkännandet emellertid inhämtas av den senare europeiska delegerade åklagaren och lämnas in tillsammans med anvisningen.

4. Den biträdande europeiska delegerade åklagaren ska vidta den anvisade åtgärden eller instruera den behöriga nationella myndigheten att göra det.

5. När den biträdande europeiska delegerade åklagaren anser att
- a) anvisningen är ofullständig eller innehåller en uppenbar relevant felaktighet,
 - b) åtgärden av motiverade och objektiva skäl inte kan vidtas inom den tidsfrist som anges i anvisningen,
 - c) en alternativ men mindre ingripande åtgärd skulle kunna åstadkomma samma resultat som den anvisade åtgärden, eller
 - d) den anvisade åtgärden inte finns eller inte skulle vara tillgänglig i ett liknande inhemskt ärende enligt lagstiftningen i hans eller hennes medlemsstat,

ska han eller hon informera sin övervakande europeiska åklagare och rådgöra med den handläggande europeiska delegerade åklagaren i syfte att lösa frågan bilateralt.

6. Om den anvisade åtgärden inte finns i en renodlat inhemsk situation, men skulle vara tillgänglig i en gränsöverskridande situation som omfattas av rättsliga instrument om ömsesidigt erkännande eller gränsöverskridande samarbete, får de berörda europeiska delegerade åklagarna, med de berörda övervakande europeiska åklagarnas samtycke, använda sig av sådana instrument.

7. Om de europeiska delegerade åklagarna inte kan lösa frågan inom sju arbetsdagar och anvisningen kvarstår ska ärendet hänskjutas till behörig permanent avdelning. Detsamma gäller om den anvisade åtgärden inte vidtas inom den tidsfrist som angetts i anvisningen eller inom rimlig tid.

8. Den behöriga permanenta avdelningen ska i den utsträckning som krävs höra de europeiska delegerade åklagare som berörs av ärendet och sedan utan onödigt dröjsmål och i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning samt denna förordning avgöra huruvida och när den efterfrågade anvisade åtgärden eller en ersättningsåtgärd ska vidtas av den biträdande europeiska delegerade åklagaren, och sedan meddela beslutet till nämnda europeiska delegerade åklagare genom behörig europeisk åklagare.

Artikel 32

Verkställande av anvisade åtgärder

De anvisade åtgärderna ska verkställas i enlighet med denna förordning och lagstiftningen i den biträdande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat. Formaliteter och förfaranden som den handläggande europeiska delegerade åklagaren uttryckligen har angett ska följas såvida inte sådana formaliteter och förfaranden strider mot de grundläggande rättsprinciperna i den biträdande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat.

Artikel 33

Provisoriskt frihetsberövande och gränsöverskridande överlämnande

1. Den handläggande europeiska delegerade åklagaren får begära eller beordra att den misstänkte eller tilltalade anhålls eller häktas i enlighet med den nationella lagstiftning som är tillämplig på liknande nationella ärenden.
2. I de fall där det är nödvändigt att anhålla och överlämna en person som inte befinner sig i den medlemsstat där den handläggande europeiska delegerade åklagaren finns ska den senare utfärda, eller begära att den behöriga myndigheten i den medlemsstaten utfärdar, en europeisk arresteringsorder i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF⁽¹⁾.

AVSNITT 3

Bestämmelser om lagföring

Artikel 34

Hänskjutande till och överförande av förfaranden till nationella myndigheter

1. När en utredning som genomförts av Europeiska åklagarmyndigheten visar att de sakförhållanden som är föremål för utredningen inte utgör ett brott i fråga om vilket myndigheten i enlighet med artiklarna 22 och 23 har behörighet, ska den behöriga permanenta avdelningen utan onödigt dröjsmål besluta att hänskjuta ärendet till de behöriga nationella myndigheterna.

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

2. När en utredning som genomförs av Europeiska åklagarmyndigheten visar att de närmare villkor för utövandet av dess behörighet som anges i artikel 25.2 och 25.3 inte längre är uppfyllda, ska den behöriga permanenta avdelningen besluta att utan onödigt dröjsmål hänskjuta ärendet till de behöriga nationella myndigheterna innan den inleder lagföring vid nationella domstolar.

3. Om kollegiet, avseende ett brott som åsamkat eller sannolikt kommer att åsamka unionens ekonomiska intressen skador för mindre än 100 000 EUR, anser att det, med hänvisning till hur allvarligt brottet är eller komplexiteten i förfarandet i det enskilda ärendet, inte finns något behov av att utreda eller lagföra ett ärende på unionsnivå och att det skulle tjäna effektiviteten i utredningen eller lagföringen, ska det i enlighet med artikel 9.2 utfärda allmänna riktlinjer som gör det möjligt för de permanenta avdelningarna att hänskjuta ärendet till de behöriga nationella myndigheterna.

Dessa riktlinjer ska också göra det möjligt för de permanenta avdelningarna att hänskjuta ett ärende till de behöriga nationella myndigheterna om Europeiska åklagarmyndigheten utövar en behörighet i fråga om brott som avses i artikel 3.2 a och b i direktiv (EU) 2017/1371 och om de skador som unionens ekonomiska intressen åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas inte är större än de skador som något annat brottsoffer åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas.

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av riktlinjerna ska varje permanent avdelning årligen rapportera till kollegiet om tillämpningen av riktlinjerna.

Sådana hänskjutanden ska också inbegripa eventuella oupplösligt sammankopplade brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet i enlighet med vad som avses i artikel 22.3.

4. Den permanenta avdelningen ska meddela varje beslut att hänskjuta ett ärende till de nationella myndigheterna på grundval av punkt 3 till den europeiska chefsåklagaren. Inom tre dagar efter att den europeiska chefsåklagaren mottagit denna information kan han eller hon begära att den permanenta avdelningen omprövar sitt beslut om den europeiska chefsåklagaren anser att enhetligheten inom Europeiska åklagarmyndighetens hänskjutningspolicy kräver detta. Om den europeiska chefsåklagaren är ledamot av den berörda permanenta avdelningen, ska en av de biträdande europeiska chefsåklagarna utöva rätten att begära denna omprövning.

5. Om de behöriga nationella myndigheterna inte godtar övertagandet av ärendet i enlighet med punkterna 2 och 3 inom en tidsram på högst 30 dagar, ska Europeiska åklagarmyndigheten fortsätta att vara behörig att lagföra eller avskriva ärendet i enlighet med de regler som fastställs i denna förordning.

6. I de fall där Europeiska åklagarmyndigheten överväger ett avskrivande i enlighet med artikel 39.3 ska, om den nationella myndigheten så kräver, den permanenta avdelningen utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den myndigheten.

7. Om den nationella myndigheten, efter ett hänskjutande i enlighet med punkt 1, 2 eller 3 i den här artikeln och artikel 25.3 beslutar att inleda en utredning ska Europeiska åklagarmyndigheten överföra ärendeakten till den nationella myndigheten, avhålla sig från att vidta några ytterligare utrednings- eller lagföringsåtgärder och avsluta ärendet.

8. Om en ärendeakt överförs i enlighet med punkt 1, 2 eller 3 i den här artikeln och artikel 25.3 ska Europeiska åklagarmyndigheten informera berörda unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer samt, när det är lämpligt enligt nationell lagstiftning, misstänkta, tilltalade och brottsoffer om överföringen.

Artikel 35

Avslutande av utredningen

1. När den handläggande europeiska delegerade åklagaren anser att utredningen är slutförd ska han eller hon till den övervakande europeiska åklagaren lämna in en rapport med en redogörelse för ärendet och ett utkast till beslut om huruvida lagföring ska ske vid en nationell domstol eller huruvida hänskjutande av ärendet, avskrivande eller förenklat åtalsförfarande i enlighet med artikel 34, 39 eller 40 bör övervägas. Den övervakande europeiska åklagaren ska översända dessa handlingar till den behöriga permanenta avdelningen och, om han eller hon anser det nödvändigt, låta dem åtföljas av den övervakande europeiska åklagarens egen bedömning. När den permanenta avdelningen i enlighet med artikel 10.3 fattar det beslut som föreslås av den europeiska delegerade åklagaren ska han eller hon i enlighet därmed gå vidare med denna fråga.

2. Om den permanenta avdelningen, med utgångspunkt i de inkomna rapporterna, tror att den inte kommer att fatta det beslut som föreslås av den europeiska delegerade åklagaren ska den, där så är nödvändigt, göra en egen genomgång av ärendeakten innan den fattar ett slutgiltigt beslut eller ger den europeiska delegerade åklagaren ytterligare instruktioner.
3. I tillämpliga fall ska det i den europeiska delegerade åklagarens rapport också tillräckligt motiveras varför talan i ärendet väcks antingen vid en domstol i den medlemsstat där han eller hon finns eller, i enlighet med artikel 26.4, vid en domstol i en annan medlemsstat som har behörighet i ärendet.

Artikel 36

Lagföring vid nationella domstolar

1. När den europeiska delegerade åklagaren lägger fram ett utkast till beslut med förslag om väckande av talan i ett ärende ska den permanenta avdelningen, i enlighet med de förfaranden som fastställs i artikel 35, fatta beslut om detta utkast inom 21 dagar. Den permanenta avdelningen kan inte besluta att avskriva ärendet om det i ett utkast till beslut föreslås att talan ska väckas i ett ärende.
2. Om den permanenta avdelningen inte fattar ett beslut inom tidsfristen på 21 dagar ska det beslut som föreslås av den europeiska delegerade åklagaren anses vara godkänt.
3. Om flera olika medlemsstater har behörighet i ärendet ska den permanenta avdelningen i princip besluta att talan väcks i den handläggande europeiska delegerade åklagarens medlemsstat. Den permanenta avdelningen får dock, med beaktande av den rapport som tillhandahållits i enlighet med artikel 35.1, besluta att talan ska väckas i ärendet i en annan medlemsstat, om det finns tillräckligt berättigade skäl att göra det, med hänsyn tagen till de kriterier som anges i artikel 26.4 och 26.5, och instruera en europeisk delegerad åklagare i den medlemsstaten i enlighet med detta.
4. Före beslutet om att väcka talan i ett ärende kan den behöriga permanenta avdelningen, på förslag av den handläggande europeiska delegerade åklagaren, besluta att förena flera ärenden där flera olika europeiska delegerade åklagare genomfört utredningar mot samma person(er) med siktet inställt på lagföring i dessa ärenden vid domstolarna i en enda medlemsstat som, i enlighet med sin lagstiftning, har behörighet i vart och ett av dessa enskilda ärenden.
5. Så fort ett beslut har fattats om i vilken medlemsstat talan ska väckas, ska det utifrån nationell lagstiftning fastställas vilken nationell domstol i den medlemsstaten som är behörig.
6. Om så är nödvändigt för återvinning, administrativ uppföljning eller kontroll ska det centrala åklagarkontoret meddela behöriga nationella myndigheter, berörda parter och unionens relevanta institutioner, organ och byråer om beslutet att lagföra.
7. I de fall där åklagaren, efter att domstolen meddelat sin dom, har att besluta huruvida ett överklagande ska lämnas in, ska den europeiska delegerade åklagaren lämna in en rapport med ett förslag till beslut till den behöriga permanenta avdelningen och invänta dess instruktioner. Om det skulle vara omöjligt att invänta dessa instruktioner före utgången av den tidsfrist som fastställs i nationell lagstiftning ska den europeiska delegerade åklagaren ha rätt att lämna in överklagandet utan föregående instruktioner från den permanenta avdelningen, varefter den europeiska delegerade åklagaren utan dröjsmål ska lämna in rapporten till den permanenta avdelningen. Den permanenta avdelningen ska därefter instruera den europeiska delegerade åklagaren att antingen vidhålla eller återkalla överklagandet. Samma förfarande ska gälla när den handläggande europeiska delegerade åklagaren i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning intar en ståndpunkt under domstolsförfarandet som skulle leda till att ärendet avskrivs.

Artikel 37

Bevisning

1. Den bevisning som åklagare vid Europeiska åklagarmyndigheten eller den tilltalade lägger fram för en domstol får inte avvisas enbart på grund av att bevisningen har inhämtats i en annan medlemsstat eller i enlighet med lagstiftningen i en annan medlemsstat.
2. Den behöriga domstolens befogenhet att fritt bedöma den bevisning som läggs fram av den tilltalade eller åklagarna vid Europeiska åklagarmyndigheten ska inte påverkas av denna förordning.

Artikel 38

Avyttring av förverkade tillgångar

När den behöriga nationella domstolen, i enlighet med kraven och förfarandena enligt nationell lagstiftning, däribland den nationella lagstiftning genom vilken Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU ⁽¹⁾ införlivas, har fattat ett slutligt beslut om förverkande av egendom med anknytning till, eller vinning som härrör från, ett brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet, ska sådana tillgångar eller sådan vinning avyttras i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning. Denna avyttring ska inte inverka menligt på unionens eller andra brottsoffers rätt att kompenseras för den skada de lidit.

AVSNITT 4

Bestämmelser om alternativ till lagföring

Artikel 39

Avskrivande av ärenden

1. Om lagföring har blivit omöjlig enligt lagstiftningen i den medlemsstat där den handläggande europeiska delegerade åklagaren finns, ska den permanenta avdelningen, med utgångspunkt i en rapport som tillhandahållits av den europeiska delegerade åklagare som handlägger ärendet i enlighet med artikel 35.1, besluta att avskriva ärendet mot en person av något av följande skäl:

- a) Den misstänkte eller tilltalade har avlidit eller den misstänkta eller tilltalade juridiska personen har försatts i likvidation.
- b) Den misstänkte eller tilltalade har en allvarlig psykisk störning.
- c) Den misstänkte eller tilltalade har beviljats amnesti.
- d) Den misstänkte eller tilltalade har beviljats immunitet, såvida den inte har upphävts.
- e) Den nationella preskriptionstiden för att väcka talan har löpt ut.
- f) Den misstänktes eller tilltalades ärende har redan avslutats med avseende på samma gärningar.
- g) Relevant bevismaterial saknas.

2. Ett beslut i enlighet med punkt 1 ska inte förhindra ytterligare utredningar på grundval av nya sakförhållanden som Europeiska åklagarmyndigheten inte hade kännedom om när beslutet fattades och vilka blev kända efter beslutet. Beslutet att återuppta utredningar på grundval av sådana nya sakförhållanden ska fattas av den behöriga permanenta avdelningen.

3. Om Europeiska åklagarmyndigheten har behörighet i enlighet med artikel 22.3, ska den inte avskriva ett ärende utan att först ha konsulterat de nationella myndigheterna i den medlemsstat som avses i artikel 25.6. I tillämpliga fall ska den permanenta avdelningen hänskjuta ärendet till de behöriga nationella myndigheterna i enlighet med artikel 34.6, 34.7 och 34.8.

Detsamma gäller om Europeiska åklagarmyndigheten utövar en behörighet i fråga om brott som avses i artikel 3.2 a och b i direktiv (EU) 2017/1371 och om de skador som unionens ekonomiska intressen åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas inte är större än de skador som något annat brottsoffer åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas.

4. Om ett ärende har avskrivits, ska Europeiska åklagarmyndigheten officiellt meddela de behöriga nationella myndigheterna och informera de berörda unionsinstitutionerna, unionsorganen och unionsbyråerna samt, när det är lämpligt enligt nationell lagstiftning, de misstänkta eller tilltalade samt brottsoffren om detta avskrivande. De avskrivna ärendena kan också hänskjutas till Olaf eller till behöriga nationella förvaltningsmyndigheter eller rättsliga myndigheter för återvinning eller annan administrativ uppföljning.

AVSNITT 5

Bestämmelser om förenklade förfaranden

Artikel 40

Förenklade åtalsförfaranden

1. Om den tillämpliga nationella lagstiftningen föreskriver ett förenklat åtalsförfarande som syftar till att avsluta ärendet på grundval av villkor som avtalats med den misstänkte, får den handläggande europeiska delegerade åklagaren i enlighet med artiklarna 10.3 och 35.1 föreslå för den behöriga permanenta avdelningen att detta förfarande tillämpas i enlighet med de villkor som fastställs i nationell lagstiftning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

Om Europeiska åklagarmyndigheten utövar en behörighet i fråga om brott som avses i artikel 3.2 a och b i direktiv (EU) 2017/1371 och om de skador som unionens ekonomiska intressen åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas inte är större än de skador som något annat brottsoffer åsamkats eller sannolikt kommer att åsamkas, ska den handläggande europeiska delegerade åklagaren samråda med de nationella åklagarmyndigheterna innan han eller hon föreslår att ett förenklat åtalsförfarande ska tillämpas.

2. Den permanenta avdelningen ska fatta beslut om förslaget från den handläggande europeiska delegerade åklagaren med beaktande av följande grunder:

- a) Hur allvarligt brottet är, baserat främst på den skada som åsamkats.
- b) Hur villig den brottsmisstänkte är att ersätta den skada som orsakats av det rättsstridiga handlandet.
- c) Om tillämpning av förfarandet överensstämmer med de allmänna mål och grundläggande principer för Europeiska åklagarmyndigheten som anges i denna förordning.

Kollegiet ska i enlighet med artikel 9.2 anta riktlinjer för tillämpningen av dessa grunder.

3. Om den permanenta avdelningen samtycker till förslaget, ska den handläggande europeiska delegerade åklagaren tillämpa det förenklade åtalsförfarandet i enlighet med de villkor som fastställs i nationell lagstiftning och registrera det i ärendehanteringssystemet. När det förenklade åtalsförfarandet har avslutats efter att de villkor som avtalats med den misstänkte har uppfyllts, ska den permanenta avdelningen instruera den europeiska delegerade åklagaren att agera i syfte att avsluta ärendet.

KAPITEL VI

RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER

Artikel 41

Misstänkta och tilltalades rättigheter

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska bedriva sin verksamhet i fullständig överensstämmelse med de rättigheter som fastställs för misstänkta och tilltalade i stadgan, inbegripet rätten till en opartisk domstol och rätten till försvar.

2. Misstänkta eller tilltalade vid Europeiska åklagarmyndighetens straffrättsliga förfaranden ska åtminstone åtnjuta de processuella rättigheter som fastställs i unionslagstiftningen, inklusive direktiv om misstänkta och tilltalades rättigheter vid straffrättsliga förfaranden, så som de införlivats genom nationell lagstiftning, såsom

- a) rätt till tolkning och översättning, i enlighet med direktiv 2010/64/EU,
- b) rätt till information och tillgång till material rörande ärendet, i enlighet med direktiv 2012/13/EU,
- c) rätt till tillgång till försvarare och rätt att kontakta tredje parter och få en tredje part underrättad vid frihetsberövande, i enlighet med direktiv 2013/48/EU,
- d) rätt att tåga och rätt till oskuldspresumtion, i enlighet med direktiv (EU) 2016/343,
- e) rätt till rättshjälp, i enlighet med direktiv (EU) 2016/1919.

3. Utan att det påverkar de rättigheter som avses i detta kapitel ska misstänkta, tilltalade och andra personer som berörs av Europeiska åklagarmyndighetens ärenden åtnjuta samtliga processuella rättigheter som de i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning har tillgång till, inbegripet möjligheten att lägga fram bevisning, begära att experter utses eller att expertgranskning sker och att vittnen hörs samt att begära att Europeiska åklagarmyndigheten utverkar dessa åtgärder på försvarets vägnar.

Artikel 42

Rättslig prövning

1. Processuella beslut av Europeiska åklagarmyndigheten som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man ska kunna bli föremål för prövning vid de behöriga nationella domstolarna i enlighet med de krav och förfaranden som föreskrivs i nationell rätt. Detsamma gäller för Europeiska åklagarmyndighetens underlåtenhet att anta processuella beslut som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man och som den inom ramen för denna förordning hade en lagstadgad skyldighet att anta.

2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att meddela förhandsavgöranden i enlighet med artikel 267 i EUF-fördraget om

- a) giltigheten av Europeiska åklagarmyndighetens processuella beslut i den mån en sådan fråga uppkommer vid en domstol i en medlemsstat direkt på grundval av unionsrätten,
- b) tolkningen eller giltigheten av bestämmelser i unionsrätten, inklusive denna förordning,
- c) tolkningen av artiklarna 22 och 25 i denna förordning med avseende på en behörighetskonflikt mellan Europeiska åklagarmyndigheten och de behöriga nationella myndigheterna.

3. Med avvikelse från punkt 1 i denna artikel ska Europeiska åklagarmyndighetens beslut att avskriva ett ärende, i den mån de bestrids direkt på grundval av unionsrätten, kunna bli föremål för prövning vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 263 fjärde stycket i EUF-fördraget.

4. Europeiska unionens domstol ska i enlighet med artikel 268 i EUF-fördraget vara behörig att avgöra tvister om skadestånd för skada som orsakats av Europeiska åklagarmyndigheten.

5. Europeiska unionens domstol ska i enlighet med artikel 272 i EUF-fördraget vara behörig att avgöra tvister om skiljedomsklausuler i avtal som ingåtts av Europeiska åklagarmyndigheten.

6. Europeiska unionens domstol ska i enlighet med artikel 270 i EUF-fördraget vara behörig att avgöra alla tvister i personalfrågor.

7. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i fråga om avsättning av den europeiska chefsåklagaren eller av europeiska åklagare i enlighet med artikel 14.5 respektive 16.5.

8. Denna artikel påverkar inte rättslig prövning vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 263 fjärde stycket i EUF-fördraget av sådana beslut av Europeiska åklagarmyndigheten som påverkar registrerade rättigheter inom ramen för kapitel VIII och av Europeiska åklagarmyndighetens beslut som inte är processuella beslut, t.ex. Europeiska åklagarmyndighetens beslut om allmänhetens rätt till tillgång till handlingar, beslut om avsättning av europeiska delegerade åklagare som antagits i enlighet med artikel 17.3 i denna förordning eller andra administrativa beslut.

KAPITEL VII

BEHANDLING AV INFORMATION

Artikel 43

Europeiska åklagarmyndighetens tillgång till information

- 1. Europeiska delegerade åklagare ska kunna erhålla all relevant information som finns lagrad i nationella databaser för brottsutredning och brottsbekämpning samt andra relevanta register som tillhör offentliga myndigheter, på samma villkor som de som gäller enligt nationell lagstiftning i liknande ärenden.
- 2. Europeiska åklagarmyndigheten ska även kunna erhålla all relevant information som faller inom dess behörighet och som finns lagrad i databaser och register som tillhör unionens institutioner, organ och byråer.

Artikel 44

Ärendehanteringssystem

- 1. Europeiska åklagarmyndigheten ska inrätta ett ärendehanteringssystem som ska innehas och förvaltas i enlighet med de regler som fastställs i denna förordning och Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.
- 2. Syftet med ärendehanteringssystemet ska vara följande:
 - a) Att stödja hanteringen av utredningar och lagföring som genomförs av Europeiska åklagarmyndigheten, särskilt genom hantering av interna informationsarbetsflöden och stöd till utredningsarbete i gränsöverskridande ärenden.
 - b) Att säkerställa säker tillgång till information om utredningar och lagföring vid det centrala åklagarkontoret samt för de europeiska delegerade åklagarna.

- c) Att möjliggöra korshänvisning till information och extraktion av data för operativ analys och statistiska ändamål.
- d) Att underlätta kontroll för att säkerställa att behandlingen av operativa personuppgifter är laglig och överensstämmer med relevanta bestämmelser i denna förordning.

3. Ärendehanteringssystemet kan kopplas till den säkra telekommunikationsförbindelse som avses i artikel 9 i rådets beslut 2008/976/RIF⁽¹⁾.

4. Ärendehanteringssystemet ska innehålla följande:

- a) Ett register över information som erhållits av Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 24, vilket även omfattar alla beslut med anknytning till denna information.
- b) Ett index över alla ärendakter.
- c) All information från ärendakterna lagrad i elektronisk form i ärendehanteringssystemet i enlighet med artikel 45.3.

Indexet får inte innehålla några andra operativa personuppgifter än de uppgifter som behövs för att identifiera ärenden eller fastställa kopplingar mellan olika ärendakter.

5. Vid behandlingen av operativa personuppgifter får Europeiska åklagarmyndigheten utöver ärendakter endast upprätta automatiserade register i enlighet med denna förordning och Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. Närmare uppgifter om sådana automatiserade register ska anmälas till Europeiska datatillsynsmannen.

Artikel 45

Europeiska åklagarmyndighetens ärendakter

1. Om Europeiska åklagarmyndigheten beslutar att inleda en utredning eller utöva sin rätt att överta förfaranden i enlighet med denna förordning, ska den handläggande europeiska delegerade åklagaren öppna en ärendakt.

Ärendakten ska innehålla all information och bevisning som är tillgänglig för den europeiska delegerade åklagaren avseende utredningen eller lagföringen vid Europeiska åklagarmyndigheten.

Sedan en utredning väl har inletts ska informationen från det register som avses i artikel 44.4 a läggas till ärendakten.

2. Ärendakten ska förvaltas av den handläggande europeiska delegerade åklagaren i enlighet med lagstiftningen i dennes medlemsstat.

Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning får inbegripa bestämmelser om organisationen och förvaltningen av ärendakterna i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att Europeiska åklagarmyndigheten fungerar som en enda myndighet. Tillgång till ärendakten för misstänkta och tilltalade och andra personer som är involverade i förfarandena ska beviljas av den handläggande europeiska delegerade åklagaren i enlighet med lagstiftningen i åklagarens medlemsstat.

3. Europeiska åklagarmyndighetens ärendehanteringssystem ska omfatta all information och bevisning från ärendakten som får lagras i elektronisk form, i syfte att göra det möjligt för det centrala åklagarkontoret att utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning. Den handläggande europeiska delegerade åklagaren ska säkerställa att informationsinnehållet i ärendehanteringssystemet alltid återspeglar ärendakten, särskilt att operativa personuppgifter som ingår i ärendehanteringssystemet raderas eller rättas närhelst sådana uppgifter har raderats eller rättats i motsvarande ärendakt.

Artikel 46

Tillgång till ärendehanteringssystemet

Den europeiska chefsåklagaren, de biträdande europeiska chefsåklagarna, andra europeiska åklagare och de europeiska delegerade åklagarna ska ha direkt tillgång till registret och till indexet.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket (EUT L 348, 24.12.2008, s. 130).

Den övervakande europeiska åklagaren samt den behöriga permanenta avdelningen ska vid utövandet av sina befogenheter i enlighet med artiklarna 10 och 12 ha direkt tillgång till information som lagras i elektronisk form i ärendehanteringssystemet. Den övervakande europeiska åklagaren ska ha direkt tillgång även till ärendeakten. Den behöriga permanenta avdelningen ska på egen begäran få tillgång till ärendeakten.

Andra europeiska delegerade åklagare får begära tillgång till information som lagras i elektronisk form i ärendehanteringssystemet samt till alla ärendeakter. Den handläggande europeiska delegerade åklagaren ska fatta beslut om beviljandet av sådan tillgång för andra europeiska delegerade åklagare i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning. Om tillgång inte beviljas, får ärendet hänskjutas till behörig permanent avdelning. Den behöriga permanenta avdelningen ska i den mån det är nödvändigt höra de berörda europeiska delegerade åklagarna och därefter fatta beslut i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och denna förordning.

I Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning ska närmare bestämmelser fastställas för rätten till tillgång och förfarandet för att fastställa nivån av tillgång till ärendehanteringssystemet för den europeiska chefsåklagaren, de biträdande europeiska chefsåklagarna, andra europeiska åklagare, de europeiska delegerade åklagarna samt personalen vid Europeiska åklagarmyndigheten, i den mån som krävs för att de ska kunna utföra sitt arbete.

KAPITEL VIII

DATASKYDD

Artikel 47

Principer för behandling av personuppgifter

1. Följande bestämmelser gäller för personuppgifter:

- a) De ska behandlas på ett lagenligt och korrekt sätt (lagenlig och korrekt behandling).
- b) De ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte vidarebehandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Vidarebehandling för arkivändamål i allmänhetens intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål ska inte anses vara oförenligt med de ursprungliga ändamålen, förutsatt att Europeiska åklagarmyndigheten vidtar lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter (ändamålsbegränsning).
- c) De ska vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas (uppgiftsminimering).
- d) De ska vara korrekta och om nödvändigt hållas aktuella. Alla rimliga åtgärder måste vidtas för att säkerställa att personuppgifter som är felaktiga raderas eller rättas utan dröjsmål, med beaktande av de ändamål för vilka de behandlas (noggrannhet).
- e) De ska lagras i en form som inte gör det möjligt att identifiera de registrerade under längre tid än vad som krävs för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas. Personuppgifter får lagras under längre perioder i den mån personuppgifterna enbart behandlas för arkivändamål i allmänhetens intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål, under förutsättning att Europeiska åklagarmyndigheten har fastställt lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter, särskilt genom att vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder enligt kraven i denna förordning (lagringsminimering).
- f) De ska behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet för personuppgifterna, inbegripet skydd mot obehörig eller otillåten behandling och mot förlust, förstörelse eller skada genom olyckshändelse, med användning av lämpliga tekniska eller organisatoriska åtgärder (integritet och konfidentialitet).

2. Europeiska åklagarmyndigheten ska ansvara för och kunna visa att punkt 1 efterlevs (ansvarsskyldighet) vid fullständig eller partiell automatiserad behandling av personuppgifter och vid annan behandling än automatiserad behandling av sådana personuppgifter som ingår i eller som avses ingå i ett register.

3. Behandling som utförs av Europeiska åklagarmyndigheten för något annat av de ändamål som anges i artikel 49 än det för vilket de operativa personuppgifterna samlas in ska tillåtas om

- a) Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med denna förordning är bemyndigad att behandla sådana operativa personuppgifter för ett sådant ändamål,
- b) behandlingen är nödvändig och står i proportion till detta andra ändamål i enlighet med unionsrätten, och
- c) användning av operativa personuppgifter i förekommande fall inte är förbjuden enligt den nationella processrätt som är tillämplig på de utredningsåtgärder som vidtas i enlighet med artikel 30. Tillämplig nationell processrättslagstiftning ska vara lagstiftningen i den medlemsstat där uppgifterna erhöles.

Artikel 48

Administrativa personuppgifter

- 1. Förordning (EG) nr 45/2001 ska vara tillämplig på alla administrativa personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten.
- 2. Europeiska åklagarmyndigheten ska fastställa lagringstiderna för administrativa personuppgifter i de dataskyddsbestämmelser som ingår i dess interna arbetsordning.

Artikel 49

Behandling av operativa personuppgifter

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska behandla operativa personuppgifter automatiserat eller i strukturerade manuella register i enlighet med denna förordning och enbart för något av följande ändamål:

- a) Brottsutredningar och lagföringsåtgärder som genomförs i enlighet med denna förordning.
- b) Informationsutbyte med behöriga myndigheter i medlemsstaterna i Europeiska unionen och med andra unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer i enlighet med denna förordning.
- c) Samarbete med tredjeländer och internationella organisationer i enlighet med denna förordning.

2. De kategorier av operativa personuppgifter och de kategorier av registrerade vars operativa personuppgifter Europeiska åklagarmyndigheten får behandla i det index som avses i artikel 44.4 b för varje ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln ska förtecknas i en bilaga i enlighet med punkt 3.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med avseende på upprättande av en förteckning över de kategorier av operativa personuppgifter och de kategorier av registrerade som avses i punkt 2 i den här artikeln samt uppdatering av denna förteckning för att beakta informationsteknikens utveckling och mot bakgrund av de framsteg som gjorts inom informationssamhället.

Om det är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 116 tillämpas på delegerade akter som antas enligt denna punkt.

4. Europeiska åklagarmyndigheten får tillfälligt behandla operativa personuppgifter i syfte att fastställa huruvida dessa uppgifter är relevanta för dess arbetsuppgifter och för de ändamål som avses i punkt 1. Kollegiet ska, på förslag från den europeiska chefsåklagaren och efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen, ytterligare precisera villkoren för behandlingen av sådana operativa personuppgifter, särskilt när det gäller tillgång till och användning av uppgifterna samt tidsfrister för lagring och radering av uppgifterna.

5. Europeiska åklagarmyndigheten ska behandla operativa personuppgifter på ett sådant sätt att det kan fastställas vilken myndighet som tillhandahållit uppgifterna eller var uppgifterna har hämtats.

6. Vid tillämpning av artiklarna 57–62 ska Europeiska åklagarmyndigheten i relevanta fall agera i överensstämmelse med nationell processrätt avseende skyldigheten att ge den registrerade information och möjligheterna att utelämnna, begränsa eller skjuta upp tillhandahållandet av denna information. I förekommande fall ska den handläggande europeiska delegerade åklagaren rådgöra med andra europeiska delegerade åklagare innan han eller hon fattar ett beslut vad gäller artiklarna 57–62.

*Artikel 50***Tidsfrister för lagring av operativa personuppgifter**

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska regelbundet göra en översyn av behovet av lagring av de behandlade operativa personuppgifterna. En sådan översyn ska göras senast tre år efter det att de operativa personuppgifterna behandlades för första gången och därefter vart tredje år. Om operativa personuppgifter lagras under en period som överstiger fem år, ska Europeiska datatillsynsmannen informeras om detta.
2. Operativa personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten får inte lagras längre än fem år efter det att en friande dom i målet vunnit laga kraft; om den anklagade befanns skyldig ska tidsfristen förlängas till dess att den ålagda påföljden har verkställts eller inte längre kan verkställas enligt den dömande medlemsstatens lagstiftning.
3. Innan en av de tidsfrister som anges i punkt 2 löper ut ska Europeiska åklagarmyndigheten göra en översyn av behovet av fortsatt lagring av de operativa personuppgifterna, om och så länge som detta är nödvändigt för att den ska kunna utföra sina uppgifter. Skälen till fortsatt lagring ska motiveras och registreras. Om något beslut om fortsatt lagring av operativa personuppgifter inte fattas, ska uppgifterna automatiskt raderas.

*Artikel 51***Åtskillnad mellan olika kategorier av registrerade**

Europeiska åklagarmyndigheten ska i tillämpliga fall och i möjligaste mån göra en tydlig åtskillnad mellan operativa personuppgifter som rör olika kategorier av registrerade, såsom

- a) personer för vilka det finns tungt vägande skäl att anta att de har begått eller står i begrepp att begå ett brott,
- b) personer som dömts för brott,
- c) brottsoffer eller personer för vilka vissa omständigheter ger anledning att tro att de kan vara brottsoffer, och
- d) andra som berörs av ett brott, såsom personer som kan komma att kallas att vittna i samband med brottsutredningar eller senare straffrättsliga förfaranden, personer som kan ge information om brott eller personer med kontakter med eller band till någon av de personer som avses i leden a och b.

*Artikel 52***Åtskillnad mellan operativa personuppgifter och kontroll av personuppgifternas kvalitet**

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska så långt möjligt skilja mellan operativa personuppgifter som grundar sig på fakta och operativa personuppgifter som grundar sig på personliga bedömningar.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska vidta alla rimliga åtgärder för att se till att operativa personuppgifter som är felaktiga, ofullständiga eller inaktuella inte överförs eller görs tillgängliga. Europeiska åklagarmyndigheten ska därför i den mån det är praktiskt möjligt kontrollera de operativa personuppgifternas kvalitet innan dessa överförs eller görs tillgängliga. Vid all överföring av operativa personuppgifter ska Europeiska åklagarmyndigheten i möjligaste mån lägga till sådan nödvändig information som gör det möjligt för mottagaren att bedöma i vilken grad de operativa personuppgifterna är korrekta, fullständiga och tillförlitliga samt i vilken utsträckning de är aktuella.
3. Om det visar sig att felaktiga operativa personuppgifter har överförts eller att operativa personuppgifter olagligen har överförts, ska mottagaren omedelbart underrättas om detta. I sådana fall ska de operativa personuppgifterna rättas eller raderas eller behandlingen begränsas i enlighet med artikel 61.

*Artikel 53***Särskilda villkor för behandling**

1. När det krävs enligt denna förordning, ska Europeiska åklagarmyndigheten sörja för särskilda villkor för behandling och informera mottagaren av sådana operativa personuppgifter om dessa villkor och kravet att uppfylla dem.

2. Europeiska åklagarmyndigheten ska rätta sig efter de särskilda behandlingsvillkor för behandlingen som anges av en nationell myndighet i enlighet med artikel 9.3 och 9.4 i direktiv (EU) 2016/680.

Artikel 54

Överföring av operativa personuppgifter till unionens institutioner, organ och byråer

1. Med förbehåll för ytterligare begränsningar enligt denna förordning, i synnerhet artikel 53, får Europeiska åklagarmyndigheten endast överföra operativa personuppgifter till unionens andra institutioner, organ eller byråer, om uppgifterna är nödvändiga för det legitima utförandet av uppgifter som omfattas av befogenheterna för dessa andra unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer.
2. Om de operativa personuppgifterna har överförts på begäran av andra unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer, ska både den personuppgiftsansvarige och mottagaren vara ansvariga för överföringens lagenlighet.

Europeiska åklagarmyndigheten ska vara skyldig att kontrollera de andra unionsinstitutionernas, unionsorganens eller unionsbyråernas behörighet och preliminärt bedöma om överföringen av de operativa personuppgifterna är nödvändig. Om det uppstår tveksamhet om nödvändigheten, ska Europeiska åklagarmyndigheten begära ytterligare information från mottagaren.

Den andra unionsinstitutionen eller unionsbyrån eller det andra unionsorganet ska säkerställa att det senare går att kontrollera att överföringen av de operativa personuppgifterna var nödvändig.

3. De andra unionsinstitutionerna, unionsorganen eller unionsbyråerna får endast behandla de operativa personuppgifterna för de ändamål för vilka de överfördes.

Artikel 55

Behandling av särskilda kategorier av operativa personuppgifter

1. Behandling av operativa personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter i syfte att unikt identifiera en fysisk person samt operativa personuppgifter om hälsa eller operativa personuppgifter om en fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning ska endast vara tillåten om det är absolut nödvändigt för Europeiska åklagarmyndighetens utredningar, under förutsättning att det vidtas lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades rättigheter och friheter och de kompletterar andra operativa personuppgifter som redan behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten.
2. Dataskyddsombudet ska omedelbart informeras om denna artikel tillämpas.

Artikel 56

Automatiserat individuellt beslutsfattande, inbegripet profilering

Den registrerade ska ha rätt att inte bli föremål för ett beslut av Europeiska åklagarmyndigheten vilket enbart grundas på automatiserad behandling, inbegripet profilering, och har rättsliga följder för honom eller henne eller på liknande sätt i betydande grad påverkar honom eller henne.

Artikel 57

Information om och villkor för utövandet av den registrerades rättigheter

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska vidta rimliga åtgärder för att tillhandahålla den registrerade all information som avses i artikel 58. Åklagarmyndigheten ska tillhandahålla alla meddelanden enligt artiklarna 56, 59–62 och 75 som avser behandling i en koncis, begriplig och lättillgänglig form och på ett klart och tydligt språk. Informationen ska tillhandahållas på lämpligt sätt, inbegripet elektroniskt. Som en allmän regel ska den personuppgiftsansvarige tillhandahålla informationen i samma format som begäran.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska underlätta utövandet av den registrerades rättigheter enligt artiklarna 58–62.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska utan onödigt dröjsmål skriftligen informera den registrerade om uppföljningen av hans eller hennes begäran och under alla omständigheter senast tre månader efter mottagandet av den registrerades begäran.

4. Europeiska åklagarmyndigheten ska se till att den information som tillhandahålls enligt artikel 58 och alla meddelanden eller åtgärder enligt artiklarna 56, 59–62 och 75 tillhandahålls kostnadsfritt. Om en registrerads begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig, särskilt på grund av att den är repetitiv, får Europeiska åklagarmyndigheten antingen

- a) ta ut en rimlig avgift, med beaktande av de administrativa kostnaderna för tillhandahållandet av informationen eller meddelandet eller vidtagandet av den åtgärd som begärs, eller
- b) vägra att tillmötesgå begäran.

Det åligger Europeiska åklagarmyndigheten att visa att begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig.

5. Om Europeiska åklagarmyndigheten har rimliga skäl att betvivla identiteten hos den fysiska person som lämnar in en begäran enligt artiklarna 59 eller 61, får Europeiska åklagarmyndigheten begära att ytterligare information som är nödvändig för att bekräfta den registrerades identitet ska tillhandahållas.

Artikel 58

Information som ska göras tillgänglig för eller lämnas till den registrerade

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska göra åtminstone följande information tillgänglig för den registrerade:

- a) Europeiska åklagarmyndighetens identitet och kontaktuppgifter.
- b) Dataskyddsombudets kontaktuppgifter.
- c) Ändamålen med den behandling för vilken de operativa personuppgifterna är avsedda.
- d) Rätten att lämna in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen och dennes kontaktuppgifter.
- e) Förekomsten av rätten att av Europeiska åklagarmyndigheten begära tillgång till och rättelse eller radering av operativa personuppgifter och begränsning av behandlingen av operativa personuppgifter som rör den registrerade.

2. Utöver den information som avses i punkt 1, ska Europeiska åklagarmyndigheten i specifika fall ge den registrerade följande information, för att göra det möjligt för honom eller henne att utöva sina rättigheter:

- a) Behandlingens rättsliga grund.
- b) Den period under vilken de operativa personuppgifterna kommer att lagras eller, om detta inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.
- c) I tillämpliga fall, kategorierna av mottagare av de operativa personuppgifterna, inbegripet i tredjeländer eller internationella organisationer.
- d) Vid behov ytterligare information, i synnerhet om de operativa personuppgifterna samlas in utan den registrerades vetskap.

3. Europeiska åklagarmyndigheten får senarelägga, begränsa eller utelämna tillhandahållandet av informationen till den registrerade enligt punkt 2, i den utsträckning och så länge en sådan åtgärd är nödvändig och proportionell i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda fysiska personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, i syfte att

- a) undvika att hindra offentliga eller rättsliga undersökningar, utredningar eller förfaranden,
- b) undvika menlig inverkan på förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
- c) skydda den allmänna säkerheten i medlemsstaterna i Europeiska unionen,
- d) skydda den nationella säkerheten i medlemsstaterna i Europeiska unionen,
- e) skydda andra personers rättigheter och friheter.

*Artikel 59***Den registrerades rätt till tillgång**

Den registrerade ska ha rätt att av Europeiska åklagarmyndigheten få bekräftelse på huruvida operativa personuppgifter som rör honom eller henne håller på att behandlas och i så fall få tillgång till de operativa personuppgifterna och följande information:

- a) Ändamålen med behandlingen och dess rättsliga grund.
- b) De kategorier av operativa personuppgifter som behandlingen gäller.
- c) De mottagare eller kategorier av mottagare till vilka de operativa personuppgifterna har lämnats ut, särskilt mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer.
- d) Om möjligt, den förutsedda period under vilken de operativa personuppgifterna kommer att lagras eller, om detta inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.
- e) Förekomsten av rätten att av Europeiska åklagarmyndigheten begära rättelse eller radering av operativa personuppgifter eller begränsning av behandling av operativa personuppgifter som rör den registrerade.
- f) Rätten att lämna in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen och dennes kontaktuppgifter.
- g) Meddelande om vilka operativa personuppgifter som håller på att behandlas och all tillgänglig information om varifrån dessa uppgifter härstammar.

*Artikel 60***Begränsningar av rätten till tillgång**

1. Europeiska åklagarmyndigheten får helt eller delvis begränsa den registrerades rätt till tillgång i den utsträckning och så länge en sådan partiell eller fullständig begränsning utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda fysiska personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, i syfte att

- a) undvika att hindra offentliga eller rättsliga undersökningar, utredningar eller förfaranden,
- b) undvika menlig inverkan på förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
- c) skydda den allmänna säkerheten i medlemsstaterna i Europeiska unionen,
- d) skydda den nationella säkerheten i medlemsstaterna i Europeiska unionen,
- e) skydda andra personers rättigheter och friheter.

2. Om tillhandahållande av sådan information skulle undergräva ett ändamål enligt punkt 1, ska Europeiska åklagarmyndigheten endast underrätta den berörda registrerade om att kontrollerna har utförts, utan att lämna information som skulle kunna röja för honom eller henne huruvida operativa personuppgifter om honom eller henne behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten eller inte.

Europeiska åklagarmyndigheten ska underrätta den registrerade om möjligheten att lämna in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen mot Europeiska åklagarmyndighetens beslut eller begära rättslig prövning av detta vid Europeiska unionens domstol.

3. Europeiska åklagarmyndigheten ska dokumentera de sakliga och rättsliga grunderna för beslutet. Denna information ska på begäran göras tillgänglig för Europeiska datatillsynsmannen.

*Artikel 61***Rätt till rättelse eller radering av operativa personuppgifter och begränsning av behandling**

1. Den registrerade ska ha rätt att av Europeiska åklagarmyndigheten utan onödigt dröjsmål få felaktiga operativa personuppgifter som rör honom eller henne rättade. Med beaktande av ändamålet med behandlingen, ska den registrerade ha rätt att komplettera ofullständiga operativa personuppgifter, bland annat genom att tillhandahålla ett kompletterande uttalande.

2. Europeiska åklagarmyndigheten ska radera operativa personuppgifter utan onödigt dröjsmål och den registrerade ska ha rätt att utan onödigt dröjsmål få operativa personuppgifter som rör honom eller henne raderade av Europeiska åklagarmyndigheten, när behandlingen strider mot artikel 47, 49 eller 55 eller om de operativa personuppgifterna måste raderas för att uppfylla en rättslig förpliktelse som åvilar Europeiska åklagarmyndigheten.

3. I stället för radering ska Europeiska åklagarmyndigheten begränsa behandling om

- a) den registrerade bestrider de operativa personuppgifternas korrekthet och korrektheten eller felaktigheten inte kan fastställas, eller
- b) de operativa personuppgifterna måste sparas som bevisning.

Om behandlingen begränsas enligt första stycket led a, ska Europeiska åklagarmyndigheten underrätta den registrerade innan begränsningen av behandlingen upphävs.

4. Om behandlingen begränsas enligt punkt 3, ska sådana operativa personuppgifter, med undantag för lagring, endast behandlas för att skydda rättigheterna för den registrerade eller för någon annan fysisk eller juridisk person som är part i Europeiska åklagarmyndighetens förfaranden eller för de ändamål som anges i punkt 3 b.

5. Europeiska åklagarmyndigheten ska skriftligen underrätta den registrerade om eventuell vägran att rätta eller radera operativa personuppgifter eller begränsa behandlingen och om skälen till vägran. Europeiska åklagarmyndigheten får helt eller delvis begränsa skyldigheten att tillhandahålla sådan information i den utsträckning som en sådan begränsning utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda fysiska personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, i syfte att

- a) undvika att hindra offentliga eller rättsliga undersökningar, utredningar eller förfaranden,
- b) undvika menlig inverkan på förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
- c) skydda den allmänna säkerheten i medlemsstaterna i Europeiska unionen,
- d) skydda den nationella säkerheten i medlemsstaterna i Europeiska unionen,
- e) skydda andra personers rättigheter och friheter.

Europeiska åklagarmyndigheten ska underrätta den registrerade om möjligheten att lämna in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen mot Europeiska åklagarmyndighetens beslut eller begära rättslig prövning av detta vid Europeiska unionens domstol.

6. Europeiska åklagarmyndigheten ska meddela varje rättelse av felaktiga operativa personuppgifter till den behöriga myndighet från vilken de felaktiga operativa personuppgifterna kommer.

7. Europeiska åklagarmyndigheten ska, när operativa personuppgifter har rättats eller raderats eller deras behandling har begränsats i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, underrätta mottagarna och informera dem om att de måste rätta eller radera de operativa personuppgifterna eller begränsa behandlingen av de operativa personuppgifterna som utförs under deras ansvar.

Artikel 62

Den registrerades utövande av rättigheter och kontroll genom Europeiska datatillsynsmannen

1. I de fall som avses i artiklarna 58.3, 60.2 och 61.5 får den registrerades rättigheter också utövas genom Europeiska datatillsynsmannen.

2. Europeiska åklagarmyndigheten ska underrätta den registrerade om möjligheten att utöva sina rättigheter genom Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med punkt 1.

3. Om den rättighet som avses i punkt 1 utövas, ska Europeiska datatillsynsmannen åtminstone underrätta den registrerade om att alla nödvändiga kontroller eller en översyn genom Europeiska datatillsynsmannen har ägt rum. Europeiska datatillsynsmannen ska också underrätta den registrerade om rätten att begära rättslig prövning av Europeiska datatillsynsmannens beslut vid Europeiska unionens domstol.

Artikel 63

Europeiska åklagarmyndighetens skyldigheter

1. Med beaktande av behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt de vad gäller sannolikhetsgrad och allvar varierande riskerna för fysiska personers rättigheter och friheter, ska Europeiska åklagarmyndigheten genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa och kunna visa att behandlingen utförs i enlighet med denna förordning. Dessa åtgärder ska ses över och uppdateras vid behov.
2. Om det står i proportion till behandlingen, ska de åtgärder som avses i punkt 1 omfatta Europeiska åklagarmyndighetens genomförande av lämpliga strategier för dataskydd.

Artikel 64

Gemensamt personuppgiftsansvariga

1. Om Europeiska åklagarmyndigheten tillsammans med en eller flera personuppgiftsansvariga gemensamt fastställer ändamålen med och medlen för behandlingen, ska de vara gemensamt personuppgiftsansvariga. De ska på ett transparent sätt fastställa sitt respektive ansvar för efterlevnaden av sina dataskyddsskyldigheter, särskilt vad gäller utövandet av den registrerades rättigheter och deras respektive skyldigheter att tillhandahålla informationen, genom ett inbördes arrangemang, såvida inte, och i den mån som, de personuppgiftsansvarigas respektive skyldigheter fastställs i unionsrätten eller i en av Europeiska unionens medlemsstaters nationella lagstiftning som de personuppgiftsansvariga omfattas av. Inom ramen för arrangemanget får en gemensam kontaktpunkt för de registrerade utses.
2. Det arrangemang som avses i punkt 1 ska på lämpligt sätt återspegla de gemensamt personuppgiftsansvarigas respektive roller och förhållanden gentemot registrerade. Det väsentliga innehållet i arrangemanget ska göras tillgängligt för den registrerade.
3. Oavsett formerna för det arrangemang som avses i punkt 1, får den registrerade utöva sina rättigheter enligt denna förordning med avseende på och emot var och en av de personuppgiftsansvariga.

Artikel 65

Personuppgiftsbiträde

1. Om en behandling ska genomföras på Europeiska åklagarmyndighetens vägnar, ska Europeiska åklagarmyndigheten endast anlita personuppgiftsbiträden som ger tillräckliga garantier om att de kommer att genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder på ett sådant sätt att behandlingen uppfyller kraven i denna förordning och säkerställer att den registrerades rättigheter skyddas.
2. Personuppgiftsbiträdet får inte anlita ett annat personuppgiftsbiträde utan att ett särskilt eller allmänt skriftligt förhandstillstånd har erhållits av Europeiska åklagarmyndigheten. Om ett allmänt skriftligt tillstånd har erhållits, ska personuppgiftsbiträdet alltid informera Europeiska åklagarmyndigheten om eventuella planer på att anlita nya personuppgiftsbiträden eller ersätta personuppgiftsbiträden, så att den personuppgiftsansvarige har möjlighet att göra invändningar mot sådana förändringar.
3. När uppgifter behandlas av ett personuppgiftsbiträde, ska hanteringen regleras genom ett avtal eller en annan rättsakt enligt unionsrätten eller enligt en av Europeiska unionens medlemsstaters nationella lagstiftning som är bindande för personuppgiftsbiträdet med avseende på Europeiska åklagarmyndigheten och i vilken föremålet för behandlingen, behandlingens varaktighet, art och ändamål, typen av operativa personuppgifter och kategorier av registrerade samt Europeiska åklagarmyndighetens skyldigheter och rättigheter anges. Avtalet eller den andra rättsakten ska särskilt föreskriva att personuppgiftsbiträdet
 - a) endast ska handla enligt instruktioner från den personuppgiftsansvarige,
 - b) ska säkerställa att personer med behörighet att behandla de operativa personuppgifterna har åtagit sig att iaktta konfidentialitet eller omfattas av en lämplig lagstadgad tystnadsplikt,
 - c) på lämpligt sätt ska bistå den personuppgiftsansvarige att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna om den registrerades rättigheter,
 - d) beroende på vad Europeiska åklagarmyndigheten väljer, ska radera eller återlämna alla operativa personuppgifter till Europeiska åklagarmyndigheten efter det att tillhandahållandet av behandlingstjänsterna har avslutats och radera befintliga kopior, såvida inte lagring av de operativa personuppgifterna krävs enligt unionsrätten eller en av Europeiska unionens medlemsstaters nationella lagstiftning,

- e) ska ge Europeiska åklagarmyndigheten tillgång till all information som krävs för att visa att de skyldigheter som fastställs i denna artikel har fullgjorts,
 - f) ska respektera de villkor som avses i punkterna 2 och 3 för anlitan­de av ett annat personuppgiftsbiträde.
4. Det avtal eller den andra rättsakt som avses i punkt 3 ska vara i skriftlig form, inbegripet i elektronisk form.
5. Om ett personuppgiftsbiträde överträder denna förordning genom att fastställa ändamålen med och medlen för behandlingen, ska personuppgiftsbiträdet anses vara personuppgiftsansvarig med avseende på den behandlingen.

Artikel 66

Behandling under den personuppgiftsansvariges eller personuppgiftsbiträdets överinseende

Personuppgiftsbiträdet och alla personer som utför arbete under Europeiska åklagarmyndighetens eller personuppgiftsbiträdets överinseende och får tillgång till operativa personuppgifter får endast behandla dessa på instruktion från Europeiska åklagarmyndigheten, såvida han eller hon inte är skyldig att göra det enligt unionsrätten eller en av Europeiska unionens medlemsstaters nationella lagstiftning.

Artikel 67

Inbyggt dataskydd och dataskydd som standard

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska, med beaktande av den senaste utvecklingen, kostnaden för genomförande, behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt de vad gäller sannolikhetsgrad och allvar varierande riskerna för fysiska personers rättigheter och friheter, både vid tidpunkten då metoden för behandlingen fastställs och under själva behandlingen, vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder, såsom pseudonymisering, vilka är utformade för genomförande av principer om dataskydd, såsom dataminimering, på ett effektivt sätt och för integrering av de nödvändiga skyddsåtgärderna i behandlingen, för att uppfylla kraven i denna förordning och skydda den registrerades rättigheter.

2. Europeiska åklagarmyndigheten ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder som säkerställer att, i standardfallet, endast operativa personuppgifter som är adekvata och relevanta och inte överdrivet omfattande med hänsyn till behandlingens ändamål behandlas. Denna skyldighet gäller mängden insamlade operativa personuppgifter, behandlingens omfattning, lagringstiden och tillgängligheten. Framför allt ska dessa åtgärder säkerställa att operativa personuppgifter i standardfallet inte utan den enskildes medverkan görs tillgängliga för ett obegränsat antal fysiska personer.

Artikel 68

Register över kategorier av behandling

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska föra ett register över alla kategorier av behandling som den ansvarar för. Detta register ska innehålla samtliga följande uppgifter:

- a) Dess egna kontaktuppgifter samt dataskyddsombudets namn och kontaktuppgifter.
- b) Ändamålen med behandlingen.
- c) En beskrivning av kategorierna av registrerade och av kategorierna av operativa personuppgifter.
- d) De kategorier av mottagare som de operativa personuppgifterna har lämnats eller ska lämnas ut till, inbegripet mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer.
- e) Överföringar av operativa personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, inbegripet identifiering av tredjelandet eller den internationella organisationen.
- f) Om möjligt, de förutsedda tidsfristerna för radering av de olika kategorierna av uppgifter.
- g) Om möjligt, en allmän beskrivning av de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som avses i artikel 73.

2. Det register som avses i punkt 1 ska upprättas skriftligen, inbegripet i elektronisk form.

3. Europeiska åklagarmyndigheten ska på begäran göra registret tillgängligt för Europeiska datatillsynsmannen.

*Artikel 69***Loggning när det gäller automatiserad behandling**

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska föra logg över samtliga följande typer av behandlingar i automatiserade databehandlingssystem: insamling, ändring, läsning, utlämning, inklusive överföringar, sammanförande och radering av operativa personuppgifter som används för operativa ändamål. Loggarna över läsning och utlämning ska göra det möjligt att fastställa motivering, datum och tidpunkt för sådan behandling, vem som har läst eller lämnat ut operativa personuppgifter samt i möjligaste mån vilka som har fått tillgång till de operativa personuppgifterna.
2. Loggarna bör endast användas för att kontrollera om behandlingen är laglig, för egenkontroll, för att säkerställa de operativa personuppgifternas integritet och säkerhet samt inom ramen för straffrättsliga förfaranden. Sådana loggar ska raderas efter tre år, om de inte krävs för en pågående kontroll.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska på begäran göra loggarna tillgängliga för Europeiska datatillsynsmannen.

*Artikel 70***Samarbete med Europeiska datatillsynsmannen**

Europeiska åklagarmyndigheten ska på begäran samarbeta med Europeiska datatillsynsmannen vid fullgörandet av sina uppgifter.

*Artikel 71***Konsekvensbedömning avseende dataskydd**

1. Om en typ av behandling, särskilt vid användning av ny teknik och med beaktande av dess art, omfattning, sammanhang och ändamål, sannolikt leder till en hög risk för fysiska personers rättigheter och friheter, ska Europeiska åklagarmyndigheten före behandlingen utföra en bedömning av den planerade behandlingens konsekvenser för skyddet av operativa personuppgifter.
2. Den bedömning som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla en allmän beskrivning av den planerade behandlingen, en bedömning av riskerna för de registrerades rättigheter och friheter, de åtgärder som planeras för att hantera dessa risker, skyddsåtgärder, säkerhetsåtgärder och rutiner för att säkerställa skyddet av operativa personuppgifter och för att visa att denna förordning efterlevs, med hänsyn till de registrerades och andra berörda personers rättigheter och berättigade intressen.

*Artikel 72***Förhandssamråd med Europeiska datatillsynsmannen**

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska samråda med Europeiska datatillsynsmannen före behandling som kommer att ingå i ett nytt register som ska inrättas, om
 - a) en konsekvensbedömning avseende dataskydd enligt artikel 71 visar att behandlingen skulle leda till en hög risk, om inte Europeiska åklagarmyndigheten vidtar åtgärder för att minska risken, eller
 - b) typen av behandling, särskilt vid användning av ny teknik eller nya rutiner eller förfaranden, medför en hög risk för de registrerades rättigheter och friheter.
2. Europeiska datatillsynsmannen får upprätta en förteckning över de olika typer av uppgiftsbehandling som omfattas av förhandssamråd enligt punkt 1.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska förse Europeiska datatillsynsmannen med den konsekvensbedömning avseende dataskydd som anges i artikel 71, och på begäran med eventuell övrig information som gör att Europeiska datatillsynsmannen kan göra en bedömning av behandlingens överensstämmelse och särskilt av riskerna för skyddet av den registrerades operativa personuppgifter och av därmed sammanhängande skyddsåtgärder.

4. Om Europeiska datatillsynsmannen anser att den planerade behandling som avses i punkt 1 i denna artikel skulle stå i strid med denna förordning, särskilt om Europeiska åklagarmyndigheten inte i tillräcklig mån har fastställt eller reducerat risken, ska Europeiska datatillsynsmannen inom en period på upp till sex veckor från det att begäran om samråd har mottagits ge Europeiska åklagarmyndigheten skriftliga råd i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 85. Denna period får förlängas med en månad med hänsyn till hur komplicerad den planerade behandlingen är. Europeiska datatillsynsmannen ska informera Europeiska åklagarmyndigheten om en sådan förlängning inom en månad från det att begäran om samråd har mottagits, tillsammans med orsakerna till förseningen.

Artikel 73

Säkerhet i samband med behandling av operativa personuppgifter

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska, med beaktande av den senaste utvecklingen och genomförandekostnader och med hänsyn till behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt de vad gäller sannolikhetsgrad och allvar varierande riskerna för fysiska personers rättigheter och friheter, vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa en säkerhetsnivå som är lämplig i förhållande till risken, i synnerhet när det gäller behandling av de särskilda kategorier av operativa personuppgifter som avses i artikel 55.

2. När det gäller automatiserad behandling, ska Europeiska åklagarmyndigheten efter en utvärdering av riskerna genomföra åtgärder som är avsedda att

- a) vägra varje obehörig person åtkomst till utrustning för databehandling som används för behandling (åtkomstskydd för utrustning),
- b) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av datamedier (kontroll av datamedier),
- c) förhindra obehörig registrering av uppgifter och obehörig åtkomst till, ändring av eller radering av lagrade operativa personuppgifter (lagringskontroll),
- d) förhindra att obehöriga kan använda automatiserade behandlingssystem med hjälp av utrustning för dataöverföring (användarkontroll),
- e) säkerställa att personer som är behöriga att använda ett automatiserat behandlingssystem endast har tillgång till operativa personuppgifter som omfattas av deras behörighet (åtkomstkontroll),
- f) säkerställa att det kan kontrolleras och fastställas till vilka organ operativa personuppgifter har överförts eller kan överföras och för vilka organ uppgifterna har gjorts tillgängliga eller kan göras tillgängliga med hjälp av dataöverföring (kommunikationskontroll),
- g) säkerställa att det är möjligt att i efterhand kontrollera och fastställa vilka operativa personuppgifter som har förts in i ett automatiserat databehandlingssystem samt när och av vem uppgifterna infördes (indatakontroll),
- h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av operativa personuppgifter i samband med överföring av operativa personuppgifter eller under transport av databärare (transportkontroll),
- i) säkerställa att de system som används kan återställas vid störningar (återställande),
- j) säkerställa att systemet fungerar, att funktionsfel rapporteras (driftsäkerhet) och att de lagrade operativa personuppgifterna inte kan försvanskas genom funktionsfel i systemet (dataintegritet).

Artikel 74

Anmälan av en personuppgiftsincident till Europeiska datatillsynsmannen

1. Vid en personuppgiftsincident ska Europeiska åklagarmyndigheten utan onödigt dröjsmål och om möjligt senast 72 timmar efter att ha fått vetskap om den anmäla personuppgiftsincidenten till Europeiska datatillsynsmannen, såvida det inte är osannolikt att personuppgiftsincidenten medför en risk för fysiska personers rättigheter och friheter. Om anmälan till Europeiska datatillsynsmannen inte görs inom 72 timmar, ska den åtföljas av en motivering till förseningen.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska åtminstone
 - a) beskriva personuppgiftsincidentens art, om möjligt inbegripet de kategorier av och det ungefärliga antalet registrerade som berörs samt de kategorier av och det ungefärliga antalet personuppgiftsposter som berörs,
 - b) förmedla dataskyddsombudets namn och kontaktuppgifter,
 - c) beskriva de sannolika konsekvenserna av personuppgiftsincidenten, och
 - d) beskriva de åtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten har vidtagit eller föreslagit för att åtgärda personuppgiftsincidenten, om lämpligt inbegripet åtgärder för att mildra dess potentiella negativa effekter.
3. Om och i den utsträckning som det inte är möjligt att tillhandahålla den information som avses i punkt 2 samtidigt, får informationen tillhandahållas i omgångar utan onödigt ytterligare dröjsmål.
4. Europeiska åklagarmyndigheten ska dokumentera alla personuppgiftsincidenter som avses i punkt 1, inbegripet omständigheterna kring personuppgiftsincidenten, dess effekter och de korrigerande åtgärder som vidtagits. Dokumentationen ska göra det möjligt för Europeiska datatillsynsmannen att kontrollera efterlevnaden av denna artikel.
5. Om personuppgiftsincidenten rör personuppgifter som har överförts av eller till en annan personuppgiftsansvarig, ska Europeiska åklagarmyndigheten utan onödigt dröjsmål förmedla den information som avses i punkt 3 till den personuppgiftsansvarige.

Artikel 75

Information till den registrerade om en personuppgiftsincident

1. Om personuppgiftsincidenten sannolikt leder till en hög risk för fysiska personers rättigheter och friheter, ska Europeiska åklagarmyndigheten utan onödigt dröjsmål informera den registrerade om personuppgiftsincidenten.
2. Den information till den registrerade som avses i punkt 1 i denna artikel ska innehålla en tydlig och klar beskrivning av personuppgiftsincidentens art och åtminstone de upplysningar och de rekommendationer som anges i artikel 74.2 b, c och d.
3. Information till den registrerade i enlighet med punkt 1 krävs inte om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Europeiska åklagarmyndigheten har genomfört lämpliga tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder och dessa åtgärder har tillämpats på de personuppgifter som påverkades av personuppgiftsincidenten, i synnerhet sådana som ska göra uppgifterna oläsbara för alla personer som inte är behöriga att få tillgång till personuppgifterna, såsom kryptering.
 - b) Europeiska åklagarmyndigheten har vidtagit ytterligare åtgärder som säkerställer att den höga risk för registrerades rättigheter och friheter som avses i punkt 1 sannolikt inte längre kommer att uppstå.
 - c) Det skulle inbegripa en oproportionell ansträngning. I så fall ska i stället allmänheten informeras eller en liknande åtgärd vidtas, genom vilken de registrerade informeras på ett lika effektivt sätt.
4. Om Europeiska åklagarmyndigheten inte redan har informerat den registrerade om personuppgiftsincidenten, får Europeiska datatillsynsmannen, efter att ha bedömt sannolikheten för att personuppgiftsincidenten medför en hög risk, kräva att Europeiska åklagarmyndigheten gör detta eller besluta att något av de villkor som avses i punkt 3 har uppfyllts.
5. Den information till den registrerade som avses i punkt 1 i denna artikel kan senareläggas, begränsas eller utelämnas på de villkor och av de skäl som avses i artikel 60.3.

Artikel 76

Tillåten tillgång till operativa personuppgifter inom Europeiska åklagarmyndigheten

Endast den europeiska chefsåklagaren, de europeiska åklagarna, de europeiska delegerade åklagarna och bemyndigad personal som bistår dem får, i syfte att fullgöra sina uppgifter och inom de tidsgränser som fastställs i denna förordning, ha tillgång till de operativa personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten.

*Artikel 77***Utseende av dataskyddsbudet**

1. Kollegiet ska utse ett dataskyddsbud på grundval av ett förslag från den europeiska chefsåklagaren. Dataskyddsbudet ska vara en medlem av personalen som särskilt utnämnts till detta. Vid utförandet av sina uppgifter ska dataskyddsbudet agera oberoende och får inte ta emot några instruktioner.
2. Dataskyddsbudet ska väljas på grundval av sina yrkesmässiga kvalifikationer och i synnerhet sin sakkunskap om lagstiftning och praxis i fråga om dataskydd samt förmågan att fullgöra de uppgifter som avses i denna förordning, särskilt artikel 79.
3. Valet av dataskyddsbudet ska inte kunna leda till en intressekonflikt mellan ombudets uppdrag som dataskyddsbud och andra offentliga uppdrag, särskilt vad avser tillämpningen av denna förordning.
4. Dataskyddsbudet ska utnämnas för en period på fyra år och kan återutnämnas för totalt högst åtta år. Ombudet får endast avsättas från sitt uppdrag som dataskyddsbud av kollegiet med Europeiska datatillsynsmannens samtycke, om ombudet inte längre uppfyller de krav som ställs för att han eller hon ska kunna utföra sina uppgifter.
5. Europeiska åklagarmyndigheten ska offentliggöra dataskyddsbudets kontaktuppgifter och förmedla dem till Europeiska datatillsynsmannen.

*Artikel 78***Dataskyddsbudets ställning**

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska säkerställa att dataskyddsbudet på ett korrekt sätt och i god tid deltar i alla frågor som rör skyddet av personuppgifter.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska stödja dataskyddsbudet i utförandet av de uppgifter som avses i artikel 79, genom att tillhandahålla de resurser som krävs för att fullgöra dessa uppgifter samt ge tillgång till personuppgifter och behandlingsförfaranden, samt i upprätthållandet av dennes sakkunskap.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska säkerställa att dataskyddsbudet inte tar emot instruktioner som gäller utförandet av dessa uppgifter. Ombudet får inte avsättas eller bli föremål för sanktioner av kollegiet för att ha utfört sina uppgifter. Dataskyddsbudet ska rapportera direkt till den europeiska chefsåklagaren.
4. Den registrerade får kontakta dataskyddsbudet med avseende på alla frågor som rör behandlingen av dennes personuppgifter och utövandet av dennes rättigheter enligt denna förordning och förordning (EG) nr 45/2001.
5. Kollegiet ska anta genomförandebestämmelser för dataskyddsbudet. Dessa genomförandebestämmelser ska särskilt avse urvalsförfarandet för posten som dataskyddsbud samt ombudets avsättning, uppgifter och befogenheter samt garantier för dataskyddsbudets oberoende.
6. Europeiska åklagarmyndigheten ska förse dataskyddsbudet med den personal och de resurser som han eller hon behöver för att kunna utföra sina uppgifter.
7. Dataskyddsbudet och hans eller hennes personal ska vara bundna av tystnadsplikt i enlighet med artikel 108.

*Artikel 79***Dataskyddsbudets uppgifter**

1. Dataskyddsbudet ska särskilt ha följande uppgifter på databehandlingsområdet:
 - a) Att på ett oberoende sätt säkerställa Europeiska åklagarmyndighetens efterlevnad av dataskyddsbestämmelserna i denna förordning, förordning (EG) nr 45/2001 samt relevanta dataskyddsbestämmelser i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. Detta inbegriper kontroll av efterlevnaden av denna förordning, av andra dataskyddsbestämmelser på unionsnivå eller nationell nivå och av Europeiska åklagarmyndighetens strategi för skydd av personuppgifter, inbegripet ansvarstilldelning, information till och utbildning av personal som deltar i behandling och tillhörande granskning.

- b) Att informera och ge råd till Europeiska åklagarmyndigheten och de anställda som genomför behandlingen om deras skyldigheter enligt denna förordning och andra dataskyddsbestämmelser på unionsnivå eller nationell nivå.
- c) Att på begäran ge råd vad gäller konsekvensbedömningen avseende dataskydd och kontrollera genomförandet av den enligt artikel 71.
- d) Att säkerställa att ett register över överföring och mottagande av personuppgifter bevaras i enlighet med bestämmelser som ska fastställas i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning.
- e) Att samarbeta med de anställda vid Europeiska åklagarmyndigheten som ansvarar för förfaranden, utbildning och rådgivning avseende behandling av uppgifter.
- f) Att samarbeta med Europeiska datatillsynsmannen.
- g) Att säkerställa att de registrerade informeras om sina rättigheter enligt denna förordning.
- h) Att fungera som kontaktpunkt för Europeiska datatillsynsmannen i frågor som rör behandling, inbegripet det förhandssamråd som avses i artikel 72, och om lämpligt samråda i andra frågor.
- i) Att utarbeta en årsrapport och överlämna denna till den europeiska chefsåklagaren och Europeiska datatillsynsmannen.

2. Dataskyddsombudet ska utföra de uppgifter som föreskrivs i förordning (EG) nr 45/2001 när det gäller administrativa personuppgifter.

3. Dataskyddsombudet och den personal vid Europeiska åklagarmyndigheten som bistår dataskyddsombudet i arbetet ska ha tillgång till de personuppgifter som Europeiska åklagarmyndigheten behandlar och till dess lokaler i den utsträckning som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.

4. Om dataskyddsombudet anser att de bestämmelser i förordning (EG) nr 45/2001 som rör behandlingen av administrativa personuppgifter eller de bestämmelser i denna förordning som rör behandling av operativa personuppgifter inte har följts, ska ombudet informera den europeiska chefsåklagaren och uppmana denne att inom en angiven tidsfrist åtgärda den bristande efterlevnaden. Om den europeiska chefsåklagaren inte korrigerar den bristande efterlevnaden inom den angivna tidsfristen, ska dataskyddsombudet överlämna ärendet till Europeiska datatillsynsmannen.

Artikel 80

Allmänna principer för överföring av operativa personuppgifter

1. Europeiska åklagarmyndigheten får, under förutsättning att övriga bestämmelser i denna förordning efterlevs, särskilt artikel 53, överföra operativa personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, men endast om de villkor som fastställs i artiklarna 80–83 är uppfyllda, nämligen att

- a) överföringen är nödvändig för utförandet av Europeiska åklagarmyndighetens uppgifter,
- b) de operativa personuppgifterna överförs till en personuppgiftsansvarig i ett tredjeland eller en internationell organisation som är en behörig myndighet för tillämpningen av artikel 104,
- c) Europeiska åklagarmyndigheten, om de operativa personuppgifter som ska överföras i enlighet med denna artikel har överförts eller gjorts tillgängliga för denna av en medlemsstat i Europeiska unionen, ska inhämta förhandstillstånd för överföringen av den relevanta behöriga myndigheten i den medlemsstaten i Europeiska unionen i överensstämmelse med dess nationella lagstiftning, såvida inte den medlemsstaten i Europeiska unionen har gett sitt tillstånd till denna överföring i allmänna termer eller med förbehåll för särskilda villkor,
- d) kommissionen i enlighet med artikel 81 har beslutat att skyddsnivån i ett tredjeland eller en internationell organisation är adekvat eller, om inget sådant beslut om adekvat skyddsnivå föreligger, lämpliga skyddsåtgärder har vidtagits eller föreligger i enlighet med artikel 82 eller, om inget beslut om adekvat skyddsnivå föreligger och inga sådana lämpliga skyddsåtgärder har vidtagits, undantag för särskilda situationer i enlighet med artikel 83 gäller, och

e) Europeiska åklagarmyndigheten, vid vidare överföring till ett annat tredjeland eller en internationell organisation från ett tredjeland eller en internationell organisation, ska kräva att tredjelandet eller den internationella organisationen anholder om förhandstillstånd för vidareöverföringen, som Europeiska åklagarmyndigheten får bevilja först efter vederbörligt beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet hur allvarligt brottet är, det ändamål för vilket de operativa personuppgifterna ursprungligen överfördes och nivån på skyddet av personuppgifter i det tredjeland eller den internationella organisation som de operativa personuppgifterna förs vidare till.

2. Europeiska åklagarmyndigheten får endast överföra operativa personuppgifter utan förhandstillstånd av en medlemsstat i Europeiska unionen i enlighet med punkt 1 c, om överföringen av operativa personuppgifter är nödvändig för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat i Europeiska unionen eller ett tredjeland eller mot väsentliga intressen för en medlemsstat i Europeiska unionen och ett förhandstillstånd inte kan erhållas i tid. Den myndighet som är ansvarig för att ge förhandstillstånd ska underrättas utan dröjsmål.

3. Medlemsstaterna i Europeiska unionen samt unionens institutioner, organ och byråer får inte överföra operativa personuppgifter som erhållits från Europeiska åklagarmyndigheten till ett tredjeland eller en internationell organisation. Detta ska inte gälla i fall då Europeiska åklagarmyndigheten har godkänt en sådan överföring, efter vederbörligt beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet hur allvarligt brottet är, det ändamål för vilket de operativa personuppgifterna ursprungligen överfördes och nivån på skyddet av personuppgifter i det tredjeland eller den internationella organisation som de operativa personuppgifterna överförs till. Denna skyldighet att erhålla förhandstillstånd av Europeiska åklagarmyndigheten ska inte gälla de ärenden som har hänskjutits till behöriga nationella myndigheter i enlighet med artikel 34.

4. Artiklarna 80–83 ska tillämpas för att säkerställa att den nivå på skyddet av fysiska personer som säkerställs genom denna förordning och genom unionsrätten inte undergrävs.

Artikel 81

Överföring på grundval av ett beslut om adekvat skyddsnivå

Europeiska åklagarmyndigheten får överföra operativa personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, om kommissionen i enlighet med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680 har beslutat att tredjelandet, ett territorium eller en eller flera specificerade sektorer i tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga säkerställer en adekvat skyddsnivå.

Artikel 82

Överföring som omfattas av lämpliga skyddsåtgärder

1. Om det inte föreligger något beslut om adekvat skyddsnivå, får Europeiska åklagarmyndigheten överföra operativa personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, om

a) lämpliga skyddsåtgärder för operativa personuppgifter har fastställts i ett rättsligt bindande instrument, eller

b) Europeiska åklagarmyndigheten har bedömt alla omständigheter kring en överföring av operativa personuppgifter och dragit slutsatsen att lämpliga skyddsåtgärder för de operativa personuppgifterna föreligger.

2. Europeiska åklagarmyndigheten ska informera Europeiska datatillsynsmannen om kategorier av överföringar enligt punkt 1 b.

3. Om en överföring grundas på punkt 1 b, ska denna överföring dokumenteras och dokumentationen på begäran göras tillgänglig för Europeiska datatillsynsmannen, inbegripet datum och tidpunkt för överföringen samt information om den mottagande behöriga myndigheten, om skälet till överföringen och om de operativa personuppgifter som har överförts.

Artikel 83

Undantag för särskilda situationer

1. Om det inte föreligger något beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 82, får Europeiska åklagarmyndigheten endast överföra operativa personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, om överföringen är nödvändig

a) för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan person,

b) för att skydda den registrerades berättigade intressen,

- c) för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat i Europeiska unionen eller ett tredjeland, eller
- d) i enskilda fall för utförandet av Europeiska åklagarmyndighetens uppgifter såvida inte Europeiska åklagarmyndigheten fastställer att den berörda registrerades grundläggande rättigheter och friheter väger tyngre än det allmänna intresset av en sådan överföring.

2. Om en överföring grundas på punkt 1, ska denna överföring dokumenteras och dokumentationen ska på begäran göras tillgänglig för Europeiska datatillsynsmannen, inbegripet datum och tidpunkt för överföringen samt information om den mottagande behöriga myndigheten, om skälet till överföringen och om de operativa personuppgifter som har överförts.

Artikel 84

Överföring av operativa personuppgifter till mottagare som är etablerade i tredjeländer

1. Genom undantag från artikel 80.1 b och utan att det påverkar tillämpningen av sådana internationella avtal som avses i punkt 2 i den här artikeln, får Europeiska åklagarmyndigheten i enskilda och särskilda fall överföra operativa personuppgifter direkt till mottagare som är etablerade i tredjeländer, men endast om de övriga bestämmelserna i detta kapitel efterlevs och samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Överföringen är absolut nödvändig för utförandet av dess uppgifter i enlighet med denna förordning för de ändamål som anges i artikel 49.1.
- b) Europeiska åklagarmyndigheten har fastställt att ingen av den berörda registrerades grundläggande rättigheter och friheter väger tyngre än det allmänna intresse som nödvändiggör överföringen i det aktuella fallet.
- c) Europeiska åklagarmyndigheten anser att överföring till en myndighet som är behörig för de ändamål som avses i artikel 49.1 i tredjelandet är ineffektivt eller olämpligt, i synnerhet eftersom överföringen inte kan göras inom rimlig tid.
- d) Den myndighet i tredjelandet som är behörig för de ändamål som avses i artikel 49.1 har utan onödigt dröjsmål informerats, såvida detta inte är ineffektivt eller olämpligt.
- e) Europeiska åklagarmyndigheten har informerat mottagaren om det eller de specifika ändamål för vilka denna utslutande får behandla de operativa personuppgifterna, förutsatt att behandlingen är nödvändig.

2. Med ett internationellt avtal enligt punkt 1 avses varje gällande bilateralt eller multilateralt internationellt avtal mellan unionen och tredjeländer inom området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete.

3. Om en överföring grundas på punkt 1, ska denna överföring dokumenteras och dokumentationen på begäran göras tillgänglig för Europeiska datatillsynsmannen, inbegripet datum och tidpunkt för överföringen samt information om den mottagande behöriga myndigheten, om skälet till överföringen och om de operativa personuppgifter som har överförts.

Artikel 85

Europeiska datatillsynsmannens tillsyn

1. Europeiska datatillsynsmannen ska ansvara för kontroll och säkerställandet av att bestämmelserna i denna förordning om skydd för fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter tillämpas vid Europeiska åklagarmyndighetens behandling av operativa personuppgifter och för rådgivning till Europeiska åklagarmyndigheten och de registrerade i alla frågor som rör behandling av operativa personuppgifter. För detta ändamål ska Europeiska datatillsynsmannen fullgöra de uppgifter som avses i punkt 2 i denna artikel, utöva de befogenheter han eller hon tilldelats enligt punkt 3 i denna artikel och samarbeta med nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med artikel 87.

2. Europeiska datatillsynsmannen ska ha följande uppgifter enligt denna förordning:

- a) Höra och utreda klagomål och informera berörd person om resultatet inom rimlig tid.
- b) Leda utredningar, antingen på eget initiativ eller på grundval av ett klagomål, och informera berörda personer om resultatet inom rimlig tid.

- c) Kontrollera och säkerställa att bestämmelserna i denna förordning om skydd för fysiska personer tillämpas vid Europeiska åklagarmyndighetens behandling av operativa personuppgifter.
 - d) Ge Europeiska åklagarmyndigheten råd, antingen på eget initiativ eller som svar på en begäran om rådfrågning, i alla frågor som rör behandling av operativa personuppgifter, särskilt innan myndigheten utarbetar interna bestämmelser om skydd av grundläggande fri- och rättigheter vid behandlingen av operativa personuppgifter.
3. Europeiska datatillsynsmannen får i enlighet med denna förordning
- a) ge registrerade råd när de utövar sina rättigheter,
 - b) hänskjuta ärendet till Europeiska åklagarmyndigheten vid en påstådd överträdelse av bestämmelserna om behandling av operativa personuppgifter och vid behov lämna förslag om hur överträdelsen kan rättas till och hur skyddet för de registrerade kan förbättras,
 - c) rådgöra med Europeiska åklagarmyndigheten, när en begäran om att utöva vissa rättigheter i samband med operativa personuppgifter har vägrats i strid med artiklarna 56–62,
 - d) hänskjuta ärendet till Europeiska åklagarmyndigheten,
 - e) beordra Europeiska åklagarmyndigheten att rätta, begränsa eller radera operativa personuppgifter som har behandlats av Europeiska åklagarmyndigheten på ett sätt som står i strid med bestämmelserna för behandling av operativa personuppgifter och att underrätta den tredje man till vilken uppgifterna har lämnats ut om sådana åtgärder, förutsatt att detta inte stör utredningar och lagföring under ledning av Europeiska åklagarmyndigheten,
 - f) väcka talan i Europeiska unionens domstol på de villkor som fastställs i fördragen,
 - g) intervensera i ärenden som har anhängiggjorts vid Europeiska unionens domstol.
4. Europeiska datatillsynsmannen ska ha tillgång till de operativa personuppgifter som Europeiska åklagarmyndigheten behandlar och till dess lokaler i den utsträckning som krävs för att denne ska kunna utföra sina uppgifter.
5. Europeiska datatillsynsmannen ska upprätta en årlig rapport om Europeiska åklagarmyndighetens tillsynsverksamhet.

Artikel 86

Europeiska datatillsynsmannens tystnadsplikt

Både under och efter sin ämbetsstid ska Europeiska datatillsynsmannen och dennes personal omfattas av tystnadsplikt vad avser konfidentiell information som har kommit till deras kännedom under tjänsteutövningen.

Artikel 87

Samarbete mellan Europeiska datatillsynsmannen och nationella tillsynsmyndigheter

1. Europeiska datatillsynsmannen ska bedriva sin verksamhet i nära samarbete med nationella tillsynsmyndigheter med avseende på särskilda frågor som kräver nationellt deltagande, i synnerhet om Europeiska datatillsynsmannen eller nationella tillsynsmyndigheter upptäcker stora skillnader mellan praxis i medlemsstaterna i Europeiska unionen eller upptäcker eventuellt olagliga överföringar genom Europeiska åklagarmyndighetens kommunikationskanaler, eller i samband med frågor rörande genomförande och tolkning av denna förordning som tas upp av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter.
2. I de fall som avses i punkt 1 får Europeiska datatillsynsmannen och nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för dataskyddsovervakning inom ramen för sina respektive behörighetsområden efter behov utbyta relevanta uppgifter, bistå varandra för att utföra granskningar och kontroller, undersöka tolknings- och tillämpningssvårigheter för denna förordning, undersöka problem med anknytning till utövandet av oberoende tillsyn eller de registrerades utövande av sina rättigheter, utforma harmoniserade förslag för gemensamma lösningar på problem samt främja medvetenheten om de registrerades rättigheter.

3. Europeiska dataskyddsstyrelsen, som inrättades genom förordning (EU) 2016/679, ska också utföra de uppgifter som avses i artikel 51 i direktiv (EU) 2016/680 i frågor som omfattas av denna förordning, särskilt de som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Artikel 88

Rätt att lämna in klagomål till Europeiska datatillsynsmannen

1. Alla registrerade ska ha rätt att lämna in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen, om de registrerade anser att Europeiska åklagarmyndighetens behandling av operativa personuppgifter som avser de registrerade står i strid med denna förordning.
2. Europeiska datatillsynsmannen ska underrätta den registrerade om klagomålets handläggning och resultat, inbegripet rätten till rättsmedel enligt artikel 89.

Artikel 89

Rätt till rättslig prövning mot Europeiska datatillsynsmannen

Beslut av Europeiska datatillsynsmannen kan överklagas hos Europeiska unionens domstol.

KAPITEL IX

FINANSIELLA BESTÄMMELSER OCH PERSONALBESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Finansiella bestämmelser

Artikel 90

Finansiella aktörer

1. Den europeiska chefsåklagaren ska ansvara för att förbereda beslut om upprättandet av budgeten och lägga fram dem för kollegiet för antagande.
2. Den administrativa direktören ska som utanordnare ansvara för genomförandet av Europeiska åklagarmyndighetens budget.

Artikel 91

Budget

1. Den europeiska chefsåklagaren ska utarbeta beräkningar av Europeiska åklagarmyndighetens intäkter och utgifter för varje budgetår, motsvarande kalenderåret, på grundval av ett förslag som ska utarbetas av den administrativa direktören. Dessa beräkningar ska anges i Europeiska åklagarmyndighetens budget.
2. Budgetens inkomster och utgifter ska balansera varandra.
3. Utan att det påverkar andra medel ska Europeiska åklagarmyndighetens intäkter inbegripa
 - a) ett bidrag från unionen som förs in i Europeiska unionens allmänna budget, med förbehåll för vad som anges i punkterna 7 och 8,
 - b) avgifter för publikationer och tjänster som tillhandahålls av Europeiska åklagarmyndigheten.
4. Europeiska åklagarmyndighetens utgifter ska inbegripa lön till den europeiska chefsåklagaren, de europeiska åklagarna, de europeiska delegerade åklagarna, den administrativa direktören och Europeiska åklagarmyndighetens anställda, administrativa och infrastrukturrelaterade kostnader och driftskostnader.
5. När europeiska delegerade åklagare utövar verksamhet inom ramen för Europeiska åklagarmyndigheten ska de berörda utgifter som de europeiska delegerade åklagarna ådrar sig vid denna verksamhet betraktas som Europeiska åklagarmyndighetens driftskostnader.

Europeiska åklagarmyndighetens driftskostnader ska i princip inte inbegripa kostnader med anknytning till utredningsåtgärder som genomförs av behöriga nationella myndigheter eller kostnader för rättshjälp. De ska emellertid – inom Europeiska åklagarmyndighetens budget – inbegripa vissa kostnader med anknytning till myndighetens utrednings- och lagföringsverksamhet, i enlighet med punkt 6.

Driftskostnaderna ska också inbegripa inrättandet av ett ärendehanteringssystem, utbildning, tjänsteresor och översättningar som krävs för Europeiska åklagarmyndighetens interna funktion, till exempel översättningar för den permanenta avdelningen.

6. Om en exceptionellt kostsam utredningsåtgärd vidtas på Europeiska åklagarmyndighetens vägnar kan de europeiska delegerade åklagarna, på eget initiativ eller på motiverad begäran av behöriga nationella myndigheter, samråda med den permanenta avdelningen om huruvida kostnaden för utredningsåtgärden delvis kan täckas av Europeiska åklagarmyndigheten. Sådana samråd får inte försena utredningen.

Den permanenta avdelningen kan sedan, efter samråd med den administrativa direktören och på grundval av proportionaliteten av den åtgärd som vidtagits under de särskilda omständigheterna och den extraordinära naturen hos de kostnader som åtgärden gett upphov till, besluta att godkänna eller avslå begäran, i enlighet med reglerna om bedömningen av dessa kriterier som ska anges i Europeiska åklagarmyndighetens interna arbetsordning. Den administrativa direktören ska därefter fatta beslut om storleken på det bidrag som ska tilldelas på grundval av tillgängliga finansiella resurser. Den administrativa direktören ska utan dröjsmål underrätta den handläggande europeiska delegerade åklagaren om beslutet om beloppet.

7. I överensstämmelse med artikel 332 i EUF-fördraget ska de utgifter för Europeiska åklagarmyndigheten som avses i punkterna 4 och 5 i den här artikeln bäras av medlemsstaterna. De av medlemsstaterna i Europeiska unionen som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten ska komma i åtnjutande av en justering i enlighet med artikel 11 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ⁽¹⁾.

8. Punkt 7 ska inte vara tillämplig på de förvaltningskostnader som genomförandet av det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten åsamkar unionens institutioner.

Artikel 92

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska den europeiska chefsåklagaren göra ett preliminärt utkast till beräkning av Europeiska åklagarmyndighetens intäkter och utgifter för det kommande budgetåret, på grundval av ett förslag som ska utarbetas av den administrativa direktören. Den europeiska chefsåklagaren ska skicka det preliminära utkastet till beräkning till kollegiet för antagande.

2. Det preliminära utkastet till beräkning av Europeiska åklagarmyndighetens inkomster och utgifter ska skickas till kommissionen senast den 31 januari varje år. Senast den 31 mars varje år ska Europeiska åklagarmyndigheten skicka ett slutligt utkast till beräkning till kommissionen, inklusive ett utkast till tjänsteförteckning.

3. Kommissionen ska skicka beräkningen till Europaparlamentet och rådet (*budgetmyndigheten*) tillsammans med förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.

4. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, och som den ska förelägga budgetmyndigheten enligt artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

5. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget från unionens allmänna budget till Europeiska åklagarmyndigheten.

6. Budgetmyndigheten ska anta Europeiska åklagarmyndighetens tjänsteförteckning.

7. Europeiska åklagarmyndighetens budget ska antas av kollegiet på förslag från den europeiska chefsåklagaren. Den blir slutlig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med samma förfarande som gäller för antagandet av den första budgeten.

8. För fastighetsprojekt som kan få betydande konsekvenser för Europeiska åklagarmyndighetens budget ska artikel 88 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 ⁽²⁾ gälla.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (EUT L 168, 7.6.2014, s. 39).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

*Artikel 93***Budgetgenomförandet**

1. Den administrativa direktören, som agerar som behörig utanordnare för Europeiska åklagarmyndigheten, ska genomföra budgeten under eget ansvar och inom de begränsningar som tillåts i budgeten.
2. Den administrativa direktören ska varje år till budgetmyndigheten översända alla uppgifter av betydelse för resultatet av eventuella utvärderingsförfaranden.

*Artikel 94***Redovisning och förfarande för att bevilja ansvarsfrihet**

1. Europeiska åklagarmyndighetens räkenskapsförare ska översända de preliminära redovisningarna för räkenskapsåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars följande räkenskapsår (år N + 1).
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska översända en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars följande räkenskapsår.
3. Kommissionens räkenskapsförare ska senast den 31 mars efter utgången av varje räkenskapsår översända Europeiska åklagarmyndighetens preliminära redovisningar som konsoliderats med kommissionens räkenskaper till revisionsrätten.
4. I enlighet med artikel 148.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska revisionsrätten senast den 1 juni på följande år meddela sina iakttagelser i fråga om Europeiska åklagarmyndighetens preliminära redovisningar.
5. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om Europeiska åklagarmyndighetens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 148 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska Europeiska åklagarmyndighetens räkenskapsförare på eget ansvar upprätta de slutliga redovisningarna och överlämna dessa till kollegiet för yttrande.
6. Europeiska åklagarmyndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 juli efter utgången av varje räkenskapsår översända de slutliga redovisningarna till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten tillsammans med det yttrande från kollegiet som avses i punkt 5.
7. Europeiska åklagarmyndighetens slutliga redovisningar ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november året efter respektive räkenskapsår.
8. Den administrativa direktören ska översända ett svar till revisionsrätten på dess iakttagelser senast den 30 september efter utgången av varje räkenskapsår. Den administrativa direktören ska även översända svaret till kommissionen.
9. Den administrativa direktören ska för Europaparlamentet, på dess begäran och i enlighet med artikel 109.3 i delegerad förordning (EU) nr 1271/2013, lägga fram alla uppgifter som krävs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna tillämpas på ett smidigt sätt.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den administrativa direktören ansvarsfrihet beträffande budgetens genomförande år N.

*Artikel 95***Finansiella regler**

Den europeiska chefsåklagaren ska utarbeta utkastet till finansiella regler som ska tillämpas på Europeiska åklagarmyndigheten på grundval av ett förslag från den administrativa direktören. Dessa regler ska antas av kollegiet efter samråd med kommissionen. De finansiella reglerna ska inte avvika från dem som ingår i delegerad förordning (EU) nr 1271/2013 såvida inte en sådan avvikelse är specifikt nödvändig för Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet och förutsatt att kommissionen har gett ett förhandsgodkännande.

AVSNITT 2

Personalbestämmelser

Artikel 96

Allmänna bestämmelser

1. Tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren samt de regler som antagits genom överenskommelse mellan unionens institutioner för att ge verkan åt dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor ska gälla för den europeiska chefsåklagaren och de europeiska åklagarna, de europeiska delegerade åklagarna, den administrativa direktören och Europeiska åklagarmyndighetens anställda, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Den europeiska chefsåklagaren och de europeiska åklagarna ska vara tillfälligt anställda vid Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 2 a i anställningsvillkoren.

2. Europeiska åklagarmyndighetens anställda ska rekryteras i enlighet med de regler och bestämmelser som gäller för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen.

3. De befogenheter att ingå anställningsavtal som tillsättningsmyndigheten tilldelas enligt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska utövas av kollegiet. Kollegiet får i fråga om Europeiska åklagarmyndighetens anställda delegera dessa befogenheter till den administrativa direktören. Den delegering av befogenheter som avses i denna punkt ska inte gälla för den europeiska chefsåklagaren, de europeiska åklagarna, de europeiska delegerade åklagarna eller den administrativa direktören.

4. Kollegiet ska anta lämpliga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna. Kollegiet ska också anta en planering av personalresurser som en del av planeringsdokumentet.

5. Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier ska gälla för Europeiska åklagarmyndigheten och dess anställda.

6. Europeiska delegerade åklagare ska vara anställda som särskilda rådgivare i enlighet med artiklarna 5, 123 och 124 i anställningsvillkoren. De behöriga nationella myndigheterna ska underlätta utövandet av de europeiska delegerade åklagarnas uppgifter inom ramen för denna förordning och avstå från varje agerande eller inriktning som kan skada deras karriär eller ställning inom det nationella åklagarväsendet. I synnerhet ska de behöriga nationella myndigheterna förse de europeiska delegerade åklagarna med de resurser och den utrustning som de behöver för utövandet av sin verksamhet i enlighet med denna förordning och se till att de är fullständigt integrerade i sina nationella åklagarmyndigheter. Det ska säkerställas att det finns tillräckliga arrangemang för att de europeiska delegerade åklagarnas rättigheter som har anknytning till social trygghet, pension och försäkringsskydd enligt nationell lagstiftning ska bibehållas. Det ska också säkerställas att de europeiska delegerade åklagarnas totala lön inte är lägre än vad den skulle ha varit om den berörda åklagaren hade fortsatt arbeta endast som nationell åklagare. Ansvaret för de europeiska delegerade åklagarnas allmänna arbetsvillkor och arbetsmiljö ska ligga på de behöriga nationella rättsliga myndigheterna.

7. Europeiska åklagare och europeiska delegerade åklagare får i utövandet av sina utredningsbefogenheter och lagföringsbefogenheter inte erhålla några order, riktlinjer eller instruktioner utöver de som uttryckligen föreskrivs i artikel 6.

Artikel 97

Tillfälligt anställda och kontraktsanställda

1. Tillfälligt anställda vid unionens institutioner, organ eller byråer i enlighet med artikel 2 a i anställningsvillkoren som anställs av Europeiska åklagarmyndigheten med ett anställningsavtal som ingås före och senast ett år efter det att Europeiska åklagarmyndigheten har blivit operativ i enlighet med det beslut som avses i artikel 120.2 ska erbjudas anställningsavtal inom ramen för artikel 2 f i anställningsvillkoren, medan villkoren i anställningsavtalet i övrigt ska vara oförändrade, utan att detta påverkar behovet av att fullgöra de skyldigheter som härrör från anställningsvillkoren. Dessa tillfälligt anställda ska anses ha gjort hela sin tjänstgöring vid Europeiska åklagarmyndigheten.

2. Kontraktsanställda vid unionens institutioner i enlighet med artikel 3a eller 3b i anställningsvillkoren som anställs av Europeiska åklagarmyndigheten med ett anställningsavtal som ingås före och senast ett år efter det att Europeiska åklagarmyndigheten har blivit operativ i enlighet med det beslut som avses i artikel 120.2 ska erbjudas anställningsavtal inom ramen för artikel 3a i anställningsvillkoren, medan villkoren i anställningsavtalet i övrigt ska vara oförändrade. Dessa kontraktsanställda ska anses ha gjort hela sin tjänstgöring vid Europeiska åklagarmyndigheten.

3. Tillfälligt anställda vid unionens organ eller byråer i enlighet med artikel 2 f i anställningsvillkoren och kontraktsanställda vid unionens institutioner, organ eller byråer i enlighet med artikel 3a i anställningsvillkoren som anställs av Europeiska åklagarmyndigheten med ett anställningsavtal som ingås före och senast ett år efter det att Europeiska åklagarmyndigheten har blivit operativ i enlighet med det beslut som avses i artikel 120.2, ska erbjudas anställningsavtal på samma villkor. Dessa anställda ska anses ha gjort hela sin tjänstgöring vid Europeiska åklagarmyndigheten.

Artikel 98

Utstationerade nationella experter och annan personal

1. Europeiska åklagarmyndigheten får, utöver sina egna anställda, anlita utstationerade nationella experter eller andra personer som ställs till dess förfogande men som inte är anställda av Europeiska åklagarmyndigheten. När de utstationerade nationella experterna utför uppgifter som rör Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet ska de vara underställda den europeiska chefsåklagaren.

2. Kollegiet ska anta ett beslut om fastställande av regler för utstationering till Europeiska åklagarmyndigheten av nationella experter eller andra personer som ställs till dess förfogande men som inte är anställda av Europeiska åklagarmyndigheten.

KAPITEL X

BESTÄMMELSER OM FÖRBINDELSERNA MELLAN EUROPEISKA ÅKLAGARMYNDIGHETEN OCH DESS PARTNER

Artikel 99

Gemensamma bestämmelser

1. I den utsträckning som krävs för fullgörandet av dess uppgifter får Europeiska åklagarmyndigheten upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med unionens institutioner, organ eller byråer, i enlighet med målen för dessa, samt med myndigheter i medlemsstater i Europeiska unionen som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten, myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer.

2. I den utsträckning som det är relevant för fullgörandet av dess uppgifter får Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 111 utbyta alla uppgifter direkt med de enheter som anges i punkt 1 i den här artikeln, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

3. Europeiska åklagarmyndigheten får för de ändamål som anges i punkterna 1 och 2 ingå samarbetsavtal med de enheter som avses i punkt 1. Dessa samarbetsavtal ska vara av teknisk och/eller operativ art och ska i synnerhet syfta till att underlätta samarbetet och informationsutbytet mellan avtalsparterna. Samarbetsavtalen får varken utgöra en grund för att tillåta utbyte av personuppgifter eller ha rättsligt bindande verkningar för unionen eller dess medlemsstater.

Artikel 100

Förbindelser med Eurojust

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska upprätta och upprätthålla en nära förbindelse med Eurojust som baseras på ett inbördes samarbete inom deras respektive mandat och på utveckling av operativa, administrativa och förvaltningsmässiga inbördes förbindelser i enlighet med vad som anges i denna artikel. I detta syfte ska den europeiska chefsåklagaren och Eurojusts ordförande träffas regelbundet för att diskutera frågor av gemensamt intresse.

2. I operativa frågor får Europeiska åklagarmyndigheten knyta till sig Eurojust om verksamheten gäller gränsöverskridande ärenden, bland annat genom

a) informationsdelning, inklusive personuppgifter, om dess utredningar i enlighet med de relevanta bestämmelserna i denna förordning,

b) en uppmaning till Eurojust eller dess behöriga nationella medlem(mar) om att ge stöd genom överföring av dess beslut eller begäranden om ömsesidig rättslig hjälp till och verkställighet inom Europeiska unionens medlemsstater som är medlemmar i Eurojust men som inte deltar i inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten samt tredjeländer.

3. Europeiska åklagarmyndigheten ska ha indirekt tillgång till uppgifter i Eurojusts ärendehanteringssystem på grundval av ett system med träff/icke träff. När överensstämmelse visar sig föreligga mellan uppgifter som förts in i ärendehanteringssystemet av Europeiska åklagarmyndigheten och uppgifter som Eurojust har ska det faktum att det föreligger en överensstämmelse meddelas till både Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten samt till den av Europeiska unionens medlemsstater som tillhandahöll Eurojust uppgifterna. Europeiska åklagarmyndigheten ska vidta lämpliga åtgärder för att Eurojust ska kunna ha tillgång till uppgifter i dess ärendehanteringssystem på grundval av ett system med träff/icke träff.

4. Europeiska åklagarmyndigheten får förlita sig på stöd och resurser från Eurojusts förvaltning. Eurojust får för detta ändamål tillhandahålla Europeiska åklagarmyndigheten tjänster av gemensamt intresse. Detaljerna ska regleras genom ett avtal.

Artikel 101

Förbindelser med Olaf

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska upprätta och upprätthålla nära förbindelser med Olaf som baseras på ett inbördes samarbete inom deras respektive mandat och på informationsutbyte. Syftet med förbindelserna ska framför allt vara att säkerställa att alla tillgängliga medel används för skydd av unionens ekonomiska intressen genom Olafs komplementaritet med och stöd till Europeiska åklagarmyndigheten.

2. Utan att det påverkar de insatser som anges i punkt 3 ska Olaf, om Europeiska åklagarmyndigheten genomför en brottsutredning i enlighet med denna förordning, inte inleda någon parallell administrativ utredning av samma sakförhållanden.

3. Under en utredning som Europeiska åklagarmyndigheten genomför får Europeiska åklagarmyndigheten begära att Olaf i enlighet med Olafs mandat stöder eller kompletterar Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet genom att i synnerhet

a) tillhandahålla uppgifter (inbegripet kriminalteknisk analys), sakkunskap och operativt stöd,

b) underlätta samordning av specifika insatser som de behöriga nationella administrativa myndigheterna och unionsorganen genomför,

c) genomföra administrativa utredningar.

4. Europeiska åklagarmyndigheten får, i syfte att göra det möjligt för Olaf att överväga lämpliga administrativa åtgärder i enlighet med sitt mandat, lämna relevant information till Olaf om ärenden där Europeiska åklagarmyndigheten beslutat att inte genomföra någon utredning eller har avskrivit ett ärende.

5. Europeiska åklagarmyndigheten ska ha indirekt tillgång till uppgifter i Olafs ärendehanteringssystem på grundval av ett system med träff/icke träff. När överensstämmelse visar sig föreligga mellan uppgifter som förts in i ärendehanteringssystemet av Europeiska åklagarmyndigheten och uppgifter som Olaf har, ska det faktum att det föreligger en överensstämmelse meddelas till både Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten. Europeiska åklagarmyndigheten ska vidta lämpliga åtgärder för att Olaf ska kunna ha tillgång till uppgifter i dess ärendehanteringssystem på grundval av ett system med träff/icke träff.

Artikel 102

Förbindelser med Europol

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska upprätta och upprätthålla nära förbindelser med Europol. I detta syfte ska de ingå ett samarbetsavtal där de fastställer bestämmelser för sitt samarbete.

2. Om så är nödvändigt för en utredning ska Europeiska åklagarmyndigheten på begäran kunna erhålla all relevant information från Europol om brott som omfattas av myndighetens behörighet, och kan Europeiska åklagarmyndigheten även be Europol att bistå myndigheten med analytiskt stöd vid en särskild utredning som genomförs av Europeiska åklagarmyndigheten.

*Artikel 103***Förbindelser med andra av unionens institutioner, organ och byråer**

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska upprätta och upprätthålla ett samarbete med kommissionen för att skydda unionens ekonomiska intressen. I detta syfte ska de ingå ett avtal där de fastställer bestämmelser för sitt samarbete.
2. Utan att det påverkar det korrekta genomförandet av och sekretessen i dess utredningar, ska Europeiska åklagarmyndigheten utan dröjsmål lämna tillräckliga uppgifter till de av unionens institutioner, organ eller byråer och andra brottsoffer som berörs, så att dessa kan vidta lämpliga åtgärder, särskilt
 - a) administrativa åtgärder, t.ex. säkerhetsåtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen, i detta avseende; Europeiska åklagarmyndigheten får rekommendera att unionens institutioner, organ och byråer vidtar särskilda åtgärder,
 - b) intervention som målsägande i förfarandet,
 - c) administrativa åtgärder för återkrav av penningbelopp som ska betalas till unionens budget eller disciplinära åtgärder.

*Artikel 104***Förbindelser med tredjeländer och internationella organisationer**

1. De samarbetsavtal som avses i artikel 99.3 med myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer kan i synnerhet handla om utbyte av strategisk information och utsändande av sambandsmän till Europeiska åklagarmyndigheten.
2. Europeiska åklagarmyndigheten får, med de berörda behöriga myndigheternas samtycke, utse kontaktpunkter i tredjeländer för att underlätta samarbetet i linje med Europeiska åklagarmyndighetens operativa behov.
3. Internationella avtal med ett eller flera tredjeländer som unionen i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget har ingått eller anslutit sig till på områden som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet, såsom internationella avtal om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska åklagarmyndigheten och dessa tredjeländer, ska vara bindande för Europeiska åklagarmyndigheten.
4. Om det inte finns något sådant avtal som avses i punkt 3 ska medlemsstaterna, om det är tillåtet inom ramen för det multilaterala internationella avtalet i fråga och under förutsättning att tredjelandet ger sitt godkännande, erkänna och, i tillämpliga fall, anmäla Europeiska åklagarmyndigheten som en behörig myndighet vid tillämpning av multilaterala internationella avtal om rättslig hjälp i brottmål som de ingått, till exempel, om så är nödvändigt och möjligt, genom en ändring av de avtalen.

Medlemsstaterna får också anmäla Europeiska åklagarmyndigheten som en behörig myndighet vid tillämpning av andra internationella avtal om rättslig hjälp i brottmål som de ingått, till exempel genom en ändring av dessa avtal.

5. Om det inte finns något sådant avtal som avses i punkt 3 i den här artikeln eller något sådant erkännande som avses i punkt 4 i den här artikeln får, i enlighet med artikel 13.1, den handläggande europeiska delegerade åklagaren utnyttja de befogenheter som nationella åklagare i hans eller hennes medlemsstat har att begära rättslig hjälp i brottmål från myndigheter i tredjeländer, på grundval av internationella avtal som ingåtts av den medlemsstaten eller tillämplig nationell lagstiftning och, där så krävs, genom de behöriga nationella myndigheterna. I sådant fall ska den europeiska delegerade åklagaren informera myndigheterna i tredjeländer om att Europeiska åklagarmyndigheten vid tillämpning av denna förordning kommer att använda den bevisning som insamlats på grundval av detta; den europeiska delegerade åklagaren ska i förekommande fall även försöka inhämta samtycke till detta från tredjeländernas myndigheter. Under alla omständigheter ska tredjelandet vederbörligen informeras om att den slutliga mottagaren av svaret på begäran är Europeiska åklagarmyndigheten.

I de fall där Europeiska åklagarmyndigheten inte kan utöva sin verksamhet på grundval av ett tillämpligt internationellt avtal i enlighet med vad som avses i punkt 3 eller 4 i denna artikel får Europeiska åklagarmyndigheten också, inom ramarna för sin materiella behörighet, begära rättslig hjälp i brottmål från myndigheter i tredjeländer i ett visst ärende. Europeiska åklagarmyndigheten ska uppfylla de eventuella villkor som de myndigheterna fastställer i fråga om användningen av de uppgifter som de tillhandahållit på grundval av detta.

6. Med förbehåll för övriga bestämmelser i denna förordning får Europeiska åklagarmyndigheten på begäran, för utredningsändamål eller för användning som bevisning i brottsutredningar, tillhandahålla behöriga myndigheter i tredje-länder eller internationella organisationer uppgifter eller bevismaterial som redan innehas av Europeiska åklagarmyndigheten. Efter samråd med den permanenta avdelningen ska den handläggande europeiska delegerade åklagaren besluta om alla sådana eventuella överföringar av uppgifter eller bevismaterial i enlighet med den nationella lagstiftningen i sin medlemsstat och denna förordning.

7. Om det är nödvändigt att begära utlämning av en person får den handläggande europeiska delegerade åklagaren begära att den behöriga myndigheten i hans eller hennes medlemsstat utfärdar en begäran om utlämning i enlighet med tillämpliga fördrag och/eller tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 105

Förbindelser med medlemsstater i Europeiska unionen som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten

1. De samarbetsavtal som avses i artikel 99.3 med myndigheter i medlemsstater i Europeiska unionen som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten kan i synnerhet handla om utbyte av strategisk information och utsändande av sambandsmän till Europeiska åklagarmyndigheten.

2. Europeiska åklagarmyndigheten får, med de berörda behöriga myndigheternas samtycke, utse kontaktpunkter i de medlemsstater i Europeiska unionen som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten för att underlätta samarbetet i linje med Europeiska åklagarmyndighetens behov.

3. Om det inte finns något rättsligt instrument om straffrättsligt samarbete och överlämnande mellan Europeiska åklagarmyndigheten och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i Europeiska unionen som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten ska medlemsstaterna anmäla Europeiska åklagarmyndigheten som en behörig myndighet vid tillämpning av de tillämpliga unionsakterna om straffrättsligt samarbete i ärenden som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet, i sina förbindelser med medlemsstater i Europeiska unionen som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.

KAPITEL XI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 106

Rättslig ställning och verksamhetsvillkor

1. I varje medlemsstat ska Europeiska åklagarmyndigheten ha den rättskapacitet som beviljas juridiska personer enligt nationell lagstiftning.

2. De arrangemang som är nödvändiga beträffande Europeiska åklagarmyndighetens lokaler och de resurser som ska tillhandahållas av Luxemburg samt de särskilda regler som är tillämpliga i den medlemsstaten på kollegiets ledamöter, den administrativa direktören och Europeiska åklagarmyndighetens anställda och deras familjemedlemmar ska fastställas i ett avtal om säte som ska slutas mellan Europeiska åklagarmyndigheten och Luxemburg senast den dag då Europeiska åklagarmyndigheten åtar sig de utrednings- och lagföringsuppgifter som fastställts i enlighet med artikel 120.2.

Artikel 107

Bestämmelser om språkanvändning

1. Rådets förordning (EEG) nr 1/58 ⁽¹⁾ ska gälla för de akter som avses i artiklarna 21 och 114 i den här förordningen.

2. Kollegiet ska besluta med två tredjedels majoritet av ledamöterna om Europeiska åklagarmyndighetens språkanvändning.

3. De översättningstjänster som krävs för att Europeiska åklagarmyndighetens administrativa verksamhet på central nivå ska fungera, ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ, såvida inte någon annan lösning krävs på grund av frågans brådskande karaktär. De europeiska delegerade åklagarna ska besluta om närmare bestämmelser om översättning för utredningsändamål i enlighet med gällande nationell lagstiftning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1/58 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

Artikel 108

Konfidentialitet och tystnadsplikt

1. Kollegiets ledamöter, den administrativa direktören och Europeiska åklagarmyndighetens anställda, utstationerade nationella experter och andra personer som ställs till Europeiska åklagarmyndighetens förfogande men som inte är anställda av Europeiska åklagarmyndigheten samt europeiska delegerade åklagare, ska vara bundna av tystnadsplikt i enlighet med unionslagstiftningen avseende alla uppgifter som Europeiska åklagarmyndigheten innehar.
2. Varje annan person som medverkar eller bistår vid utförandet av Europeiska åklagarmyndighetens uppgifter på nationell nivå ska vara bundna av tystnadsplikt i enlighet med vad som föreskrivs i tillämplig nationell lagstiftning.
3. Tystnadsplikten ska gälla de personer som avses i punkterna 1 och 2 även efter avslutat uppdrag eller avslutad anställning samt efter avslutad verksamhet.
4. Tystnadsplikten ska, i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning eller unionslagstiftning, gälla all information som Europeiska åklagarmyndigheten tar emot, såvida inte informationen redan har lagligen offentliggjorts.
5. Utredningar som genomförs under Europeiska åklagarmyndighetens ledning ska skyddas av reglerna om tystnadsplikt i tillämplig unionsrätt. Personer som medverkar eller bistår vid utförandet av Europeiska åklagarmyndighetens uppgifter ska ha en skyldighet att iaktta den tystnadsplikt som föreskrivs i tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 109

Öppenhet

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ ska tillämpas på handlingar som inte utgör ärendakter, inbegripet elektroniska bilder av dessa akter, som bevaras i enlighet med artikel 45 i den här förordningen.
2. Den europeiska chefsåklagaren ska inom sex månader från det datum då han eller hon utsetts, utarbeta ett förslag till närmare bestämmelser avseende tillämpningen av denna artikel. Detta förslag ska antas av kollegiet.
3. Beslut som fattas av Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001, kan utgöra föremål för ett klagomål till Europeiska ombudsmannen eller en talan inför Europeiska unionens domstol enligt de villkor som anges i artiklarna 228 respektive 263 i EUF-fördraget.

Artikel 110

Olaf och revisionsrätten

1. För att underlätta motverkandet av bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet enligt förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ska Europeiska åklagarmyndigheten, senast sex månader efter den dag som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 120.2, ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾ och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla den europeiska chefsåklagaren, de europeiska åklagarna, den administrativa direktören och Europeiska åklagarmyndighetens anställda, utstationerade nationella experter och andra personer som ställs till Europeiska åklagarmyndighetens förfogande men som inte är anställda av Europeiska åklagarmyndigheten samt europeiska delegerade åklagare med användning av den mall som finns i bilagan till det avtalet.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att på grundval av handlingar och på plats genomföra revision av alla uppdragstagare och underleverantörer som har mottagit unionsmedel från Europeiska åklagarmyndigheten.
3. Olaf kan genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽³⁾ i syfte att fastställa om det har förekommit några oegentligheter som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med utgifter finansierade av Europeiska åklagarmyndigheten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Interinstitutionellt avtal av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 15).

⁽³⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Utan att det påverkar punkterna 1, 2 och 3 ska Europeiska åklagarmyndighetens samarbetsavtal med unionsorgan, myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer samt dess övriga avtal inbegripa bestämmelser genom vilka revisionsrätten och Olaf uttryckligen ges befogenhet att genomföra revisioner och utredningar i enlighet med sina respektive behörigheter.

Artikel 111

Bestämmelser om skydd av känsliga icke säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska fastställa interna bestämmelser om skydd av känsliga icke säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, däribland skapande och behandling av sådana uppgifter vid Europeiska åklagarmyndigheten.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska fastställa interna bestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter vilka ska överensstämma med rådets beslut 2013/488/EU ⁽¹⁾ för att säkerställa en likvärdig nivå på skyddet av sådana uppgifter.

Artikel 112

Administrativ undersökning

Europeiska åklagarmyndighetens administrativa verksamhet ska vara föremål för Europeiska ombudsmannens undersökningar i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

Artikel 113

Allmänna bestämmelser om rättsligt ansvar

1. Europeiska åklagarmyndighetens avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lag som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett avtal som ingåtts av Europeiska åklagarmyndigheten.
3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för rättsordningarna i medlemsstaterna i Europeiska unionen ersätta skada som orsakats av Europeiska åklagarmyndigheten eller av dess anställda under tjänsteutövning i den mån den kan tillskrivas dem.
4. Punkt 3 ska också gälla för skada orsakad genom fel begångna av en europeisk delegerad åklagare under tjänsteutövning.
5. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att döma i tvister angående ersättning för skador som avses i punkt 3.
6. De nationella domstolar i medlemsstaterna i Europeiska unionen som är behöriga att hantera tvister som inbegriper Europeiska åklagarmyndighetens avtalsrättsliga ansvar, i enlighet med vad som avses i denna artikel, ska fastställas genom hänvisning till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽²⁾.
7. Europeiska åklagarmyndighetens anställdas personliga ansvar ska regleras av de tillämpliga bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren.

Artikel 114

Genomförandebestämmelser och programdokument

Kollegiet ska, på förslag av den europeiska chefsåklagaren, i synnerhet anta

- a) årligen det programdokument som innehåller Europeiska åklagarmyndighetens årliga och fleråriga programplanering,
- b) en bedrägeribekämpningsstrategi som är proportionell till risken för bedrägeri med hänsyn till kostnaden för och nyttan av de åtgärder som ska genomföras,
- c) regler för anställningsvillkor, prestationskriterier, otillräcklig yrkesskicklighet, rättigheter och skyldigheter för de europeiska delegerade åklagarna, däribland regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter,

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

- d) närmare bestämmelser för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001 för Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet,
- e) de genomförandebestämmelser som avses i artikel 24.8 i förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 115

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 49.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 20 november 2017.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 49.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 49.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period kan förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 116

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 115.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 117

Anmälan

Varje medlemsstat ska utse de myndigheter som är behöriga att genomföra denna förordning. Information om de utsedda myndigheterna och alla efterföljande förändringar ska anmälas samtidigt till den europeiska chefsåklagaren, rådet och kommissionen. Medlemsstaterna ska även till Europeiska åklagarmyndigheten anmäla en uttömmande förteckning över vilka nationella materiella straffrättsliga bestämmelser som är tillämpliga på de brott som definieras i direktiv (EU) 2017/1371 och annan relevant nationell lagstiftning. Europeiska åklagarmyndigheten ska säkerställa att den information som mottas genom dessa förteckningar offentliggörs. Vidare ska medlemsstater som i enlighet med artikel 30.3 avser att begränsa tillämpningen av artikel 30.1 e och f till specifika grova brott anmäla en förteckning över dessa brott till Europeiska åklagarmyndigheten.

*Artikel 118***Översyn av bestämmelserna om skydd för fysiska personer med avseende på Europeiska åklagarmyndighetens behandling av personuppgifter**

Inom ramen för anpassningen av förordning (EG) nr 45/2001 i enlighet med artiklarna 2.3 och 98 i förordning (EU) 2016/679 ska kommissionen se över bestämmelserna om skydd för fysiska personer med avseende på Europeiska åklagarmyndighetens behandling av personuppgifter som fastställs i den här förordningen. Kommissionen ska, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag i syfte att ändra eller upphäva dessa bestämmelser.

*Artikel 119***Översyn**

1. Senast fem år efter det datum som kommissionen ska fastställa enligt artikel 120.2, och vart femte år därefter, ska kommissionen genomföra en utvärdering och lägga fram en utvärderingsrapport om genomförandet och effekterna av denna förordning och om ändamålsenligheten och effektiviteten i Europeiska åklagarmyndighetens arbete samt dess arbetsmetoder. Kommissionen ska vidarebefordra utvärderingsrapporten tillsammans med sina slutsatser till Europaparlamentet och rådet samt till de nationella parlamenten. Resultaten från utvärderingen ska offentliggöras.
2. Kommissionen ska lägga fram lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet om den anser att det är nödvändigt med ytterligare eller mer detaljerade regler för inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten, dess funktioner eller för de förfaranden som är tillämpliga på dess verksamhet, däribland dess gränsöverskridande utredningar.

*Artikel 120***Ikraftträdande**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska utöva sin behörighet i fråga om alla brott som omfattas av dess behörighet och som begås efter den dag då denna förordning trätt i kraft.

Europeiska åklagarmyndigheten ska åta sig de utrednings- och lagföringsuppgifter som den tilldelats genom denna förordning vid en tidpunkt som ska fastställas genom ett beslut av kommissionen på grundval av ett förslag från den europeiska chefsåklagaren när Europeiska åklagarmyndigheten har inrättats. Kommissionens beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det datum som kommissionen ska fastställa får inte vara tidigare än tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft.

För de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet med stöd av ett beslut som antagits i enlighet med artikel 331.1 andra eller tredje stycket i EUF-fördraget är denna förordning tillämplig från och med den dag som anges i det berörda beslutet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Luxemburg den 12 oktober 2017.

På rådets vägnar

U. REINSALU

Ordförande